

p. 24-25

REPORTATGE**Les superilles arriben a Sant Gervasi**

p. 10-14

Consells de barri

El Putxet i el Farró, la Bonanova, Galvany, Sarrià, barris de Muntanya

p. 16-17

Daniel Ligorio

Entrevista: "Quan toco, sempre intento crear imatges"

p. 22

Apicultors a Collserola

Fotoreportatge sobre les abelles

Benvinguda Riera de Cassoles!

CONCERTS

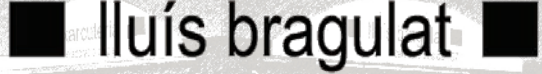
05/05 IGNASI TERRAZA
19.30 h • 10/13€

15/05 CLARA PEYA & VIC MOLINER
21.30 h • 10/13€

C/Vallirana 79 (Entre Plaça Molina i Plaça Lesseps)
Programació i venda d'entrades a: www.nota79.cat • Tel 669 893 140

can lluís des de 1971
xarcuteria - formatges
embotits d'elaboració pròpia

c/ Pàdua, 105 / canlluis@movistar.es / Tel.93 212 54 48

Segueix-nos a: www.facebook.com/canlluis.bragulat

CLINICA DENTAL

JOSEP MARIA CLEMENTE

25 anys | 1990
2015

Ronda General Mitre 190 - 93 211 12 11
www.cldental.es - recepcio@cldental.es

Implants de càrrega immediata basals.
Comença a menjar des del primer dia

c. Buenos Aires, 34-36, 08036 Barcelona
Tel. 936 639 812 / Mòbil: 659 177 822

@correu: info@clinicadentalmme.com
@instagram: [clinicadentalmme](https://www.instagram.com/clinicadentalmme)

GARDEN JARCLOS CENTER

 c/Collserola, 22-24 93 418 32 06

Horari
de dilluns a dissabte
10-14.30 / 16-20 h
(a l'hivern, tanquem a les 19 h)
diumenges i festius: 10-14.30 h

 c/Escoles Pies, 67 93 212 45 96

Horari
de dilluns a divendres
9.30-14 / 16.30-20 h
dissabtes 9.30-14:30 / 16.30-20 h
diumenges i festius: 10-14.30 h

EL MÈTODE APOLLO

És una nova tècnica endoscòpica amb eficaços resultats, indicada per corregir l'Obesitat.

No es realitzen incisions externes, el que el converteix en un mètode segur i poc invasiu que permet reduir la capacitat de l'estómac, aconseguint un efecte de sacietat precoç i retardant la sensació de gana.

Balmes, 334

08006 - BARCELONA

934 15 34 64

935 45 09 90

més informació
www.servidigest.com

PREMSA LOCAL EL JARDÍ SCCL

Coordinació general
JESÚS MESTRE CAMPI
jesus@diarieljardi.cat

Cap de redacció
CARME ROCAMORA
carme@diarieljardi.cat

Redacció
SERGI ALEMANY, ELENA BULET,
JUANJO COMPAIRÉ, MARIA ANTÒNIA
FONT, EDUARD SANT, MARTA TRIUS,
ROSER DÍAZ

Correccions
MARIA ANTÒNIA FONT,
JUANJO COMPAIRÉ

Disseny de maqueta i maquetació
GRÀCIA FARRÀS

Comercial
JOSEP M. FARRÀS
jmfarrasribas@gmail.com
comercialsantgervasi@diarieljardi.cat

© Textos: els autors

© Fotografies i il·lustracions:
se n'esmenta l'autoria o
la procedència

Tirada: 12.000 exemplars
Dipòsit legal: B 25204-2014

Il·lustració de portada
Benvinguda Riera de Cassoles
© Carme Rocamora

Avis legal: El titular de la publicació no serà responsable de cap error, inexactitud o irregularitat que puguin tenir els continguts publicitaris o dels patrocinadors. Per tant, estarà exempt de qualsevol responsabilitat derivada d'eventuals descomptes, ofertes i promocions de tercers, que es puguin oferir en la publicació. Tampoc no es fa responsable de les opinions i continguts expressats per tercers persones en la publicació.

Publicitat: 654 044 410

Editorial

L'arribada de la primavera s'ha rebut amb algunes festes populars, que també ens han advertit dels déficits ecològics que pateix la ciutat i els barris de Sarrià i Sant Gervasi. L'esclat de la natura, del verd i de les flors, els gaudirem als carrers, jardins i parcs, sobretot en els dies de Setmana Santa, la diada de Sant Jordi o les fires locals de comerç. Però amb una mica de pluja, tan necessària, els paisatges serien més lluminosos.

El Jardí arriba al número 50. És una fita. Quan vam iniciar aquesta aventura, a la tardor de 2014, vèiem difícil poder arribar tan lluny. I, de fet, s'ha de considerar que estem a les beceroles, que encara hem de madurar molt. Ens hem fet un lloc als barris de Sant Gervasi i ara ho estem intentant també als de Sarrià, Tres Torres i Vallvidrera, on a poc a poc se'ns va coneixent. I la renovació que estem fent des de setembre, amb el pas a una cooperativa i la publicació d'un diari en paper i digital més ambiciós i participatiu, comença a donar els primers brots. Anem consolidant un periodisme local de qualitat, compromès amb els problemes i les esperances dels barris.

La legislatura municipal s'acaba. Aquests dies s'han celebrat els darrers consells de barri al districte, que han servit per fer balanç d'un mandat que, com tots, ha tingut els seus alts i baixos. Així, el Pla d'Acció de la Superilles de Sant Gervasi-la Bonanova és una esperança de futur. Sense posar en dubte la dedicació i compromís dels polítics que ens representen, cal denunciar de nou el déficit en inversions a Sarrià-Sant Gervasi, un problema crònic que en aquest mandat s'ha aguditzat. Això no ho solucionarà cap partit en concret: caldrà el consens i el compromís ferm de la majoria de grups polítics per aconseguir un finançament més just per les necessitats dels nostres barris. Esperem que aquest sigui un dels temes de debat a la pròxima campanya electoral. ■

Sumari

4 AGENDA

5 Nomenclàtor La plaça de Joaquim Pena

6-7 DISTRICTE

La planificació JORDI LLORACH

El 8-M fa bategar BERNAT JULIÀ

L'Audiència Pública C. ROCAMORA, S. ALEMANY

8 SANT GERVASI

Riera de Cassoles CARME ROCAMORA

Inaugurada l'Escola de Salut MARTA TRIUS

10 SANT GERVASI

Consells de barri S. ALEMANY, R. DÍAZ, J. MESTRE

12 SARRIÀ

Aficionats de l'Olympique CARME ROCAMORA

Banc del Temps a Les Planes C. ROCAMORA

14-15 SARRIÀ

Consells de barri JESÚS MESTRE, SERGI ALEMANY

Festa de la Primavera SOM NATURA

16-17 ENTREVISTA: GENT DEL BARRI

Daniel Ligorio JUANJO COMPAIRÉ

18-19 POLÍTICA DE BARRI

BComú / PDeCAT CARME ROCAMORA

20 ARTICLES D'OPINIÓ

XAVIER BONED, N. MESTRE M. TALLÓ, JAUME DE OLEZA

21 CULTURA

La mona gegant de l'Eva EL JARDÍ

Fer art amb taps de suro BETLEM VIDAL

22 FOTOREPORTATGE

Apicultura a Collserola ELENA BULET

24-25 REPORTATGE

Les Superilles a Sant Gervasi JESÚS MESTRE

26 EXPLORANT EL JARDÍ

Jardins de la finca Pedro Pons M. J. TORT

El ballester ENRIC CAPDEVILA

28-33 CULTURA

Música religiosa MARTA TRIUS

Música de Cambra MARTA TRIUS

Francesc Marco-Palau ROSER DÍAZ

Foix i Els lloms transparents ROSER DÍAZ

Especial Sant Jordi CASA USHER

Sang a Sant Gervasi (32) JORDI QUER

El jardí amb... Salva Soler SANDRA PALAU

Èxit a l'Ohlalà! JUANJO COMPAIRÉ

Una llarga carta als nés JESÚS MESTRE

Marta Knight i Bianca Steck EDUARD SANT

32 ECONOMIES ALTERNATIVES

Mobilitat sostenible B. JULIÀ i RUTH MELLADO

34-35 LA MIRADA JOVE

Casal Jove de Vallvidrera ELENA BULET

Peticions dels infants CARME ROCAMORA

Privatització de l'espai públic SOUNDGERVASI

Dona ESPLAI MOVI DE SARRIÀ

Un diumenge al barri MARCO RENZELLI

Jocs de taula sobre història dels barris

36 PER ALS PETITS DE CASA GRÀCIA FARRÀS

37 CUINA I NUTRICIÓ

Guisar el peix FRA VALENTÍ SERRA

Faves a la catalana MARTA CASTELLS

38 GENT GRAN

Màgia i cervell CLAUDIA AINETO

Mostra de teatre MARIA ANTÒNIA FONT

Sant Jordi i els herois MAITE PIPO

39 GUIA DE COMERÇOS I EMPRESES

VIU EL SO AMB EL NOU AUDIÒFON INVISIBLE

OTICON | Opn

I AMB TOTA LA TRANQUIL·LITAT

Asseguri el seu audiòfon per 5 anys de garantia davant

- ✓ Pèrdua
- ✓ Robatori
- ✓ Reparacions

**30 DIES
DE PROVA**

INSTITUT AUDITIU
salesa
70 Anys en Audiologia I ORL 1948-2019

Pau Claris, 98
08010 Barcelona
Telf. 93 317 35 70

www.salesa.es
Segueix-nos:
[f](#) [t](#) [v](#)

General Mitre, 134
08006 Barcelona
Telf. 93 550 79 20

Del 4 d'abril al 9 de maig de 2019

ABRIL

FINS AL 13 D'ABRIL

Exposició: **Inconvenient exposició col·lectiva**
Espai Jove Casa Sagnier
Jardins d'Enric Sagnier

FINS AL 14 D'ABRIL

Exposició: **Recuperar el camí de l'aigua.**
Centre Cívic Vallvidrera
c/ Reis Catòlics, 16-34

FINS AL 18 D'ABRIL

Exposició: **Arte de la interpretación interactiva**, de Justo Aliouedine Nguema Pouye.
Centre Cívic Can Castelló
c/ Castelló, 1-7

FINS AL 30 D'ABRIL

Exposició: **El passat industrial CAATEEB**
Sala d'exposicions
c/ Bon Pastor, 5, Barcelona

FINS AL 30 D'ABRIL

Exposició: **5885 km. Un pas-seig de Mumbai a Delhi**, de Xavi G. Gràcia
Cívic Vil·la Florida
c/ Muntaner 544

4 DIJOUS

▶ 18.30 h
12è Aniversari. **Lectura dramatitzada** Teatrers Orlandai
Casa Orlandai
c/ Jaume Piquet, 23

▶ 20 h
Primavera Coral 2019: **Cor Albada, Cor Signum, Coral Corazonista i Coral Mossèn Lluís Vidal.**

Centre Cívic Pere Pruna
c/ Ganduxer, 130

▶ 21.30 h
Fabrizio Paterlini, modern classical
Nota 79
c/ Vallirana, 79
Preu: 16 €

5 DIVENDRES

▶ 10 h
Tour de teixits, amb Nadia Mediavilla.
Centre Cívic Vil·la Urània
c/ Saragossa, 29

▶ 17.15 h
Espectacle familiar: **Temps de Llum**, amb Companyia Clar de Llum. Infants de 0 a 3 anys
Centre Cívic Vallvidrera

▶ 19 h
Música't: **La castanyola mediterrània**, Trio PI-CAS-SO.
Centre Cívic Can Castelló

▶ 20 h
Primavera Coral 2019:
Cor En Clau Vocal, Cor Aula Alumni, Cor I Dilettanti i Coral Bonanova.

Centre Cívic Pere Pruna
▶ 21 h

Cris Juanico
Luz de Gas
c/ Muntaner, 246
Entrades: 12 €

▶ 21 h
L'imperdible de l'aniversari.
Música: La Ludwig Band + El Pèsol Ferèstec
Casa Orlandai

6 DISSABTE

▶ 9 h
Caminada: **De Cerdanyola a Nou Barris**, amb Joan Solé
Centre Cívic Vallvidrera

▶ de 11 h a 2 h
12è Aniversari:
13 h Jazz Vermut
14.30 h Paella Popular
17.30 h Espectacle familiar Ubuntú. Infants de 3 a 8 anys
22 h Concerts d'aniversari
Casa Orlandai

▶ 11 h
Amigurumi zannia, la pastanaga, amb Lalanalú.

Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 17.30 h
Petita Escena: **En Patufet**, amb La Cia. Petita Brownie.

Centre Cívic Sarrià
c/ Eduardo Conde, 22-42

Preu: 3,19 €
▶ 18 h
Bcn Districte Cultural:
Mazoni, cançons robades.
Centre Cívic Vil·la Urània

7 DIUMENGE

▶ 7.30 h
Excursió/FentKmi: **Coneguem el Garraf.**
CE Els Blaus
c/ Cornet i Mas, 15

▶ 12 a 13.30 h
Taller d'estampació: **Fem un llibre.** A partir de 6 anys.
Monestir de Pedralbes
c/ Baixada del Monestir, 9
Preu: 3 €

▶ 12 h
Espectacles familiars: **Lluna, la col·leccionista de paraules**, amb La Petita Brownie.

A partir de 3 anys.
Cívic Vil·la Florida
Preu: 3,19 €

▶ 12 h
Espectacle infantil de màgia:
Set de Màgia.
Teatre de Sarrià

c/ del Pare Miquel de Sarrià, 8
▶ 19 h

Mercedes Ferrer
Luz de Gas
Entrades : 15 €

▶ 19.30 h
Havard Enstad, clàssica
Nota 79
Preu: 15 i 19 €

8 DILLUNS

▶ 17 h
Aula CIC de la gent gran:
Treballs de Recerca de 2n de Batxillerat.

Auditori Joan XXIII
Via Augusta 205. I.C. del CIC
Preu: 5 €

▶ 19 h
Alcaldables a Les Tres Torres:
Ernest Maragall (ERC)
Biblioteca Clarà
c/ Doctor Carulla, 22

Organitza: AV Les Tres Torres
▶ 19 h

Conferència: **Llorenç Presas i la meteorologia catalana del segle XIX**, amb Carles Puig-Pla.

Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 20 h

L'òpera entre bambolines:
La Bohème, de G. Puccini
Casa Orlandai
Entrada: 4,50 €

9 DIMARTS

▶ 17.30 h
Ens expliquen: **Primeres imatges de la Mare de Déu a la península**, amb A. Sala March
Casal de Sant Ildefons
c/ Marià Cubí, 111

▶ 17.30 h
Llibres a escena: **El llop cantaire dels tres porquets i la caputxeta**, amb Pengim Penjam Cia. Més de 3 anys
Biblioteca de Sant Gervasi
c/ Sant Gervasi de Cassoles, 85

▶ 18 h
Cicle Abril Literari: **Les claus de lanovel·la negra**, amb Susanna Hernández.
Centre Cívic Sarrià
▶ 18 h

Dia Mundial contra el càncer de colon, amb *Associació Espanyola Contra el Càncer.*
Districte Sarrià - Sant Gervasi
Cívic Vil·la Florida

10 DIMECRES

▶ 17.30 h
Cine Fòrum amb la pel·lícula **Un gangster para un milagro**, de Frank Capra.
Llar Mn. Lluís Vidal
c/ Bigai, 12

▶ 18 h
Cicle Abril Literari. **Personalitats a Sarrià: Dolors Montserdà**, amb Núria Borrell, M. Carmen Mas i Sofia Esteban.
Centre Cívic Sarrià
▶ 18.30 h

Xerrada: **El matrimoni segret**, amb Joan Montón.
Biblioteca Clarà
▶ 19 h

Cafès científics: **Canvis en la recerca**, amb Núria Montserrat.
Casa Orlandai
Entrada: 3 €

▶ 19 h
Fem que Sarrià respiri, xerrada de la Palataforma Sarrià Respira
Casa Orlandai

▶ 19 h
Conferència: **A la recerca de civilitzacions extraterrestres**, amb Jordi Bozzo, d'Aster.
Centre Cívic Vil·la Urània
▶ 19.15 h

Comissió del Centenari:
Presentació de les activitats del Centenari.
CE Els Blaus

11 DIJOUS

▶ 19 h
Alcaldables a Les Tres Torres:
Manuel Valls (C's)

L'agenda recull les informacions que arriben a la redacció.

Hi ha notícies i informació més completa de les activitats i enllaços a internet, a l'agenda del web diarieljardi.cat

Biblioteca Clarà

▶ de 19 a 20.30 h
Diàlegs de Pedralbes:
Llibertat de moviment, amb Blanca Garcés.
Monestir de Pedralbes
Preu: 3 €

▶ 19 h
Càpsules vespertines: **La bellesa**, amb Eduard Cairol Carabí
Casa Orlandai
Entrada: 3 €

▶ 20 h
Primavera Coral 2019: **Coral Jesús Maria, Cor l'Elèctric, Coral Balmes i Cor l'Antàrtida.**
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 21 h
Guitar BCN 19: **Luísa Sobral.**
Luz de Gas
Entrades: 24 €

▶ 21.30 h
Lyzbeth Badaraco Quartet, jazz contemporani
Nota 79
Preu: 7 i 10 €

12 DIVENDRES

▶ 19 h
Alcaldables a Les Tres Torres:
Elsa Artadi (JxCat)
Biblioteca Clarà
▶ 19 h

Els clàssics de Vallvidrera
Centre Cívic Vallvidrera
▶ 20 h

Primavera Coral 2019: **Coral Centre Asturiano, Cor Har-**

monia, Cor Jove de l'Orfeó Sarrianenc i Coral Collserola.
Centre Cívic Pere Pruna

▶ 20 h
Música: **L'imperdible del Pumarejo**
Casa Orlandai

▶ 21 h:
Barnasants 2019:
Eduard Iniesta
Luz de Gas

Entrades: 12 €
▶ 22 h
La Banda del Mamu, música llatina i mediterrània
Nota 79
Preu: 10 €

13 DISSABTE

▶ d'11 a 12.30 h
El petit recó: **Matí de circ.**
Cívic Vil·la Florida

▶ de 11:30 a 13 h
Animació amb l'actuació de la **Marching Band** amb l'Escola Virtelia.
Mercat Galvany
c/ Santaló, 65

14 DIUMENGE

▶ 19.30 h
Jazztà, covers acid jazz
Nota 79
Preu: 7 i 10 €

15, 16 i 17 D'ABRIL

Casal de primavera.
Espai Jove Casa Sagnier
Preu: 24,04 €

17 DIMECRES

▶ 10 h
Hotels emblemàtics de Ciutat Vella, amb Alba Casaramona.
Centre Cívic Vil·la Florida
Preu: 10,26 € + 3 €

▶ 19 h
Presentació: **El arte de la interpretación interactiva**, amb Justo Aliouedine Nguema Pouye.
Centre Cívic Can Castelló

18 DIJOUS

▶ 19 h
Cicle de concerts joves:
Concert de guitarres, amb l'Escola nord-americana Tuscarona de Virgínia.
Centre Cívic Pere Pruna

**DUET
CORTINES**

Serveis

- Cortines
- Tendals
- Tradicionals
- Coixins
- Paquets
- Plaid
- Enrotllables
- Cobrellits
- screen/tèxtils
- Entapissats

Servei d'instal·lació i reparació

Tel: 93 768 72 86
Via Augusta, 166
08006 Barcelona
duet@duetcortines.com
www.duetcortines.com

DEL DIMARTS 23 AL DIUMENGE 28 D'ABRIL Festes de la Patrona CE Els Blaus

23 DIMARTS

► i dimecres 24, de 10.30 a 13 i de 17 a 19 h
Sant Jordi. VIII mercat d'intercanvi de llibres.
Centre Cívic Can Castelló
► 16.30 h
Sant Jordi per als menuts, titelles amb la Cia La Sola Teatre.
Espai Putxet
► 17.30 h
Festes tradicionals: Sant Jordi.
Casal de Sant Ildefons
► 17.30 h
Cicle Abril Literari. Contes infantils per Sant Jordi.
Centre Cívic Sarrià

24 DIMECRES

► 17.30 h
Festa de Pasqua.
Llar Mn. Lluís Vidal
► 17.30 h
Sant Jordi de la gent gran.
Cívic Vil·la Florida
► 18.30 h
Conferència: Alimentació i emocions, amb Teresa Peña.
Centre Cívic Can Castelló
► 19 h
Alcaldables a Les Tres Torres:
Josep Bou (PP)
Biblioteca Clarà
► 19 h
Cicle les Veus de l'Ànima:
Tot val en l'amor.
Monestir de Pedralbes
► 19 h
Cafès literaris: Una tomba per a Boris Davidovič, de Danilo Kiš, amb Simona Škrabec.
Casa Orlandai
Entrada: 3 €

25 DIJOUS

► 11 h
Primeres passes: Un vaixell petitó, amb Lucía Barea.
Biblioteca de Sant Gervasi
► 11 h
Cicle Abril Literari. Itinerari cultural: Barcelona sang i fetge amb Meritxell Carreras.
Centre Cívic Sarrià
Preu: 14.36 €

► 20 h
Primavera Coral 2019: Coral Capella Francesa, Coral Gent Gran Vil·la Florida, Orfeó Sarrianenc i Coral Maria Ward.
Centre Cívic Pere Pruna
► 21.30 h
The Less Serious Band, tribut Genesis/Phil Collins
Nota 79
Preu: 7 i 10 €

26 DIVENDRES

► 19 h
Primavera Coral 2019. Cors Infantils: Coral C.E. Montseny i Coral Infantil de Can Ponsic.
Centre Cívic Pere Pruna
► 22 h
Open mic – Jam Session al Soterrani. Coorg: CRS.
Centre Cívic Sarrià

27 DISSABTE

► 10.30 h
Costura participativa, amb la colla de diables del Farró.
Centre Cívic Vil·la Urània
► 11 h
Dia internacional de la Dansa, amb Escola Yisbell.
Centre Cívic Sarrià
► d'11 a 13 h
Taller familiar. Sant Jordi: Cuina medieval, amb Femcuinetes.
Cívic Vil·la Florida
► 12 h
Bateig Colla Castellera Sarrià pl/ Consell de la Vila de Sarrià
► 18 h
Dansa: Invasió de dansa amb FRE3 BODIES.
Centre i Teatre de Sarrià

28 DIUMENGE

► 11.30 h
Ecodiumenges: Amfibis.
Bassa de l'Oreneta, Organitza: AV Sarrià
► 18 h
Dansa: Quadres d'una exposició, de M. Mussorgsky, amb Cia. de Dansa de Catalunya.
Teatre de Sarrià
► 19.30
Pierre Dørge & New Jungle Orchestra, world jazz
Nota 79
Preu: 10 i 13 €

► 20:30 h
Documental del mes: *Namrud*.
Teatre de Sarrià
Preu: 3 €

29 DILLUNS

► 17 h
Aula CIC de la gent gran: Montserrat Abelló.
Auditori Joan XXIII
Preu: 5 €

30 DIMARTS

► 17.30 h
Sac de rondalles: *Toujours plus haut!* amb P. Sabrina.
Biblioteca de Sant Gervasi

MAIG

2 DIJOUS

► 19 h
Tallers Oberts de Sarrià
Casa Orlandai

3 DIVENDRES

► 20 h
Òpera en Ruta: *Homenatge a Carmen Bustamante*.
Centre Cívic Pere Pruna
► 20 h
Òpera en ruta: *Viatge per la Itàlia del bell canto*.
Espai Putxet

4 DISSABTE

► de 10 a 15 h
Mostra de Comerç de Galvany c. Madrazo (Santaló i Amigo)
► 20:30 h
Dansa: *La consagració de la Primavera*, d'I. Stravinsky, amb Barcelona Dance Center.
Teatre de Sarrià

5 DIUMENGE

► 19.30 h
Ignasi Terraza, piano solo
Nota 79

7 DIMARTS

► 20 h
Recital d'òpera, amb Marc Sala
Teatre de Sarrià

8 DIMECRES

► 19 h
Debat eleccions municipals.
Casa Orlandai

NOMENCLÀTOR

La plaça de Joaquim Pena

JESÚS MESTRE

La Via Augusta divideix en dos el barri de les Tres Torres. El carrer Castellnou i la plaça de Joaquim Pena, a la part sud, configuren l'eix de caràcter més comercial.

Aquest barri va néixer a principis del segle xx, quan es va començar a urbanitzar la finca de la Nena Cases, que, aproximadament, anava des de l'avinguda del Carril (Via Augusta) fins a l'actual Clínica Corachan. L'antiga casa senyorial encara es manté en funcionament, ara com a Oratori Sant Felip Neri.

Cap a 1930, s'havia consolidat un nucli de poblament entorn de la plaça de Llevant, tal com es coneixia aleshores la plaça, amb una part d'habitatge més popular sota mateix dels tallers dels Ferrocarrils Catalans fins a la plaça, i amb torres i cases unifamiliars a la resta del territori. Era un barri que quedava força aïllat de Sarrià, ja que pel nord les vies del ferrocarril impediè el pas, excepte per l'estació

de les Tres Torres, i per ponent hi havia la riera de Gardenyes, amb un barranc profund a l'altura dels Salesians. L'únic pas era pel carrer Maria Auxiliadora.

El canvi de nom de la plaça, de Llevant a Joaquim Pena, va ser a principis dels anys cinquanta. Joaquim Pena i Costa va ser un musicòleg i crític musical barceloní, considerat l'iniciador i el director del moviment wagnerià a Barcelona, on fundà l'Associació Wagneriana per difondre la música i les idees de Wagner. Pena va viure els darrers anys de la seva vida a la plaça, on va morir l'any 1944. Un altre il·lustre habitant del barri va ser el poeta Joan Vinyoli, que vivia al carrer Castellnou, molt a prop de la plaça on encara hi ha un bar que era molt freqüentat pel poeta. L'única torre que queda a la plaça era l'habitatge de l'enginyer Josep Maria Puchades, director del Servei Cartogràfic de Barcelona i amic dels geògrafs Pau Vila i Josep Iglésies. En aquesta casa s'hi van fer moltes tertúlies sobre geografia. ■

La fotografia, procedent del fons de la família Rucabado, mostra la part sud-est de la plaça a finals de 1962, l'any de la gran nevada.

AQUA VIVA NETEGES A DOMICILI AQUA VIVA, L'AJUDA A LES EMPRESES AQUA VIVA SELECCIÓ DE PERSONAL

- Des de fa 12 anys seleccionem personal de neteja per a empreses i particulars
 - Som la primera empresa del mercat que podem oferir l'assessorament i l'ajuda domèstica professional, i amb garanties
 - Ens adaptem a les hores i dies requerits
 - Un cop per setmana, cada quinze dies, dos dies per setmana...
- Truqui'ns al tel. 934 904 314, sense compromís els informarem
SEMPRE AL SEU SERVEI

C. Pau Claris, 149, 3r, 2a
08009 BARCELONA
tel. 934 904 314

EL RACÓ DEL VEÍ

La planificació, assignatura pendent

JORDI LLORACH I CENDRA

A l'exemplar del mes passat, exposava que a Barcelona sempre li ha costat molt avançar com a ciutat si no ha tingut l'ajuda d'estímul externs. I sembla que continua amb la mateixa tònica. Hi ha qui diu que s'han d'organitzar els Jocs d'Hivern i comença a circular la idea que Barcelona ha de ser la seu de l'Exposició Universal. Tot plegat fa pensar que aquesta ciutat té la planificació com a assignatura pendent.

"És imprescindible normalitzar l'accés al primer habitatge, tant de lloguer com de compra, i no només promovent pisos socials sinó evitant l'especulació salvatge"

Què s'ha de planificar? Tot! Cinc exemples de necessitats. Abans de suprimir la circulació de vehicles a motor, s'haurien d'haver previst les xarxes urbanes i interurbanes que la supleixin: ferrocarrils, metros, autobusos, tramvies, aparcaments dissuasoris, etc. S'han d'eliminar els fums dels vaixells i dels creuers ancorats al port, la contaminació que genera la càrrega i descàrrega al moll, les calefaccions amb combustibles fòssils, la pols que originen les obres, etc. És imprescindible normalitzar l'accés al primer habitatge, tant de lloguer com de compra, i no només promovent pisos socials sinó evitant l'especulació salvatge. Comptant amb el nombre suficient d'efectius, s'ha d'assolir que la ciutat tingui més seguretat. I convé actuar coordinadament amb els municipis que integren l'Àrea Metropolitana.

"Hi ha d'haver qui planifiqui el futur de la ciutat per arraconar definitivament la política de la improvisació, aquella que si surt bé, dòmino, i si no, tal dia farà un any"

Com s'ha de fer tot això? Hi ha d'haver qui planifiqui el futur de la ciutat per arraconar definitivament la política de la improvisació, aquella que si surt bé, dòmino, i si no, tal dia farà un any. Barcelona no pot perdre més el temps amb improvisacions, i més quan la ciutat no travessa la millor època: han marxat moltes empreses, que de moment no tornaran, la Generalitat porta temps paralitzada i no es preveu que es reactivi properament, hi ha retards considerables en alguns sectors importants, acumulats durant els anteriors mandats, el turisme, l'oci nocturn i els ingressos que generen no tenen perquè durar sempre i s'ha d'esmerçar molta dedicació per afrontar els nous reptes econòmics, tecnològics, socials, etc. És imprescindible que Barcelona aprengui a planificar. Vinga, doncs! ■

El 8-M fa bategar Sarrià-Sant Gervasi

BERNAT JULIÀ

Aquest 8 de març, les dones van tornar a ser protagonistes un any més als carrers del districte de Sarrià-Sant Gervasi. Tant a Sarrià com als barris de Sant Gervasi de Cassoles, diverses mobilitzacions van ocupar la via pública amb diferents clams i lemes.

Sarrià

A primera hora del matí, una trentena de dones del comitè de vaga de Sarrià van tallar el carrer dels Vergós durant gairebé tres quarts d'hora entre crits de "Visca, visca, visca la lluita feminista!" amb una pancarta que avisava: "Les dones movem el món i avui l'aturem". Diversos agents dels

Mossos d'Esquadra van voler evitar el tall però no va ser fins que va arribar una unitat d'antiavalots de la brigada mòbil que el van aconseguir aturar. El caràcter festiu del tall va contrastar amb les queixes dels conductors i del director de l'escola Reial Monestir de Santa Isabel. L'acció, però, va rebre també el suport d'altres persones del veïnat.

Acabat el tall, les protestes es van traslladar a l'estació dels ferrocarrils de Sarrià, on les dones del comitè de vaga de Sarrià es van sumar a la convocatòria feta de la comissió de migracions, descolonial i antiracista de la vaga del 8-M, del grup promotor de la vaga a nivell estatal.

En aquest punt, les assistents van esmorzar gràcies a l'organització d'alguns homes del barri que es van llevar d'hora per poder fer tasques de suport en el transcurs de la vaga.

Sant Gervasi

Pel que fa al comitè de vaga de Cassoles, les dones van sumar forces amb altres comitès de vaga (Vallcarca i Vila de Gràcia) a la plaça de Lesseps, límit

L'Audiència Pública aplega les grans crítiques veïnals del mandat

CARMÉ ROCAMORA, SERGI ALEMANY

L'Audiència Pública del districte d'aquest març presentava l'aspecte d'una sala totalment plena, amb veïns amb ganes de dir-hi la seva abans de tornar a passar per les urnes el proper 26 de maig. Des de l'Associació de Veïns de Can Rector, es va reivindicar com una demanda històrica l'urbanització del barri, i es va criticar que a les Planes se senten "oblidats" per Barcelona. El regidor del districte, Jaume Asens, va reconèixer com un "mal crònic i endèmic" la falta d'inversions als barris de muntanya i especialment a Can Rector, tot afirmant que cal "conjurat-se per revertir-ho."

Des de Vallvidrera, van parlar de la lluita del projecte Casa Buenos Aires, que persegueix evitar que l'edifici de la Llar Betània es converteixi en un hotel de luxe. Asens va informar que la llicència per fer un hotel s'ha suspès provisionalment des del moment en què l'Ajuntament ha demanat a Patrimoni que estudiï catalogar l'edifici "pel seu valor patrimonial." Precisament, membres de la CUP es van presentar a l'Audiència per donar suport a aquest projecte però també a col·lectius com La Tecla o l'Ateneu Divers, que darrerament s'han vist "atacats per interessos privats del districte", segons els cupaires. A més, els membres del Casal Popular La Tecla, que va ser desallotjat sense previ avis el passat 28 de

febrer, van reclamar al Districte que "negociï i vetlli per recuperar el local" que els joves han fet servir per dinamitzar el teixit de barri, tot criticant la "mala praxis" de la immobiliària a l'hora de fer-los fora. Des del Govern, Jaume Asens va lamentar no haver aconseguit poder tenir accés a l'ordre de desallotjament dictada pel Banc Santander, i es va posar a disposició de La Tecla per "atendre les seves peticions i exigències". Sobre la situació del Grup Caliu - L'Ateneu Divers, va reconèixer que es busquen "alternatives en altres barris" per ubicar-lo, tot i que l'objectiu principal és que el Grup Caliu es quedi on està, sobretot per la importància de no canviar d'emplaçament de cara a les 150 famílies que se'n beneficien, va puntualitzar.

Des de Sarrià, l'associació de veïns va qualificar com a "engany" el fet que en aquest mandat ni tan sols s'han iniciat en aquest mandat les obres de la futura biblioteca, una promesa incompleta del Govern. Al Putxet, els veïns estan expectants per veure quan es donarà ús a la finca del carrer Manacor 1, i el Govern va explicar que el projecte de la part del jardí està fet però que per "dificultats de cota en el terreny" no s'ha pogut executar encara cap actuació. Sobre la casa gran que ocupa la finca, només es té fet l'aixecament topogràfic, una de les primeres accions de qualsevol projecte de construcció.

Consell Plenari

En el seu darrer informe com a regidor de districte, Jaume Asens va informar de l'ampliació de les zones d'aparcament d'àrea verda a Sarrià i la Bonanova, l'arribada del bicicling elèctric a l'abril o la instal·lació —des del febrer— de noves plaques fotovoltaïques a la seu del Districte i a la Biblioteca Clarà. Asens també va dir, segurament en una lectura errònia dels seus papers, que la inauguració del nou Punt Verd de Sarrià no la podrà fer el Govern actual —la van inaugurar els comuns el dia 25 de febrer—, i que el nou ascensor de l'estació dels Ferrocarrils a Sarrià, a la cruïlla de l'Hort de la Vila amb la Via Augusta, "es preveu que s'acabi aquest mes de desembre" —una obra que es va enllestir el desembre passat—.

Un dels punts més polèmics del ple va ser quan el Partit Popular va demanar anul·lar el canvi de nom de l'avinguda Príncep d'Astúries (ara Avinguda Riera de Cassoles), en una proposició que va ser rebutjada, ja que només va obtenir vots dels populars i de Ciutadans. La Plataforma Riera de Cassoles va reclamar als populars la seva proposta, que la va qualificar com a "insultant" després d'haver seguit tot el procediment legal pel canvi de nom amb la recollida de 5.356 signatures.

© Elena Bulet

Les manifestants, després d'una jornada plena d'activitats, es van reunir a plaça Molina per dirigir-se conjuntament a la manifestació de ciutat

dels dos districtes, on van fer també un tall de trànsit que es va allargar 45 minuts, fins que les mateixes organitzadores el van desconvocar.

Durant tot el matí, grups d'homes dels barris de Sant Gervasi de Cassoles es van organitzar per poder donar resposta a les necessitats de cures (infants, gent gran) i facilitar així la participació de les dones del barri en el si de la vaga. D'altra banda, a partir de quarts de 12, les dones del comitè de vaga de Cassoles van fer també una cercavila reivindicativa pels carrers del barri.

Les mobilitzacions van seguir als jardins d'Enric Sagnier, on es va fer un dinar popular convocat pels dos comitès de vaga i elaborat per un grup d'homes. Havent dinat, es va jugar a un trivial feminista, i a les cinc de la tarda els manifestants van fer una columna unitària a plaça Molina per dirigir-se a la manifestació unitària. ■

© Sergi Alemany

Així mateix, Ciutadans i el Grup Municipal Demòcrata van presentar dues proposicions similars que buscaven reprovar la gestió d'Ada Colau al districte al llarg d'aquest mandat. Totes dues proposicions van ser aprovades amb l'abstenció d'Esquerra Republicana i el vot en contra de BComú. Per últim, tant el Partit Popular com Ciutadans van reclamar més efectius de policia al districte per garantir la seguretat dels ciutadans.

En la línia de la seguretat i prevenció, Districte va anunciar el desplegament del nou Equip de la Policia de Barri (EPD), un canal bidireccional entre els veïns, entitats, comerços i els agents, que treballarà sobre els problemes de convivència i seguretat. A partir d'ara, cada barri tindrà un agent de policia assignat i el districte comptarà amb dos caporals responsables, a diferència dels altres districtes de la ciutat, que en tindran un, pel fet de comptar amb els barris de muntanya.

En el mateix plenari, els grups polítics van aprovar proposar a nivell de ciutat el fet que s'atorguin medalles d'honor a Jordi Llorach i a l'alberg InOut, i també concedir la medalla de la Dona 2019 del Districte a Montserrat Puig. ■

Iván Bello (Cs), Jordi Martí (GMD) i Jaume Asens (BComú) a la seu del Districte.

En el seu darrer informe com a regidor de districte, Jaume Asens va dir —segurament en una lectura errònia dels seus papers— que el Govern actual no arribarà a inaugurar el Punt Verd de Sarrià (inaugurat el 25 de febrer) i que el nou ascensor de l'estació dels FGC a Sarrià es preveu acabat per desembre (en marxa des del desembre passat)

Residencial Augusta Park

Amb la Gent Gran

C/ Copèrnic, 30-32 · 08021 Barcelona · T 93 362 49 10
informacio@residencialaugustapark.com
www.residencialaugustapark.com

Residències i Centres de dia
 En el cor de Sarrià-Sant Gervasi,
 dos centres acollidors i tranquils
 en un entorn privilegiat,
 amb atenció personalitzada
 i professional.
 Un model assistencial
 amb experiència i serveis hotelers
 especialitzats des de 1985.

Residencial Bellesguard Park

Amb la Gent Gran

C/ Valeta d'Arquer, 30-34 · 08017 Barcelona · T 93 254 05 70
informacion@bellesguardpark.com
www.bellesguardpark.com

Benvinguda Riera de Cassoles!

CARME ROCAMORA

El passat 31 de març els somriures entre el veïnat aplegat a la Riera de Cassoles anaven d'orella a orella. Després d'un llarg procés de base popular —s'han implicat veïns, historiadors i polítics— dels dos districtes que comparteixen l'ara ex-avinguda Príncep d'Astúries, Sarrià-Sant Gervasi i Gràcia, les plaques amb el nou nom de l'avinguda de la Riera de Cassoles es van destapar.

L'expectació va ser evident al voltant de la nova Riera, que a més presentava un aspecte diferent després que estiguin a punt d'acabar-se les obres que s'han fet l'últim any per eixamplar les voreres i reduir de quatre a tres els carrils de circulació.

A l'acte festiu, que va anar acompanyat d'un vermut popular, el veí Gerard Soler, de la plataforma Riera de Cassoles, va ser l'encarregat de fer la descoberta de la placa i de recordar com ara fa quatre anys els veïns es van començar a mobilitzar per treure el nom de Príncep d'Astúries per ser "anacrònic i poc meritocràtic". Soler va evidenciar que els canvis sempre costen, però va demanar la complicitat del veïnat per difondre el sentit del canvi de nom i per explicar que amb aquesta nova nomenclatura també esperen que l'avinguda sigui un eix comercial i ple d'usos quotidians, "com va ser abans".

El primer tinent d'alcalde de Barcelona, que també va ser regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Gerardo Pisarello, va assistir a l'acte i va posar de relleu que el canvi implica "recuperar la memòria popular" deixant enrere el nom d'una institució monàrquica "amb la qual la ciutadania no se sent identificada". A més, el regidor va defensar que el canvi de nomenclatura té un consens molt ampli entre els veïns i va assegurar que ha estat una iniciativa "imposada des de baix" amb el consens de la majoria de forces polítiques —totes excepte Ciutadans i PP—.

Entre les persones assistents, també hi van assistir polítics veïns del districte, com el diputat d'ERC Gerard Gómez del Moral, el candidat a conseller de districte per la CUP Bernat Julià, i una visita inesperada: el president de la Generalitat, Quim Torra, que quan va ser preguntat sobre la seva presència, es va reivindicar com a veí de l'ara nova Riera de Cassoles, lloc on viu. ■

L'Hospital Plató i el Clínic finalitzen la tercera fase de l'aliança entre els centres

EL JARDÍ

L'Hospital Clínic de Barcelona i l'Hospital Plató han finalitzat el desplegament de la Reforma d'Atenció Especialitzada d'Oftalmologia, que compta amb el suport de CatSalut. Es tracta de la tercera fase de l'aliança entre els dos centres, que suposarà una millora en l'accés i en la qualitat de l'atenció a pacients de l'Àrea Integral de Salut Barcelona Esquerra (AISBE). Aquest desplegament facilita l'accés a la consulta d'Oftalmologia, i amb una sola consulta es podrà oferir un diagnòstic, dur a terme proves complementàries i planificar el tractament. Les dues noves consultes, inaugurades en el marc del Dia Mundial del Glaucoma, el 12 de març, s'han dotat de l'equipament necessari per millorar l'atenció de l'AISBE. ■

SANT GERVASI

Inaugurada l'Escola de Salut de les persones grans

MARTA TRIUS

Amb l'enfocament terapèutic d'aconseguir que les persones majors no estiguin soles i es diverteixin alhora que aprenen, s'ha inaugurat la primera Escola de Salut de les persones grans del barri de Sant Gervasi-La Bonanova i el Putxet. Les seves activitats són gratuïtes i només cal inscripció prèvia al Centre de Serveis Socials o al CAP Vallcarca-Sant Gervasi.

Durant la jornada d'inauguració del 27 de març Rosario Jiménez, referent de salut comunitària del CAP de Sant Gervasi, va explicar que aquesta escola té com a objectiu que les persones grans del barri puguin crear una xarxa social entre elles i així estar una mica més acompanyats en el seu dia a dia.

La sala del Centre Cívic Vil·la Florida on es reuniran cada dimecres al matí els alumnes d'aquesta escola, es va convertir el primer dia en una pista de ball improvisada on, gràcies a la música i el ball, es van començar a establir vincles.

Tallers amb diferents temàtiques

Els tallers que s'han programat pels propers tres mesos són de temàtiques molt diferents, si bé tots busquen el benestar emocional, la salut, la relaxació, el moviment i l'aprenentatge. Així, veiem temàtiques com el farmacèutic del teu barri com a agent de salut, l'assessorament energètic, les havaneres que encanten el cor, la motricitat i la memòria o una

visita a la Casa-Museu Joan Maragall, totes elles guiades per professionals de cadascuna de les matèries.

Aquesta iniciativa compta ja amb experiència en altres barris de Barcelona on ha tingut molt bon acolliment i per això s'ha llançat ara a Sant Gervasi-La Bonanova i el Putxet, on hi ha també moltes persones majors de 65 anys que necessiten conèixer gent nova i ampliar el seu cercle d'amistats.

L'escola de salut de les persones grans finalitzarà el 19 de juny, data en què es recolliran les experiències viscudes i es posaran en comú els aprenentatges, amb la intenció de donar continuïtat a aquest projecte que no només és un projecte de barri sinó un projecte de ciutat. ■

© Marta Trius

scÖts
CORSETERIA • MODA ÍNTIMA • BANY

Especialistes en corseteria:
confort, maternal, esportiva,
terapèutica, bodys, faixes
i moda bany.

Disponibles en totes les talles i copes.

Anita
SINCE 1986

C/ d'Armon, 6 Telèfon: 93 667 83 90
www.corseteriascots.com

etern
WELLNESS CLINIC

¿Listo para una relajación extrema?

Ven a Etern y libera
cuerpo y mente con un
masaje de relajación absoluta

medicina estética — beauty — masajes — nutrición — fisioterapia

Centre de Medicina Estètica. E08941181
Autoritzat per la Generalitat de Catalunya

C. Arimon 18-20, 08022 Barcelona | Tel. 93 181 39 34
Lunes-Viernes: 9:30 a 22:00 h — Sábado: 10:00 a 20:00 h
www.eternwellness.com

© Sergi Alemany

PUTXET I FARRÓ

Veïns reclamen al Consell de Barri la pacificació de Ballester i obres a Balmes

SERGI ALEMANY

El Consell de Barri del Putxet i el Farró, celebrat aquest mes de març, va viure una vegada més les reivindicacions veïnals per la pacificació del carrer Ballester i les obres del carrer Balmes. Els veïns van alçar la veu per última vegada en aquest òrgan, abans no finalitzi el mandat de l'actual consistori. Per al Govern de Barcelona en Comú, la sessió va servir per presentar el projecte de les Escoles de Salut de Gent Gran, els Equips de la Policia de Barri (EPD) i el Pla especial urbanístic de la futura clínica Sant Josep, de titularitat privada. Precisament, la clínica Sant Josep va generar certes

inquietuds entre els veïns, que demanen a l'Ajuntament i la Generalitat que negociïn per aconseguir que una part de les places siguin concertades, i també que es tingui en compte el veïnat mentre durin les obres i hagin de circular màquines i camions de gran tonatge pel Putxet.

Demanda de pacificació del carrer Ballester

La Plataforma Pacifiquem Ballester continua argumentant que en aquest carrer hi ha una circulació de trànsit molt gran i que a la cantonada amb el carrer Homer es produeixen molts accidents. El conseller de BComú,

Joan Manel del Llano, va respondre que després d'un estudi sobre simulacions en el trànsit al carrer Ballester i rodalies, ara "cal fer una reunió tecnopolítica per fer una anàlisi" de les conclusions i a continuació "convocar una reunió amb els afectats."

La remodelació del carrer Balmes

Un veí va demanar a Del Llano si les obres al carrer Balmes, entre la plaça Molina i la ronda General Mitre, es posaran en marxa abans d'acabar el mandat. La resposta del Govern va ser que els hauria agradat però que es queden "amb la mesura prou satisfactòria de fer baixar les motos de les voreres." L'argument del Govern és que "no era possible combinar obres a Balmes i Príncep d'Astúries" i que ara cal esperar "un temps prudencial" un cop acabin les obres del l'avinguda Riera de Cassoles (nom que ha substituït el de Príncep d'Astúries) a fi d'observar la disposició final —carrils i sentits— que haurà de tenir el projecte de reforma d'aquest tram del carrer Balmes. En aquest sentit, el Govern va derivar el projecte al proper Pla d'Actuació del Districte, que caldrà aprovar ja amb el nou mandat de l'Ajuntament, un cop superades les eleccions del 26 de maig. ■

© Jordi Bosch

LA BONANOVA

Consell de barri de Sant Gervasi – la Bonanova

JESÚS MESTRE

Salvador Albuixech, vicepresident de la Comissió de Seguiment de la Bonanova, es va mig acomiadar en el Consell de barri després de gairebé 10 anys en aquest òrgan de participació municipal, que, amb el nou govern, s'haurà de renovar a la tardor. Albuixech va expressar la seva satisfacció per tot el que s'ha aconseguit, com ara la Biblioteca i la consolidació d'un centre de barri entre la plaça, Vil·la Florida i el Mercat. També va agrair la col·laboració dels polítics, de tots colors, amb què ha estat treballant. El nombrós públic assistent, que omplia la sala d'actes de Vil·la Florida, va reconèixer la feina feta pel president de Barnavasi.

El Consell de barri havia començat amb la confirmació del Pla d'Acció de la Superilles de Sant Gervasi-la Bonanova, impecablement explicat per Rosa López, d'Ecologia Urbana de l'Ajuntament. També es va exposar la implantació del programa "policia de barri", feta per Domènec Escarré, intendent de la Guàrdia Urbana, qui va presentar al caporal Santi Sánchez, i Javier Aguilera, el nou "policia de barri" de la Bonanova. El correu de contacte, que serveix per a tot el districte, és policiaidebarri_sarria@bcn.cat. De tots dos programes en parlem en altres articles d'aquest mateix diari.

Respecte i civisme

Un punt destacat de la reunió va ser la presentació del concepte "convivència en moviment", per part de Joan Sancho, president de l'Associació de Veïns de Sant Gervasi de Cassoles. Sancho apel·la a la consciència i compromís de tots els veïns per aconseguir un barri millor. Certament, calen les intervencions públiques i diners, però el veïnat s'ha d'implicar més amb el seu barri. La fórmula per aconseguir-ho és "respecte i civisme". Així, quan un animal de companyia fa les necessitats a l'espai públic o un ciutadà deixa la moto sobre la vorera, a part de violar les ordenances, mostren poc respecte i incivisme. Tothom es mou pel barri, hi té tot el dret, però aquest moviment s'ha de fer de manera que no afecti la convivència veïnal. Sancho també és partidari de revisar moltes de les ordenances actuals, sobretot les de circulació i especialment les que afecten les motos, un dels sectors més agressius en la convivència veïnal (contaminació atmosfèrica i sonora, excessiva velocitat, invasió de les voreres i de l'espai públic, etc.). El model d'actuació per aconseguir aquest civisme s'ha de basar en una actuació decidida per part de l'Ajuntament i la Guàrdia Urbana (la policia de barri pot ser una oportunitat), que primer han de sensibilitzar, després informar, educar i, finalment, si no s'aconsegueix reduir les infraccions, sancionar. Per tant, la multa ha de ser el darrer recurs: és molt millor treballar amb la sensibilització, la informació i l'educació per aconseguir que tothom sigui més respectuós amb els seus veïns i amb el barri. Serà la manera d'afavorir la convivència. ■

GALVANY

Les peticions al Consell de Barri de Galvany, per la legislatura vinent

ROSER DÍAZ

Al Consell de Barri de Galvany d'aquest març planejava l'ombra de ser l'últim de la legislatura. Per això, quasi tots els temes van quedar "a decidir en la legislatura vinent". En aquesta estranyesa, també es va afegir el punt que es va celebrar en període en el qual la junta electoral exigeix que no es pot fer balanç ni enaltiment de tasques realitzades, així que tampoc hi va haver un resum dels últims quatre anys. Així doncs, es va centrar en els punts informatius.

Per una banda, Montserrat Morera va explicar el funcionament del Consell de la Ciutat, i també es va explicar el desenvolupament de la nova Policia de Barri i la posada en marxa del nou servei Konsulta'm,

enfocat a la salut mental dels joves i adolescents.

Al torn de precís i preguntes, els problemes que aborden el barri van quedar reflectits: es va demanar al conseller de BComú Joan Manel del Llano solucions pels problemes dels gossos, al que va respondre que s'està treballant amb la recerca d'àrees idònies i franges horàries per poder conciliar els espais entre gossos i passejants als parcs.

Un altre tema va ser la queixa per l'ocupació de les voreres per part de les motos a la zona de la Travessera de Gràcia-Tuset-Aribau. Davant d'aquesta, es va presentar un futur pla d'actuació com el que s'ha

fet en altres àrees, que consisteix a informar, i en el cas que es continuï amb l'ocupació, sancionar.

Can Ferrer sempre preocupa i els veïns es van queixar que només s'ha arreglat el Jardí. Del Llano ho va justificar dient que es tracta d'una zona qualificada de zona verda i que això dificulta la restauració i l'assignació d'un ús futur a l'edifici. S'ha instat a l'Ajuntament a canviar la qualificació, però de moment tot està aturat. La remodelació futura del mercat de Galvany o de la plaça Adrià, així com la col·locació de semàfors a Santaló o Amigó, van ser altres temes a tractar, però tot haurà d'esperar a la legislatura vinent. ■

Montserrat Morera

© Roser Díaz

Unidad del Dolor Clínica Sagrada Familia

La Unidad de Dolor de la Clínica Sagrada Familia está formada por profesionales especialistas en Anestesiología, Reanimación y Clínica del Dolor, miembros de la Sociedad Española del Dolor. Seguimos los protocolos de los grupos de trabajo de la SED (neuromodulación), dolor neuropático, opioides, radiofrecuencia (mal llamada rizólisis), dolor musculoesquelético, cefaleas, dolor agudo, dolor crónico, dolor pélvico crónico.

Asistimos a todos los cursos de actualización que se realizan en España y estamos en posesión del Master de Dolor por varias universidades.

Nos diferenciamos de los traumatólogos y neurocirujanos porque tratamos cualquier tipo de dolor sin limitaciones, sea de columna vertebral, pelvis, extremidades, dolor musculotendinoso, dolor visceral, neuropático, etc. Dominamos todas las técnicas necesarias para aplicarlo. Muchas infiltraciones las realizamos con ecografía, sea de nervios periféricos, sistema musculoesquelético, grandes o pequeñas articulaciones (está demostrado que en el caso de las infiltraciones que se realizan sin control ecográfico el producto que se administra en un 60-70% de los casos va fuera de la articulación). Evitamos la exposición innecesaria de Rx. (En la página web encontrará más información).

En algunos casos trabajamos con especialistas para realizar determinados procedimientos. Cuando consideramos que se debe derivar a un paciente para ser intervenido o visitado por un traumatólogo u otro especialista de nuestra confianza, tenemos un circuito ágil. Al trabajar en la Clínica Sagrada Familia podemos pedir cualquier tipo de exploración complementaria como Rx, TAC, resonancia, electromiografía, etc.

Equipo médico:

Dr. Jorge de Vicente Solé (Director Médico),
Dr. Jenaro Mañero Rey, Dra. Jenny Amelia
García Tomás.

PATOLOGÍAS QUE TRATAMOS

- **Dolor relacionado con la columna vertebral** (cervical, dorsal, lumbar). Contractura muscular de columna, síndrome lumbar, lumbociatalgia, compresión discal de raíz nerviosa
- **Cefaleas, neuralgias**
- **Dolor musculoesquelético.** Dolor neuropático central o periférico
- **Dolor pélvico crónico** (lesión de pudendo, etc.)
- **Dolor articular de grandes y pequeñas articulaciones**
- **Dolor crónico oncológico o no oncológico**
- **Dolor agudo y crónico**
- **Dolor postquirúrgico**
- **Estenosis lumbar**

PROCEDIMIENTOS QUE REALIZAMOS

- **Radiofrecuencia térmica (rizólisis) o pulsada de articulaciones o nervios de columna o periféricos**
- **Infiltraciones articulares y de columna bajo control ecográfico de PRP, Ac Hialurónico, ozono**
- **Tratamiento de protusiones discales con Discogel (eliminamos la protusión)**
- **Vertebroplastia y cifoplastia**
- **Ozonoterapia**
- **Infiltraciones miofasciales con a. locales, corticoides, Botox**
- **Acupuntura y electroacupuntura para el dolor**

UNIDAD DEL DOLOR
Clínica Sagrada Familia
C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF: planta 2, despacho 2
Tel. 93 566 12 57
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

Aficionats de l'Olympique Lyonnais prenen la plaça d'Artós

CARME ROCAMORA

Amb motiu del partit Barça – Olympique Lyonnais celebrat el passat 13 de març, gairebé 4.500 aficionats de l'equip francès es van traslladar a la capital catalana en una visita que no va passar desapercebuda pels veïns de Sarrià. En un primer moment, els lionesos s'havien citat a la plaça d'Osca, al barri de Sants, on tenien previst esperar-se fins l'hora del partit, però una manifestació de caràcter antifeixista va impedir la concentració, degut a la presència d'últres seguidors de l'equip.

Per aquest motiu i per evitar aldarulls, el mateix club francès va fer una crida als seus seguidors a canviar el lloc de trobada. Van escollir com escenari la plaça d'Artós de Sarrià i, en conseqüència, el barri va esdevenir un lloc hostil durant tota la tarda, on s'hi van aplegar gairebé 1.000 persones. Mentre que a primera hora de la tarda els concentrats es van dedicar a beure alcohol i a fer cants, passada una estona va arribar un segon grup amb un caràcter més fort, amb actituds violentes i entonant consignes de l'extrema

dreita com ara "Sieg Heil!" o bé en contra del país, "Putxa Catalunya!"

Tot plegat farcit amb encesa de bengales i les conseqüents identifications dels Mossos d'Esquadra, que van requisar aquests objectes i d'altres i que van desplegar un ampli dispositiu de seguretat. De tota manera, no va impedir que els concentrats orinessin enmig del carrer, tiressin plàstics i vidres a terra o bé que trenquessin portals dels voltants de la zona.

Els veïns paraven curiosos a observar el panorama. També infants que sortien de les escoles i, a l'altra banda, veïns des dels balcons de la plaça mostraven la disconformitat amb la concentració: una veïna va tirar cubells d'aigua per intentar dissuadir els francesos.

En contrast, altres veïns es van agrupar amb els manifestants, com ara un grup de seguidors del RCD Espanyol, que va lluir la bandera del seu equip entre els concentrats francesos. Cap a les 18 h, els seguidors van començar a fer marxa cap al Camp Nou, tot deixant una plaça Artós devastada i plena de residus. ■

© Sergi Alemany

Los de Artós arranquen el llaç groc de l'Ajuntament de Barcelona

CARME ROCAMORA

El grup espanyolista Los de Artós, format principalment per joves de Sarrià, va protagonitzar la passada matinada del 14 de març l'arrancament del llaç groc que llua fins llavors a la façana de l'Ajuntament de Barcelona.

Ho van fer cap a la 1.30 de la nit, i en conseqüència, fins a cinc persones van ser identificades per la Guàrdia Urbana, que va recuperar la pancarta amb el llaç a favor de la llibertat dels polítics empresonats.

El matí següent, l'Ajuntament va tornar a penjar el llaç, tot i que per poca estona, atès que, arran d'una denúncia del PP, la Junta Electoral de Barcelona va instar el consistori de Barcelona en Comú a retirar el símbol, fet que el Govern d'Ada Colau va fer poques hores després.

El regidor president del districte, Jordi Martí, va proposar al ple de l'Ajuntament de Barcelona que el consistori prengués les mesures necessàries per condemnar els fets, denunciant els protagonistes de l'acció. Una proposició que va ser aprovada. ■

LES PLANES

Les Planes inaugura un Banc del Temps per fer xarxa entre veïns

CARME ROCAMORA

Que et canviïn un fluorescent, disposar d'un conductor perquè et porti al Clínic, que et facin una traducció d'un text a l'anglès o anar a fer una passejada històrica. Tot això pot no costar diners a Les Planes, només temps. Aquesta és la filosofia del Banc del Temps: donar temps a canvi de rebre'n. Després de més de 10 anys de feina de molts agents del barri i del districte, el passat 20 de març es va presentar al Centre Cívic L'Elèctric el Banc del Temps de Les Planes, una iniciativa que permet que els veïns facin xarxa i es coordinin per oferir el seu temps a canvi de rebre'n: no hi ha diners, la moneda de canvi són les hores que uns i altres donen. L'únic que

costaria diners són les despeses en material: la benzina si una persona fa de conductora, o les eines per arreglar una avaria, per exemple.

En el projecte estan convidats tots els veïns de Les Planes. De fet, ara mateix l'objectiu principal és visibilitzar-lo per tal d'augmentar la xarxa i que comenci el seu funcionament efectiu. Però no cal que siguin veïns de Les Planes: també poden ser d'altres barris de Barcelona, atès que és un projecte que hi ha a barris d'arreu del món. De fet, un dels seus impulsors, Jaume Teixidó, ha dit que la idea és que no tinguin municipis: "És un intercanvi, i no hi ha fronteres."

Tot i ser un projecte que funciona a diversos districtes de Barcelona i a

altres països del món, són els veïns els que el gestionen i coordinen en un pla local i fixen les normes del joc. En aquest cas, el projecte del Banc del Temps a Les Planes compta amb el lideratge de l'Associació de Veïns de Can Rector, i també amb el suport del centre de serveis socials, el CAP Vallvidrera, el CAP Les Planes, la Parròquia de Les Planes, el Centre Cívic L'Elèctric, el Casal de Barri del Rector i l'Ajuntament de Barcelona i Districte.

Inscripcions gratuïtes

Tots els veïns de Les Planes poden participar d'aquest projecte, i a l'hora d'inscriure's han de concretar quant de temps poden oferir i per quins serveis. Així, amb aquest projecte es

© Carme Rocamora

La sessió es va celebrar al Centre Cívic L'Elèctric, lloc on els veïns es poden fer socis d'aquest nou projecte, de manera gratuïta

pretén cobrir també algunes necessitats a les quals els mateixos serveis socials han dit que no poden arribar, i fomentar que la gent s'impliqui en la comunitat veïnal d'una manera més còmoda i fàcil. També pot servir per demostrar a persones que creuen que no poden aportar res que en realitat sí que poden: com ara l'experiència de la gent gran per explicar la història del barri. ■

Les Cambres: eines de país

© Elena Bullet

EL JARDÍ

Les Cambres de Comerç catalanes són institucions prou significatives com per a deixar que siguin governades des de l'Ibex35. De fet, tal com va afirmar Montse Soler, ponent de l'acte que va organitzar l'ANC de Sarrià - Sant Gervasi el dimarts 5 de març a Vil·la Florida, les cambres participen en espais estratègics de l'economia i de les infraestructures de Catalunya com fires, ports o consells econòmics. Per això, des de l'Assemblea, es fa una crida a autònoms i empresaris del país a participar en les eleccions de les 13 Cambres de Comerç catalanes, que s'han convocat entre el 2 i el 7 de maig en vot telemàtic, i el 8 maig en vot presencial.

El dijous 21 de març, en un acte al Col·legi Sant Jordi a les Tres Torres, sobre el Consell de la República, Joan Canadell va donar detalls de la candidatura que presenten conjuntament l'ANC, el Cercle Català de Negocis (CCN), Sobirania i Justícia, i la Fundació Catalunya Estat. El mateix Canadell és un dels 40 candidats d'una candidatura a la Cambra de Comerç de Barcelona que està formada per empresaris, autònoms i emprenedors de tots els sectors productius.

Qui en forma part?

Actualment són socis de les cambres de comerç la majoria d'empreses, cooperatives de servei i autònoms que fa més de dos anys de vida de l'inici de la seva activitat. Ser soci de les cambres no té cap cost econòmic. Tampoc cal fer cap gestió per a ser-hi, ja que s'integren de forma automàtica. Així doncs, malgrat que la gran majoria d'empreses no en són conscients, molt probablement tu o empreses properes a tu en sou membres de ple dret; també per a votar. Tot i això, en les darreres eleccions, van votar menys del 2% dels més de 400.000 empresaris i autònoms que tenen dret a fer-ho. Van ser, sobretot, les grans empreses. Així, com a exemple, Nissan va aconseguir la cadira del sector "constructors de cotxes" amb tan sols 14 vots.

Així, la campanya "**Les Cambres: eina de país**" busca unes Cambres compromeses amb el país i el seu potent teixit empresarial.

La campanya proposa aconseguir-ho a partir dels següents compromisos:

- Lideratge econòmic i sense submissió als interessos d'oligopolis i empreses amb seus no catalanes.
- Representació dels interessos de totes les empreses que conformen el teixit empresarial de Catalunya: microempreses, pimes, grans empreses, autònoms i cooperatives.
- Bon govern a partir d'un nou model de cambres: més democràtiques, d'acord amb la participació, la transparència, la innovació i la igualtat.
- Fomentar el talent, el cooperativisme i les polítiques d'ocupació i d'emprenedoria, en el marc d'una economia sostenible i amb valors.

La candidatura

Les persones que formem part d'aquesta candidatura comparteixen el compromís de construir un país lliure, just i ric. Cal que tothom s'esforci des de l'àmbit privat per fer-ho possible.

Actualment, amb l'obertura de convocatòria d'eleccions a les cambres de comerç de Catalunya, hi ha l'oportunitat d'emprendre aquest repte també en l'àmbit professional. I és que, a escala de país, el canvi s'assolirà des de tots els àmbits: persones, empreses i institucions. L'objectiu és assolir el govern de la Cambra de Comerç de Barcelona i fer-ne la institució de representació del teixit de microempresa, PIME, gran empresa, autònoms i cooperativa catalana.

Es vol fer de la Cambra de Comerç de Barcelona:

- Una cambra transparent
- Una cambra democràtica
- Una cambra que treballa per a tu
- Una cambra al servei de la República
- Una cambra oberta al món

Des d'on vehicular i potenciar i fer més competitiva l'economia del total de les empreses del seu àmbit de treball, i per tant, del país.

Caldrà un mínim de 31 representats sobre els 60 membres del govern, en el cas de la Cambra de Barcelona, per poder influir en les seves decisions. És un repte difícil, ja que de les 60 cadires de les cambres, 14 s'obtenen per subhasta (ja estan designades) i sis es reparteixen entre Foment del Treball i la PIMEC. Per tant, només 40 cadires són elegibles.

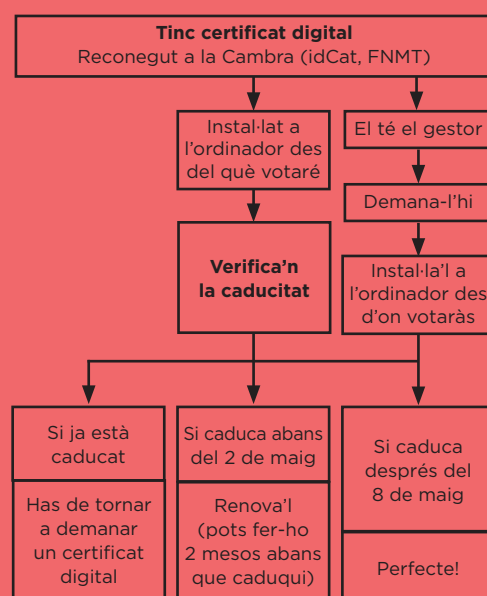
La clau és **com exercir el dret de vot**, sobretot el vot electrònic mitjançant un certificat digital vàlid i reconegut per la Cambra (els d'idCAT i de FNMT). Aquest és un tràmit indispensable i que, si no s'ha fet encara, requereix gestions i temps.

Per a més informació es pot consultar el web tuvotestucomptes.cat

Per primer cop a les eleccions de les Cambres de Comerç de Catalunya, empreses, cooperatives i autònoms podran votar mitjançant el vot electrònic a més del vot presencial.

Per poder exercir el vot electrònic, cada votant —també els autònoms— ha de disposar d'un Certificat Digital vàlid i reconegut per la Cambra.

Aquest és un tràmit indispensable i que, si no l'has fet encara, requereix una mica de temps. A continuació us expliquem què heu de fer en el cas del Certificat emès per l'idCAT

Com verificar-ne la caducitat?

Internet Explorer:

Eines > Opcions d'Internet > Contingut > Certificats > Personal

Firefox:

Opcions > Privadesa i Seguretat > Certificats > Mostra els certificats > Els vostres certificats

Personal			
Nom del certificat	Emès per (entitat)	Data de venciment	Número de sèrie
Nom i cognoms	EC-Ciudadania	11/02/2023	<2365-67814Q>
Nom i cognoms	AC FNMT Usuarios	07/05/2022	ID de FNMT-RC

Com trobo l'entitat de registre idCAT més propera?

Les pots trobar aquí:

<https://www.aoc.cat/knowledge-base/on-es-pot-obtenir-lidcat/>

Si l'he demanat per la web, perquè hi he d'anar presencialment?

Cal comprovar la veracitat de les dades

Quina documentació he de portar per acreditar-me?

DNI, NIE, passaport, DNI d'altres països

Quina és la forma més ràpida d'aconseguir-lo?

Omple el formulari des de la web. Sol·licita cita prèvia al teu ajuntament (si és possible) indica el tràmit "Certificat digital".

© Ajuntament de Barcelona

Can Raventós, protagonista al Consell de Barri de Sarrià

JESÚS MESTRE

La suspensió de la tramitació de la llicència d'obres de la finca de Can Raventós, el Pla especial integral i de millora urbana per ordenar la parcel·la dels carrers de Bonaplata, 44-52 i de Fontcoberta, 16-24, va ser el tema més destacat del Consell de Barri de Sarrià, que va tenir lloc el dimarts 19 de març al Centre Cívic Sarrià. Les al·legacions presentades al projecte arquitectònic per part de l'Associació de Veïns de Sarrià i la comunitat de propietaris del carrer Fontcoberta, sembla que han causat que els promotors retirin la llicència, però no es descarta que la tornin a presentar, amb les al·legacions valorades, directament a algun dels darrers plenaris de l'Ajuntament de Barcelona.

Davant la dificultat d'entesa entre els veïns afectats i els promotors, els primers van demanar una mediació del Districte i fer una reunió a tres bandes. Però la manca d'interès dels

consellers del grup al Govern a facilitar aquesta reunió també evidencia l'escassa implicació municipal en la millora d'aquest projecte, que pot suposar la pèrdua d'un espai verd molt notable, encara que es respecti la casa Raventós, edifici catalogat.

Un altre punt destacat va ser el balanç sobre què s'ha fet o deixat de fer durant el mandat. Aquí va parlar Eva Ceano-Vivas, vicepresidenta del Consell de Barri, que va destacar els incompliments de projectes aprovats pel govern o proposats pels veïns. Això va neguitejar al conseller Joan Manel del Llano, que va defensar la feina feta per l'equip de Govern.

El Consell de Barri, el darrer del mandat, havia començat amb la crida de Montserrat Morera a la participació ciutadana en el Consell de Ciutat, que s'ha de renovar després de les eleccions municipals de maig, amb la valoració de l'assessora tècnica Inés Garriga dels temes pendents del consell anterior, majoritàriament respostos o resolts, i amb les presentacions de la imminent implantació de la policia de barri a Sarrià-Sant Gervasi (en parlem en un altre article en aquest diari) i del projecte Konsulta'm, un servei d'orientació psicològica per a joves i adolescents que s'instal·la al CAP. Al final hi va haver el torn dels veïns, amb la roda de precs i preguntes. ■

Un altre punt destacat va ser el balanç sobre què s'ha fet o deixat de fer durant el mandat. Aquí va parlar Eva Ceano-Vivas, vicepresidenta del Consell de Barri, que va destacar els incompliments de projectes aprovats pel govern o proposats pels veïns. Això va neguitejar el conseller Joan Manel del Llano, que va defensar la feina feta per l'equip de Govern

Els barris de muntanya tornen a criticar la falta d'inversions

SERGI ALEMANY

El darrer Consell de Barri de Vallvidrera, el Tibidabo i les Planes d'aquest mandat va reviu el desacord entre veïns i Govern. Cal destacar l'acord entre les dues parts abans del Consell, de no entrar a valorar els projectes ni les actuacions fetes durant el mandat de BComú. I és que, segons el conseller Joan Manel del Llano, l'article 54 de la llei orgànica del règim electoral general prohibeix fer balanç a unes dies de les eleccions.

El Consell de Barri es va iniciar per part dels veïns amb crides i convocatòries, com ara participar en el 4t Concurs Literari de Contes i Relats Curts, assistir a les parades d'intercanvi d'objectes del 12 de maig al Casal de Barri de Can Rectoret o participar de la Coral de Collserola. A més, des de l'AV de Can Rectoret es va anunciar la creació del Banc del Temps de Les Planes.

Denúncies de seguretat

Una de les preocupacions exposades per diversos veïns al consell va ser la resposta davant l'atac d'uns gossos a dues persones al carrer Casafanra, el passat mes de desembre. Per part de la Guàrdia Urbana, Domènec Escarré va manifestar que el propietari dels animals se'ls va emportar unes setmanes fora del país però que ara ha tornat amb els animals. Escarré també va defensar que les possibles sancions administratives pel propietari dependran de la resolució inicial d'un jutge.

La polèmica parada de l'autobús 111, a la plaça de Pep Ventura, també va ser motiu de discussió en ser considerada de "parada perillosíssima" pels veïns. El gerent del districte, Xavier Patón, va argumentar que "TMB té uns requeriments específics respecte a la seguretat dels seus autobusos" i que segurament la solució final acabi passant per un emplaçament de la nova parada dins de la mateixa plaça

Les obres del Mercat de Vallvidrera, més a prop del seu inici

Sobre el projecte del mercat cultural de Vallvidrera Del Llano va reconèixer que ha estat un "projecte amb dificultats" i va explicar que la previsió és que la primera setmana d'abril es puguin licitar les obres, per començar-se a executar "sent prudents, al setembre".

Defensa de la Casa Buenos Aires

La Casa Buenos Aires també va tenir el seu protagonisme quan dos dels seus joves okupants van explicar la idea de frenar la construcció d'un hotel de luxe amb l'objectiu de crear espais comunitaris pel veïnat i evitar "l'elitització del barri". Dues intervencions més entre el públic assistent també van ser favorables a defensar el "patrimoni històric i sentimental" de l'edifici. I encara una tercera veïna va demanar l'Ajuntament per què no es fa ús del dret de templeig i retracte sobre l'edifici. La resposta del nou conseller de BComú, Llorenç Sena, va ser dir que "no seria lògic ni responsable" fer una inversió en aquests moments que finalitza el mandat i va defensar que ja s'ha demanat a Patrimoni que estudiï quin grau de catalogació es podria donar a l'edifici.

Finalment, alguns veïns també es van queixar a Joan Manel Del Llano de la "falta de manteniment i d'inversions" durant els quatre anys de mandat, una crítica davant la qual el conseller va optar per aixecar sessió i recordar que vénen eleccions. ■

Sarrià disposa de tres comerços on comprar les bosses del Porta a Porta

© Elena Bulet

EL JARDÍ

Les bosses d'escombraries necessàries per al sistema de recollida selectiva Porta a Porta s'han de comprar des d'aquest mes de març en qualsevol dels tres establiments següents: El Millor Preu (Major de Sarrià, 25), la Ferreteria J. Valls (Major de Sarrià, 83) o el Supermercat Super-servei (Major de Sarrià, 85). Part del veïnat reclama més comerços on poder aconseguir aquest material imprescindible. Durant el primer any de funcionament, les bosses —una de grisa per al rebuig, una de groga per als reciclables i una de compostable per a l'orgànic— les havia lliurat l'Ajuntament. ■

© Sergi Alemany

© Lluís Morera. "Avi Llop"

Festa de la Primavera

A L'ESCOLA, A PEU I PEL VERD!

SOM NATURA

El dissabte 23 de març vam celebrar la Festa de la Primavera per donar-li la benvinguda i per presentar el 'Camí Escolar Verd'. Volem camins saludables —a més de segurs—, que permetin als infants caminar fins a l'escola per recorreguts amb menys contaminació i, al mateix temps, amb més percepció de natura.

El dia va començar amb una cercavila primaveral. Vam sortir d'una Escola Orlandai florida i al so de la música de la collassa tradicional de Can Ponsic, vam resseguir els carrers convidats a formar part d'aquest primer camí de natura cap a l'escola (Trinquet, Monterols, Ivorra, Jaume Piquet), tot regalant les branquetes de ginesta blanca que havíem preparat amb la Flora Miserachs.

Durant la cercavila, a Monterols ens esperava un ram de clavells a l'Escola de Música l'Antàrtida i una finestra de natura de l'escultora Olga Ricart al carrer Ivorra. En l'últim tram, l'aparador campestre de la llibreria A peu de pàgina anunciava el conte

En busca de lo salvaje que s'explicaria després, a la festa.

A mig camí, una mare de l'escola, la Caterina Sugranyes, ens va regalar un pregó floral des d'un balcó. "Envoltem-nos de verd. Asilvestrem, així, la nostra vida, fem-nos el nostre entorn ben florit... i a mida!"

Poesia a l'Espai Gardenyes

Vam acabar el recorregut aplegant-nos entorn del gran pi de davant de la parada dels Ferrocarrils de Sarrià. Aquest arbre singular, que havia format part del pati de l'escola Talitha, encapçala el camí escolar d'Orlandai a la Casa Orlandai que volem enverdir.

Fent un vermut a l'hort comunitari de l'Espai Gardenyes —que va reunir més d'un centenar de persones— vam escoltar la història d'uns infants que busquen la natura a la ciutat i ens vam poder emportar l'olor de l'hort en una bosseta de roba.

La festa també era un convit a omplir de vida natural els carrers. Va ser una ocasió per intercanviar plantes o esqueixos de casa o per

© Lluís Morera. "Avi Llop"

emportar-nos-en una per al nostre balcó. Quin goig veure tanta gent plantant i tocant la terra!

I per saber què més plantar, hi havia un petit mostrari que posava en valor les espècies mediterrànies (com la farigola, el romaní, l'heura de terra, el cap blanc o el boixac), que necessiten poca aigua, i aquelles que afavoreixen la biodiversitat (com l'es-pígol, que atrau les papallones).

Finalment, la celebració va acabar amb un emotiu recital de poesia de natura, de la mà de la Taula de Poesia

dels Amics del Brossa. Poemes inspiradors per imaginar-nos com voldríem que fos aquest nou paisatge urbà.

Gràcies Espai Gardenyes, Casa Orlandai, i molts altres! Seguim fent comunitat entorn del verd. Enverdim els balcons, les terrasses, les finestres, les entrades de les botigues, i, com deia el pregó, "fem que el nostre entorn quotidià sigui ben verd, encara que sigui urbà...". Enverdim Sarrià! Enverdim la ciutat!

camiescolarverd@somnatura.cat ■

La festa també era un convit a omplir de vida natural els carrers. Va ser una ocasió per intercanviar plantes o esqueixos de casa o per emportar-nos-en una per al nostre balcó. Quin goig veure tanta gent plantant i tocant la terra!

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS

Fabricació ARTESANA i FAMILIAR

c/ Alfonso XII, 26 · 08006 Barcelona Tel.: 93 415 52 79 - info@bombonsblasi.cat
www.bombonsblasi.cat

NINGÚ SENSE LA SEVA MONA!

BOMBONYOLS

especialitat BLASI

XOCOLATES · BOMBONS · TORRONS · COQUES DE XOCOLATA DE SANT JOAN · MONES DE PASQUA · CREMES I SOLUBLES DE CACAU
PASTA DE CACAU 100% D'ORIGENS · PRODUCTES (sense gluten, sense sucre, sense lactosa, sensa soja i aptes per a vegans)

DANIEL LIGORIO: “Quan toco, sempre intento crear imatges”

LA MÚSICA ÉS UN LLENGUATGE UNIVERSAL
QUE ET PERMET CONNECTAR AMB GENT
AMB QUI NO T'HAS POGUT COMUNICAR
VERBALMENT

Daniel Ligorio és un sarrianenc d'adopció que estima, però, la nostra vila. Apassionat de la música, va començar amb un repertori en general romàntic (especialment pels grans autors espanyols com ara Falla, Turina i sobretot Granados), però que ha anat eixamplant incloent autors impressionistes com Debussy, russos, nord-americans com Gershwin, etc. Al seu estudi del carrer Riu de l'Or el veiem i el sentim tocar hores i hores, tant sol com acompanyat, en grups de cambra o bé en tríos. Ha arribat a tocar a tot el món, des de la Xina a les Amèriques. Un sarrianenc, doncs, universal. Ens rep a l'estudi, amb el piano obert, que és com un personatge més de l'entrevista.

JUANJO COMPAIRÉ

Tu vas néixer a Martorell. Com va ser la teva arribada a Sarrià?

De Martorell, als 7 anys vaig anar a Cerdanyola, on vaig fer els meus estudis. Després vaig anar a estudiar quatre anys a Londres. I el 2001 vaig venir aquí, al carrer Riu de l'Or de Sarrià.

Ha canviat molt el barri aquests 18 anys?

No, no tinc la sensació que hagi canviat molt. Ara hi ha més carrers per a vianants, cosa que m'agrada molt. Sarrià és com un petit poblet dins de Barcelona, com un petit oasi dins de la ciutat. Em sembla fantàstic. I més en una ciutat com a Barcelona que és molt bonica. Sarrià té aquest encant.

Tu com a pare ho has aprofitat molt, perquè has pogut acompanyar els teus fills a l'escola...

Sí, a l'escola Orlandai, de la qual estem molt contents. La meua filla petita ara està fent 6è, el darrer any. Per tant, ara deixarem de ser pares *orlandins*. Nosaltres tenim sempre una ruta a l'escola, de la qual gairebé el 80 % és per carrers per a vianants. Els meus fills hi van sols des de 5è de primària.

Com va ser que vas descobrir la teua afició al piano?

El meu professor de música, quan jo anava al que ara seria P3, ja va detectar que afinava molt bé, que tenia molt ritme, moltes ganes de cantar. Els va suggerir a la meua família que m'apuntessin a música quan jo tingués 6 o 7 anys. La meua mare li va fer cas. M'hauria pogut apuntar a informàtica o a judo, però em va apuntar a música. I de seguida es van ajuntar dos elements: una facilitat motriu i alhora de comprensió del que és el llenguatge musical i, per part meua, moltes ganes d'estudiar. Jo em posava a estudiar música i no em cansava: em posava a estudiar piano i em passava estones llargues sense cansar-me. Aquests dos elements són molt importants.

La feina de preparar concerts és molt solitària?

Sí, totalment. Jo, a part de fer concerts sol, també faig concerts en trio. Però tot i així, l'acte de sortir a un escenari a fer un concert sol implica molts moments de solitud. Des que el prepares —que són moltíssimes hores i molts dies de preparació— fins al moment de sortir, que estàs sol. La gent paga uns diners per assistir a un espectacle i l'espectacle ets tu, amb les

teves idees i amb el teu treball. És clar, això és una responsabilitat important.

Però la realitat és que després, quan comences a tocar, ets sents acompanyat. Hi ha com una mena de “casament” entre el músic i el públic, una mena de companyia que és una de les coses maques del meu ofici.

En una declaració deies que en un concert, a part de fer-ho bé, has d'agradar al públic.

Bé, són dues coses que van molt lligades. Al final, tu captes l'atenció del públic si el que has preparat t'ho creus de veritat i té un interès. Quan prepares un concert, a part de les notes escrites, crees una interpretació, una estructura global de com aniran les peces i com anirà el concert sencer. Si això ho prepares molt bé, si ho vius i t'ho creus, connectes amb el públic. I aquesta connexió fa que el públic quedi atrapat i en gaudeixi.

Un concert és com una història que estàs explicant...

És clar. Jo sempre els dic als meus alumnes que la música és un llenguatge abstracte basat en tensions i distensions, harmòniques o no. I és un llenguatge universal: tu pots anar al Japó, a l'Àfrica, i connectes amb la gent. Com? Amb un canal auditiu, el

“

La feina de preparar concerts és molt solitària, però quan comences a tocar, et sents acompanyat”

“

Hi ha «tarannàs» de públic”

so. Recordo que he anat a llocs on no m'he pogut comunicar ni en anglès i on l'únic moment que he tingut de comunicació ha sigut quan m'he assegut a la banqueta del piano i he començat a tocar. I pensava: “Ara ens entendrem, el públic i jo”.

Tu notes la diferència? El públic de Barcelona, per exemple, té característiques pròpies?

Crec que hi ha “tarannàs” de públic, segur. El públic de Barcelona és molt agraït, molt obert, mediterrani, entre-gat... Hi ha públics molt respectuosos, poc efusius i que esperen que surtis a tocar i llavors, sí, et diuen meravelles. Però a l'hora de reaccionar amb aplaudiments o el que sigui, hi ha públics més parats, d'altres més extravertits. Quan ho comento amb el trio en què toco, que ja coneixem diferents sales de concerts, sabem abans si el públic serà més discret o més explosiu.

Tu has dit: “interpretar és fusionar la fotografia de l'autor i del músic”...
Sí, quan toco sempre intento crear imatges.

Això lliga amb el fet que tu has col·laborat amb el cinema. Has fet d'actor i has compost música per a una pel·lícula.

Sí, lliga d'una manera molt curiosa. Vaig compondre la música per al documental de Tries de Bes, *La gran mentida*. I després amb el Ventura Pons i Pere Portabella vaig fer d'actor, una feina anecdòtica, però tota una experiència. T'adones que, al cinema, l'activitat més important que fa un actor és esperar! (riu). Per rodar un escena de mitja hora—que al cine són 30 segons— vaig estar esperant 10 hores, per qüestions tècniques.

Parlàvem de la sintonia amb el públic. Però quan toques en trio també hi ha un diàleg entre els artistes i entre els instruments.

Aquesta és una de les coses més fascinants que passa al món de la música. Imagina que poguéssim fer un quadre entre tres pintors, en temps real, a la vegada. Un començant per un cantó, un altre per un altre. Estan dibuixant una cosa que veuen com està quedant. És quelcom físic. O construir una casa entre molta gent. La diferència amb la música és que estàs construint una cosa que no es veu, una cosa sonora que no pots agafar ni tocar. L'interessant és que són tres cervells que estan pensant de la mateixa manera, amb un ritme comú i amb unes idees que es complementen unes amb les altres, sense trepitjar-se. És un exercici interessant d'escoltar, de creativitat, de preplantament del que faràs —és a dir, d'estratègia— i, al moment de tocar, de respecte dels uns amb els altres. És com un una barreja de dansa i arquitectura, però a nivell sonor.

Quan fas de professor, també tens aquesta sintonia amb l'alumne?

Jo estic al Conservatori del Liceu i fer de professor és de les coses amb què aprenc més. Jo crec que he après més a nivell interpretatiu fent de professor que estudiant a casa. Aprens conceptes, sobretot a partir de la reacció de l'alumne a coses que tu li dius. Hi ha diverses tècniques de com fer classe, però al final, el diable sap més per vell que per diable. El que passa és que un aprèn a base d'encert i error. Vas veient quines coses funcionen i quines no. I la reacció que fa l'alumne a mi com a intèrpret m'interessa moltíssim. M'ensenya com acostar-me a segons quins tipus d'obres, de problemes. Tot a còpia d'haver vist com reacciona l'alumne.

Tu has dedicat un disc a Granados, que vivia a Sant Gervasi. Què opines de com ha quedat la història de la sala Granados?

Bé, jo he tocat davant de la sala. Fa un parell d'anys, coincidint amb el concurs Maria Canals, van posar un piano davant i jo hi vaig tocar. Era un acte reivindicatiu. Ara no sé en quin procés està.

S'ha perdut la possibilitat de tenir una sala allà.

Són coses que passen. Jo em conformo que facin la biblioteca a la plaça de Sarrià. Amb això ja seria feliç. Una bona biblioteca allà seria un gran projecte. Tenim la Biblioteca Clarà, però ens queda lluny. Una Biblioteca a la plaça, davant de l'església, seria fantàstic, en un lloc ideal. ■

“

Tocar en grup és com una barreja de dansa i arquitectura, però a nivell sonor”

“

He après més fent de professor que estudiant a casa”

“

He anat a llocs on l'únic moment de comunicació ha sigut quan m'he assegut a la banqueta del piano i he començat a tocar”

Saps què és la PEDOFÍLIA?

És la preferència sexual d'un adult vers els menors. El fet d'experimentar aquest tipus d'atracció genera fantasies que molts de cops provoquen a la persona que els pateix angoixa, dificultats interpersonals, sentiments de culpa, baixa autoestima i sobretot la por a passar l'acció i fer dany, molt de dany, a un menor. T'ha passat mai a tu?

Som dos psicòlegs amb una llarga experiència en teràpia i formació relacionada amb qüestions d'àmbit sexual, per això sabem que et podem ajudar sense jutjar-te en cap moment.

Tant a França com a Alemanya existeixen programes que proporcionen teràpia als pedòfils a fi de poder controlar els seus impulsos i ajudar-los a sentir-se millor amb ells mateixos. Nosaltres ho podem fer amb tu, ens deixes que ho provem?

Rosa Nolla

Col·legiada núm. 16.199

Truca'ns al 625 409 463!!!

ORO CREDIT BCN
OFRECEMOS EL MEJOR PRECIO DE TODA CATALUÑA

Compren tot tipus de joies: Noves, Semi-noves, Trencades, Lingots, Rellotges, Protesis dentals...

Venem joies de segona mà com si fossin noves i si vols et canviem la teva joia vella per una nova. **ESTALVIA FINS A UN 60%**

Horari:

De dilluns a divendres: 10-20.30 h

Dissabte: 10-14 h (Solo Barcelona)

Barcelona: Av. República Argentina, 246 - tel. 93 176 59 18

Prat de Llobregat: Centre, 25 - tel. 93 179 14 19

RÀPID MODELELL

www.cerrajeriamodolell.com

Reparació de calçat | Duplicat de claus | Comandaments de pàrquing

Obertura de portes | Claus Fichet 787, Soler, Sidese

Instal·lació, canvi i reparació de panys

Centre Tècnic SAG Seguridad i DOM | Receptors de Comandaments

Claus i comandaments per cotxes i motos

c Modolell, 57, local 4 Barcelona

DLL 16-20 h, DM-DV 9-13:30 h | 17-20 h DS 10-13:30 h

DILLUNS MATÍ I DIMECRES TARDA TANCAT

Puigneró: "Catalunya té l'obligació d'avançar i ser un referent en l'àmbit digital"

CARME ROCAMORA

En una sala d'actes de Vil·la Urània plena com en poques ocasions, el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró, va protagonitzar el passat 13 de març una xerrada amb el nom de "República Digital", organitzada per Junts per Catalunya de Barcelona, amb el suport del CDR Galvany i 1 OCT Augusta. L'encarregat de presentar el conseller va ser el regidor president del districte, Jordi Martí, que en la seva introducció va parlar de la intel·ligència artificial com "tot allò que la tecnologia ens aporta" i que "ens ajudarà a fer una ciutat més justa i cohesionada."

La república digital: un canvi de paradigma

Puigneró va començar el seu discurs parlant de "construir un país

digital" i el va tancar dient que els ciutadans seran els protagonistes que faran possible que Catalunya esdevingui "una nació digital en forma de república." Pel conseller de Polítiques Digitals, Catalunya no només ha de ser consumidora de la revolució digital "sinó també productora", a fi d'obtenir riquesa "i ser exportadors." Aquesta idea comporta que Catalunya té l'obligació "d'avançar i ser un referent en l'àmbit digital." La república digital que va explicar Puigneró suposa una "nova forma de governança basada en la política amb (i no per) els ciutadans." D'aquesta manera, va explicar, les persones podran ajudar a fer una millor governança, de manera altruista i sense cap cost, per exemple, a través d'aplicacions de telèfon mòbil conegudes com a *apps*.

La sala d'actes de Vil·la Urània estava plena com en poques ocasions per escoltar el conseller de Polítiques Digitals. L'acte va ser organitzat per Junts per Catalunya de Barcelona, amb el suport del CDR Galvany i 1 OCT Augusta

© Sergi Alemany

L'aplicació de les polítiques digitals en les nostres vides

Puigneró va recordar els canvis que la tecnologia ha introduït en les nostres vides durant els darrers anys: amb el 2G, els sms; amb el 3G, l'arribada d'Internet al mòbil, i amb el 4G, les *apps* i l'alta velocitat. "Una indústria de la qual ens hem beneficiat en aquest país", va dir el conseller, que va citar com a exemple el fet que les 10 empreses més valuoses al món (Apple, Amazon, Alphabet, Microsoft, Facebook...) estiguin vinculades a la tecnologia. Per Puigneró hi ha 4 principis

bàsics de la "república digital" que s'ha de construir: ciutadania digital apoderada amb una identitat digital, fomentació del vot electrònic, establiment de drets i deures a la xarxa, i formació digital en joves i grans. Una 'república digital' que va defensar que tingui un ciberexèrcit de defensa per evitar col·lapses dels serveis bàsics del país davant possibles ciberatacs com el del 9 de novembre del 2014, el 9-N. En aquesta línia, Puigneró va concloure que fins que no puguem "tenir la república física", en l'àmbit digital hi ha molt camí per recórrer. ■

Colau visita discretament el Farró i el seu teixit veïnal i comercial

CARME ROCAMORA

Més enllà dels actes institucionals, l'alcalde de Barcelona, Ada Colau, també utilitza el temps per fer visites que consten a la seva agenda privada i en les quals no es convoca a la premsa, segons el seu equip "per facilitar la visita i no condicionar-la a l'atenció als mitjans."

El passat 15 de març una d'aquestes visites va ser al barri del Farró, on Colau hi va assistir acompanyada pel seu número dos a les eleccions municipals, i el veí del barri, Joan Subirats, que actualment és comissionat de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona.

Tot i que la premsa no estava convidada, *El Jardí* va parlar després amb l'equip de Colau, que va explicar que l'alcalde va visitar diversos llocs emblemàtics de la zona acompanyada també pel conseller de Barcelona en Comú al districte, Joan Manel del Llano.

En concret, Colau va visitar les xarcuteries Hernando i Bragulat, però

també va parlar amb els membres de Caliu - L'Ateneu Divers, amb els quals s'està treballant des del consistori per trobar una seu definitiva després que els hagin pujat el preu del lloguer. L'alcalde de la ciutat també va visitar l'encara jove Teatre La Gleva, va fer el vermut a la Bodega Pàdua i va acabar visitant La Perrockia, la peculiar i divertida "perruqueria" del barri. ■

Ada Colau a la Perrockia

Debat Eleccions Municipals

EL JARDÍ

El proper dimecres 8 de maig a les 19h la Casa Orlandai i El Jardí convidem als alcaldables de Barcelona al districte perquè presentin i debatin entre ells les seves propostes polítiques sobre Sarrià i Sant Gervasi.

Els veïns poden adreçar preguntes

Més enllà dels blocs que abordarem, els quals estem treballant conjuntament els organitzadors de l'acte, també obrirem un torn per tal que els veïns poguessin intervenir en la jornada. Per tal de fer-ho de manera ordenada, us demanem que envieu les vostres preguntes a redaccio@diarieljardi.cat i en la mesura del possible intentarem que totes siguin preguntades. ■

10 mesures per capgirar Sarrià-Sant Gervasi

- 1. Capgirem la pràctica especuladora que no ens permet viure dignament:** creem un parc públic d'habitatge amb lloguer social!
- 2. Desconcertem l'educació:** només un 19% de l'oferta educativa és de titularitat pública, calen més places públiques!
- 3. Revertim la privatització de la sanitat:** front la proliferació de centres privats reclamem la gestió dels centres del districte al circuit públic.
- 4. Més equipaments pels barris:** Cal una aposta política decidida per impulsar projectes pendents com la biblioteca de Sarrià, el mercat de Vallvidrera, la biblioteca Muñoz i Ramonet, entre d'altres.
- 5. Més participació, més democràcia:** Fem dels consells de barri un espai decisor, fem que el veïnat estigui al centre de la política municipal!
- 6. Baixem-li els fums a la ciutat!** Som un dels districtes més contaminats, calen mesures urgents per fer-hi front.
- 7. Fem vida als carrers!** Pacifiquem i peatonalitzem els carrers dels nostres barris amb una mirada feminista i inclusiva.
- 8. Des del feminisme i l'antifeixisme fem front als discursos d'odi.** Cap espai al feixisme, al racisme, al masclisme i a la LGBTIfòbia
- 9. Menys pobresa, més alternatives de consum!** Visibilitzem i fem front a la pobresa. Apostem per un model econòmic basat en la producció local, el petit comerç; i l'Economia Social i Solidària.
- 10. Municipalitzem!** Per una gestió eficient, democràtica i transparent dels serveis públics recuperem la sobirania sobre equipaments i serveis bàsics des d'una perspectiva comunitària.

sarria-santgervasi.cup.cat/un-programa-capgirar-el-districte

@CUP_SSG

CUP Capgirem Barcelona Sarrià - Sant Gervasi

sarria-santgervasi.barcelona@cup.cat

Capgirem
Barcelona

Sarrià
Sant Gervasi

MOSSOS D'ESQUADRA

Tricentenari del cos de Mossos d'Esquadra

XAVIER BONED

L'any 1719 es van fundar les primeres Esquadres de paisans Armats a Catalunya i, des d'aleshores, l'existència dels Mossos d'Esquadra ha estat lligada de forma indis-

soluble a la història de Catalunya.

El cos de Mossos d'Esquadra va ser la institució que, per primer cop a Europa, es va erigir com a cos policial de naturalesa civil, lluny de les funcions militars d'un exèrcit, i que des de la seva fundació es va constituir com un cos de seguretat jerarquitzat, professional, coordinat, reglamentat i a les ordres de les autoritats judicials. Un cos integrat per la mateixa ciutadania, a la qual servia i protegia.

A principis del segle XVIII apareixen les primeres esquadres de paisans organitzats per mantenir l'ordre, vigilar els camins i garantir la seguretat dels pobles quan l'exèrcit regular, que aleshores s'encarregava de la vigilància, era mobilitzat.

Entre el 1837 i el 1868 les esquadres passen per una època en què trobem, d'una banda, l'existència de nous cossos de policia i el poc interès dels ajuntaments, que les pagaven, perquè continuessin i, de l'altra, el desig de la Capitania General de potenciar-les.

Dissoltes entre el 1868 i el 1874 per motius polítics, la reinstauració posterior limita les esquadres a les competències pròpies de la Diputació de Barcelona.

Fins al final de la Guerra Civil (1936-1939), el cos de Mossos d'Esquadra es manté fidel a la Generalitat republicana. El cos s'aboleix l'any 1939.

L'any 1950, en plena dictadura franquista, la Diputació de Barcelona torna a crear un cos de Mossos d'Esquadra, encara que amb atribucions molt reduïdes.

Amb la restauració de la democràcia es donen les condicions que permeten una etapa diferent dels Mossos d'Esquadra, ara com a policia de la Generalitat. El nou cos es crea a partir del ja existent a la Diputació de Barcelona, que passa a dependre de la Generalitat i que adquireix el 1983 un nou règim jurídic com a policia autonòmica de Catalunya. Els Mossos d'Esquadra esdevenen una policia amb voluntat d'estar arrelada a la cultura i al poble de Catalunya, al qual pertanyen i han de servir.

A partir d'aquí, s'inicia una etapa de creixement amb la incorporació de noves promocions entre els anys 1983 i 1986, l'inici del desplegament a Catalunya l'any 1994, la transferència de les competències en trànsit l'any 1997, el desplegament a Barcelona l'any 2005 i la finalització del desplegament a tot el territori l'any 2008.

La Policia de la Generalitat – Mossos d'Esquadra convida el conjunt de la societat civil del país a compartir col·lectivament la celebració del Tricentenari amb actes i iniciatives, la informació dels quals anireu trobant a la pàgina web mossos.gencat.cat. ■

La imatge del Tricentenari representa tres etapes diferents de la Policia de la Generalitat

NATURALMENT CURIOSOS

Per què de vegades el càncer torna?

NEUS MESTRE I MARC TALLÓ

Quan algú que pateix un càncer es tracta i se li elimina el tumor, cal que segueixi fent controls periòdics per veure que no recaigui. Passat un interval de temps és quan es considera que el càncer està curat. Us heu preguntat mai per què és així, com és que el càncer pot tornar?

Hi ha molts tipus diferents de càncers, però tots tenen en comú un creixement descontrolat d'algun tipus de cèl·lula del nostre cos. Quan aquestes cèl·lules creixen, formen una massa, el tumor. L'objectiu dels tractaments per combatre el càncer és eliminar les cèl·lules que formen el tumor. En essència, hi ha tres aproximacions: la cirurgia, la radioteràpia i la quimioteràpia, que alguns cops es poden combinar. Breument, en la cirurgia el que es fa és treure el tumor; en la radioteràpia s'irradia el tumor amb molts raigs X que maten les cèl·lules tumorals (en aquest tractament també s'utilitzen els raigs X, però en menor quantitat per evitar la toxicitat); i en la quimioteràpia s'administren medicaments que ataquen els punts febles de les cèl·lules cancerígenes.

Podem pensar que les cèl·lules són com una gran ciutat en una illa que ha crescut moltíssim gràcies als subministraments que venen d'altres països. Amb la quimioteràpia es busca tallar la ruta comercial més important i així evitar que la ciutat segueixi creixent.

Però després del tractament, què passa perquè torni el càncer? En la cirurgia es treu el màxim de tumor, però a vegades algunes cèl·lules amb capacitat de generar un nou tumor no s'aconsegueixen de treure. Per solucionar-ho és molt comú irradiar la zona del tumor extret amb radioteràpia per matar les poques cèl·lules que hagin quedat.

Un altre motiu són les cèl·lules dorments cancerígenes. Tant la radioteràpia com la quimioteràpia afecten preferencialment cèl·lules que creixen molt ràpid, de manera que les cèl·lules sanes, que creixen més a poc a poc, no s'afecten (una excepció són les del cabell, que creixen molt ràpid, per això hi ha pacients a qui els cau). Dins el tumor, s'ha vist que algunes cèl·lules cancerígenes entren en un estat dorment: aquestes cèl·lules deixen de créixer però segueixen vives, de manera que no són afectades pels tractaments. Al cap de mesos o anys, aquestes cèl·lules es poden despertar i començar a créixer. S'ha vist que l'activació és deguda a contactes amb cèl·lules immunitàries o bé perquè les cèl·lules dorments viatgen a un altre lloc de l'organisme on s'afavoreix aquest despertar. Actualment s'intenta induir aquest despertar durant el tractament per tal que no quedin cèl·lules adormides.

De vegades, el càncer que torna apareix a un altre lloc del cos. En aquests casos, el que ha passat és que algunes cèl·lules s'han escapat del tumor abans de ser tractat i han aconseguit créixer en altres llocs. Finalment, pot ser que les cèl·lules hagin generat resistència al tractament de quimioteràpia. Tornant a la comparació amb la ciutat, encara que una ruta de subministrament estigui tancada, de vegades les cèl·lules aconsegueixen obrir-ne una de nova que no pugui estar afectada pel medicament (pacten amb un nou país).

S'ha avançat molt en els últims anys i aviat veurem noves teràpies amb l'objectiu de reduir la recaiguda del càncer. ■

ARQUITECTURA

El funicular del Tibidabo

JAUME DE OLEZA

No és d'estranyar que la casualitat fes que el conegut empresari Salvador Andreu i Grau, més conegut com el Doctor Andreu, construís cap a l'any 1900, un funicular en terres barcelonines. Un viatge d'uns amics seus a Suïssa li va fer pensar a construir un funicu-

lar que li permetés resoldre l'accés al cim del Tibidabo, a manera dels que hi havia al país helvètic. Per promoure aquesta obra, va fundar una societat amb el seu amic Román Macaya anomenada *Tibidabo*. La idea era fer un projecte a la muntanya del Tibidabo, que convertís aquest enclavament privilegiat de Barcelona en una ciutat-jardí residencial. El seu origen va ser donar accés al que hauria d'haver estat la urbanització de la muntanya, i per a això havia de comunicar la ciutat des del peu del Funicular, on deixava el tramvia Blau, a la part alta del cim del Tibidabo. En definitiva, un pla que pretenia promocionar aquesta gran zona de la ciutat com una àrea d'esplai i residencial. Però amb el temps, únicament es van arribar a construir diverses mansions al llarg de l'avinguda Tibidabo, l'Hotel La Florida, el Parc d'Atraccions i el Temple Expiatori del Sagrat Cor.

L'impulsor del projecte, Salvador Andreu, va ser un farmacèutic molt conegut a Barcelona, propietari de les famoses pastilles del *doctor Andreu* i promotor de la urbanització de la muntanya del Tibidabo. L'afany de construir el funicular va comptar amb el projecte de l'enginyer Bonaventura Roig i Queralta, que va veure la llum l'any 1901. Un projecte precursor del que seria el funicular més llarg de l'estat espanyol: una longitud de 1200 metres, salvant un desnivell de 275 metres d'altitud, i un pendent que arriba a assolir el 26 %. El funicular, amb 117 anys d'història, s'ha convertit en un transport entranyable i molt lligat a la imatge de Barcelona. Al llarg del temps, el funicular ha sofert diverses remodelacions: ha passat del que originàriament eren els vagons de fusta als de carrosseria metàl·lica. També s'ha sotmès a diverses modernitzacions del motor elèctric d'arrossegament. Per al 2019 està prevista una remodelació dels trens i vies, cosa que augmentarà tant la capacitat de viatgers com la velocitat.

Quan parlem del funicular del Tibidabo, es pot dir que indiscutiblement qualsevol barceloní el coneix, però sens dubte no són molts els que han gaudit amb el seu trajecte, així com de les magnífiques vistes de la ciutat. Un trajecte curt, d'aproximadament 5 o 6 minuts, però no obstant això i amb absoluta certesa, farà un dia inoblidable per a petits i adults. ■

JAUME DE OLEZA
ÉS ARQUITECTE
WWW.CWORK.CAT

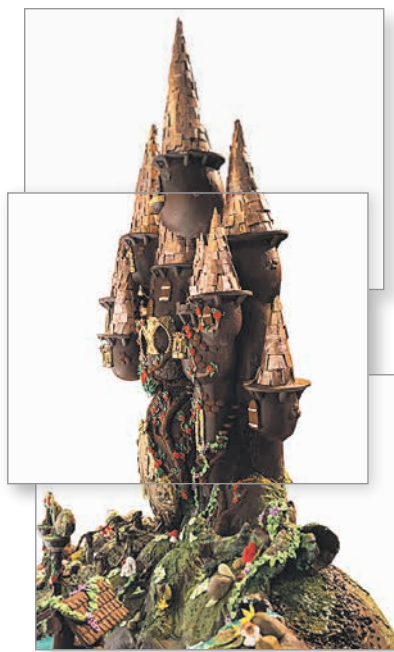
La mona gegant de l'Eva

EL JARDÍ

L'Eva Barquero, pastissera apassionada, ha fet una mona gegant a la pastisseria La Despensa de Eva, al carrer Aribau 254, entre el carrer Avenir i la Travessera de Gràcia. Aquí abans, al llarg de més de 80 anys, hi havia la pastisseria Niza, de molt bon record entre els veïns del barri.

Al llarg d'aquesta Pasqua, doncs, es podrà gaudir d'aquesta mona gegant que ja està atraient a gent d'altres barris. Per fer la mona s'hi ha posat 80 quilos de xocolata, fa 1,70 metres d'altura i 1,20 metres d'ample. Totes les decoracions estan fetes a mà i ha portat més de 100 hores de treball. Quan l'Eva es va proposar fer aquesta gran peça de xocolata que representa un castell de somnis, volia representar les mones que es feien antigament. Es va inspirar en un llibre escrit pel gran pastisser Antoni Escribà els anys seixanta, on hi havia grans peces de xocolata fetes a partir d'ous. Aleshores no hi havia tants motlles ni les tècniques que hi ha avui. El llibre mostrava també castells que van fascinar l'Eva, i va decidir fer ella mateixa un gran castell de xocolata on aportaria el seu toc personal.

La mona s'exposarà a La Despensa de l'Eva fins al dilluns de Pasqua, el 22

© Elena Bulet

d'abril. El seu destí final serà la Fundació d'Oncologia Infantil Enriqueta Villavecchia (@fundaciovillavecchia), una entitat sense ànim de lucre, de caràcter benèfic assistencial, que té com a finalitat la cobertura integral de les necessitats dels nens i joves en tractament oncològic a Catalunya i les de les seves famílies. ■

Fer art amb els taps de suro

Una petita exposició de fotos de taps que et connecta a les petites coses

BETLEM VIDAL

Amb la claror dels vitralls modernistes del bar de la Casa Orlandai, mires cada foto de l'exposició 'El tapón rulante' com si fos a través de les llàgrimes del vi en una copa, però són llàgrimes d'alegria. La Sandra Llubà juga amb les fotos i les fica dins altres fotos, en les quals deixa caure un cilindre d'escorça de *quercus suber*, és a dir, un tap de suro.

Un tap: quin objecte! Al mateix temps que xucla els aromes del vi, aquí et transporta al camp, a la terra. No cal dir que hi ha un sentiment per tot el que té a veure amb el vi, que a la Sandra Llubà li ve de tenir un avi de Vilafranca del Penedès, al qual li han dedicat un carrer que creua Sant Adrià del Besòs. El tap fa pensar en l'arbre d'on es treu, l'alcornoque, o alzina surera. Un arbre, com molts d'altres, meravellós pel que dona. A més, són taps amb noms o missatges bonics: "cosecha propia", "petites estones", un dibuix de la terra llaurada. En una foto, uns taps fan l'efecte de ser paques de palla en un camp, després de fer-ne la recol·lecció. En una altra foto, la Sandra ha enxampat un home sortint content d'un bar i li ha col·locat un tap

sobre el cap amb el títol "De Strankis", que li va com l'anell al dit.

I un altre gran missatge: les persones somrients sota els taps de suro. No els surt la rialla per dir Lluís, sinó per l'estat mental que neix de l'estona compartida o de la sintonia entre l'artista i l'enfocat.

Per estimar la terra s'ha de conèixer; per això la fotògrafa recomana als barcelonins que l'anem a trepitjar, per exemple a Cassà de la Selva, on fabriquen taps. Aneu-hi, ara que els brots ja treuen el cap! La Sandra té un estil fresc, potser més sentit que pensat. L'art és com el vi: una excusa per passar-s'ho bé! ■

© Sandra Llubà

OIE!

ODONTOLOGIA INTEGRAL ESTÈTICA

AÑO
NUEVO
SONRISA
NUEVA

HASTA
20%

DE DESCUENTO
EN TRATAMIENTOS
INTEGRALES

600 75 16 17 - 93 114 66 89

SANT GERVASI DE CASSOLES, 49 - 08022 BCN

WWW.OIEDENTAL.NET

CLÍNICA DENTAL
URIBE ECHEVARRÍA

DOCTOR EN ODONTOLOGIA
ESPECIALISTA EN IMPLANTOLOGÍA

A Collserola no hi ha grans productors, “més aviat hi ha diversos aficionats amb petits apiaris”, descrivia el professor, que comptabilitza unes 300 caixes al parc i als voltants. El fet que hi hagi petits apiaris és quelcom favorable per les abelles. Es tracta d’una situació que dificulta l’expansió de malalties i permet un millor aprofitament dels recursos de nèctar o pol·len del parc. El Francisco García, guarda forestal del Parc de Collserola, ens ha ensenyat l’apiari experimental de Santa Margarida, que pretén funcionar aplicant les tècniques de l’apicultura ecològica.

“LES ABELLES T’OBREN LA MENT A LA NATURA”

ELENA BULET (@elenabulet)

L’apicultura es basa en la cria d’abelles, però cada persona la concep de diferent manera. Algunes ho fan únicament per obtenir mel, d’altres perquè els fascinen les abelles. “Per mi és un repte”, explicava el Jaume Cambra, professor de botànica de la Universitat de Barcelona (UB) i apicultor ecològic. Aquest mes hem fet una immersió en el món de l’apicultura a Vallvidrera, més concretament, al Parc Natural de Collserola. Allà hi ha l’apiari experimental de Santa Margarida, que consta de sis ruscs, quatre d’ells en actiu.

“Per tenir una arna (rusc) és imprescindible el codi REGA” explica el Francisco, que es dedica a evitar les irregularitats apiàries al parc. Existeixen tres tipus d’arnes: la Langstroth, la Dadant i la Layens. Ara bé, “la Layens no permet separar la cria de la producció de mel i aquest fet fa que morin moltes abelles durant la seva extracció”, afirma el Francisco. El parc procura adquirir només arnes Dadant i Langstroth, ja que tenen càmeres separades per cada funció.

“Cada arna té diversos quadres, que una vegada col·locats no convé canviar d’ordre ni d’orientació”, explica el Francisco, “si no, les abelles es desorienten”. L’objectiu de l’apiari de Santa Margarida no és produir mel, sinó practicar l’apicultura de manera ecològica. A més, també s’obtenen dades de la flora melífera. El Jaume descriu que “analitzant la mel, es pot detectar quina vegetació hi ha a la zona, perquè conté una gran quantitat del seu pol·len”. I és que “les abelles t’obren la ment a la natura”, explica el professor, que està fascinat per la seva manera de relacionar-se.

Potenciació muscular selectiva per al dolor d'esquena

JORDI BERTRAN

La potenciació muscular selectiva (PMS) és un sistema de prevenció i rehabilitació de lesions de l'esquena. El 75% dels dolors d'esquena es relacionen amb l'atròfia (pèrdua de força, resistència i control motor) de la musculatura profunda de l'esquena, aquella que és més prop de la columna vertebral i és responsable d'estabilitzar-la quan ens movem.

En quines patologies s'aplica la PMS?

En patologies com les hèrnies discals, protrusions, síndromes facetaries, espondilolistesi o artrosi, entre altres específiques de l'esquena, són les que més es beneficien d'aquest tractament. Per tant, es tracta d'una teràpia per a enfortir la musculatura afectada, recuperar la funcionalitat de l'esquena i la seva estabilitat per a poder afrontar sense dolor les activitats de la vida diària o esportiva.

Existeix tecnologia específica per a aquest tractament?

Aquesta teràpia es duu a terme amb els equips Tergumed 700®, uns equips mèdics de rehabilitació que incorporen l'última tecnologia alemanya en equips de rehabilitació. Aquests ens permeten realitzar una valoració inicial de la força de la musculatura del pacient de manera que el programari adapta les diferents sessions a les particularitats de cada pacient (edat, altura, pes, sexe) i personalitza el tractament, fent una revaloració a meitat i al final del tractament, per a poder veure de manera objectiva els avanços. Posterior a la valoració inicial es realitzen 10 sessions de potenciació en els tres dispositius de tractament del raquis (cervical, dorsal i lumbar) o en el del segment afectant en funció de les necessitats, sempre supervisat per un/a fisioterapeuta.

Quins beneficis ofereix?

L'objectiu és enfortir la musculatura que embolica la columna per a crear una faixa natural que estabilitzi la columna vertebral, i per tant disminuir el dolor que provoca la falta de força.

El fet de ser PMS implica que només treballem de manera exclusiva els músculs atrofiats, i s'aconsegueix a través de fixar la resta del cos perquè no intervingui la musculatura que no ens interessa.

Aquest sistema permet entrenar:

- La força
- La resistència
- Control motor

Tot això de manera eficaç, augmentant la força de manera progressiva i eficient, ja que els resultats es poden veure en terminis reduïts de temps, experimentant millora i en els millors casos la desaparició del dolor.

A FisiobCN som experts en aquesta teràpia, disposem de personal altament qualificat per a la seva aplicació i unes instal·lacions úniques a Barcelona.

JORDI BERTRAN ÉS FISIOTERAPEUTA COL. 3798,
DIRECTOR ASSISTENCIAL FISIobCN

Sal del enredo.

Hay lesiones que no se acaban nunca. Sal del enredo con la avanzada tecnología de Fisiobcn y ponle fin de una vez por todas.

Disfruta en tu primera visita de un reconocimiento gratuito y de un 15% de dto. en tu primer tratamiento.

FISIobCN
FISIOTECHNOLOGY
t. 93 217 86 55 - www.fisiobcn.eu

Les Superilles arriben a Sant Gervasi

JESÚS MESTRE CAMPI

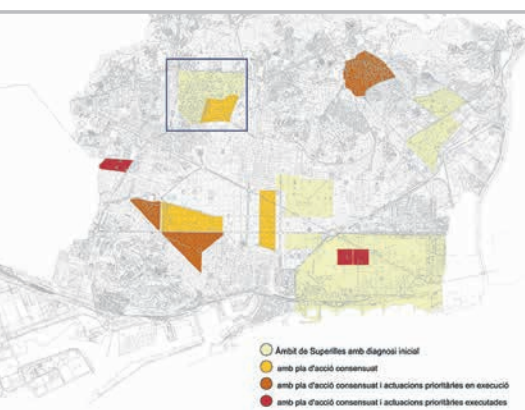
En la situació actual, en què sembla que qualsevol cosa pugui generar conflicte, sorprèn que un projecte com el de la Superilles de Sant Gervasi-la Bonanova generi tant consens. I no és un projecte senzill, sinó molt complex; i quan s'implanti, suposarà un gran canvi per al barri de la Bonanova.

Superilles Sant Gervasi-la Bonanova

Sessió participativa del Grup Impulsor, a Vil·la Florida

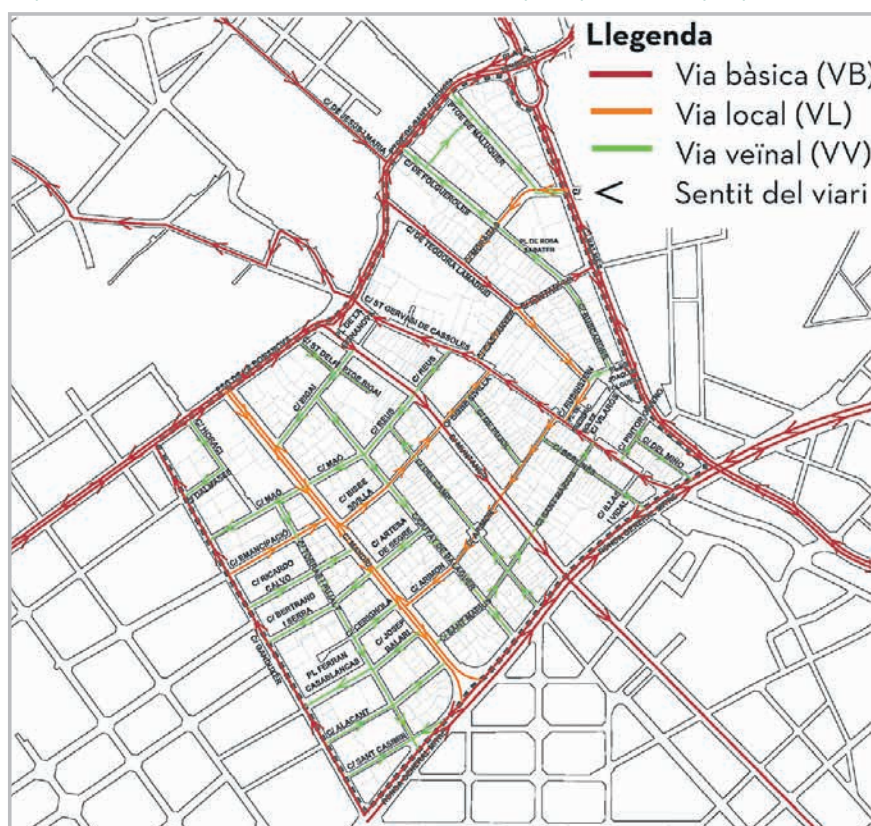

Àmbits Superilles de Barcelona

Des del juny de 2018, es reuneix regularment una comissió formada per representants de les associacions veïnals, comerciants, hotelers, escoles, centres culturals, partits polítics i tècnics del districte que, sota el guiatge de l'Àrea d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat de Barcelona, ha donat forma al projecte. Rosa López, d'Ecologia Urbana, ha portat el guiatge. En primer lloc, es va definir l'àmbit d'estudi per implantar el programa Superilles a Sant Gervasi-la Bonanova: entre els carrers de Balmes, Ganduxer, passeig de la Bonanova i ronda del General Mitre. Aquest àmbit d'actuació preferent es complementa amb un de més ampli, que s'estén des de Balmes i l'avinguda del Tibidabo fins a la Ronda de Dalt, Via Augusta i ronda de General Mitre.

Les Superilles

El model Superilles es va començar a dissenyar fa temps: el govern de Xavier Trias va posar les bases teòriques als projectes de la Maternitat a Les Corts, d'Hostafrancs a Sants i del Poblenou a Sant Martí, però ha estat en el mandat actual quan Barcelona en Comú ha fet un pas més, decisiu, i ha començat a implementar-lo. Rosa López ens diu que el programa cerca fer una ciutat més amable pels ciutadans. Adverteix que hi ha una colla d'indicadors alarmants (alts índex de contaminació atmosfèrica i sonora, manca d'espais verds, massa accidentalitat,

Estat actual. Mobilitat actual en l'àmbit definit per a la Superilla

sedentarisme entre els infants, l'efecte illa de calor...) que hem de revertir. La ciutat està al límit! O sigui, el projecte vol rehabilitar la ciutat en els aspectes mediambientals i socials, a fi de millorar la salut de les persones i de la ciutat.

Un punt indispensable per aconseguir aquests objectius és reorganitzar el funcionament dels carrers. S'ha de diversificar els que serveixen al trànsit de pas i qualificar la resta de carrers per a altres funcions, com les d'esbarjo, d'estada i implantació del verd i biodiversitat. En aquest sentit, es defineixen tres tipus de vies:

- Via bàsica: carrer de la xarxa bàsica de distribució ciutat
- Via local: carrer de distribució local
- Via veïnal: carrer de distribució veïnal

La mobilitat, doncs, té un pes específic en el programa i, com recorda Joan

Sancho, president de l'AV de Sant Gervasi de Cassoles, el barri queda delimitat per quatre grans artèries de circulació: les rondes de Dalt i de Mitre entre la Via Augusta i Balmes. I dins d'aquest perímetre hi ha un centenar de centres educatius i uns cinquanta centres de salut, que atrauen gent de la resta de la ciutat.

Un dels principals problemes són les dues dreceres de cotxes de pas. Aquestes travessen el barri, de la ronda General Mitre a la ronda de Dalt, per accedir a les escoles de la part nord del districte, al llarg del carrer Sant Gervasi de Cassoles, en sentit nord, i de la ronda de Dalt a través de Teodora Lamadrid i Castanyer fins al carrer Balmes, en sentit sud, amb una mitjana de pas de 5.000 vehicles al dia cada una.

Així mateix, s'ha detectat una manca d'accessibilitat a les voreres, escassetat

d'espai públic (5,9 m² per habitant) i de zones verdes (menys de 1m² per habitant) i mancances en el transport públic.

En les anàlisis previes, també es van detectar eixos cívics, que concentren molt comerç, entorn de la plaça Bonanova, del Mercat de Sant Gervasi, del carrer Muntaner i la plaça del Camp, i al carrer Mandri entre els del Bisbe Sevilla i Arimon, els quals d'acompanyar de serveis i mesures complementàries. Es va constatar que la zona està ben equipada en aparcaments tant per als veïns (697 places d'àrea verda en calçada i més de 7.000 en garatges de veïns), com per als forans (125 places en àrea blava i 300 en aparcament de rotació). Fora de l'àmbit preferent, també es va trobar mancances importants en el transport públic de la zona de les escoles, per sobre del passeig de la Bonanova i de Sant Gervasi, cosa que afavoreix portar els alumnes en cotxe privat.

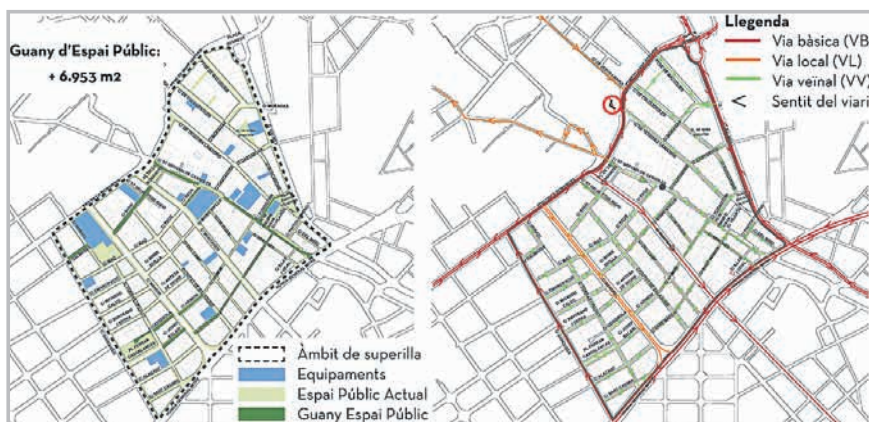
La proposta

Un cop es va constituir el grup impulsor, es va començar a treballar en un Pla d'Acció, el full de ruta a llarg termini, que té associats nombrosos projectes concrets, amb el propòsit de revertir els problemes detectats. I el 25 de febrer, en una sessió molt concorreguda a Vil·la Florida, es van presentar els primers resultats del projecte.

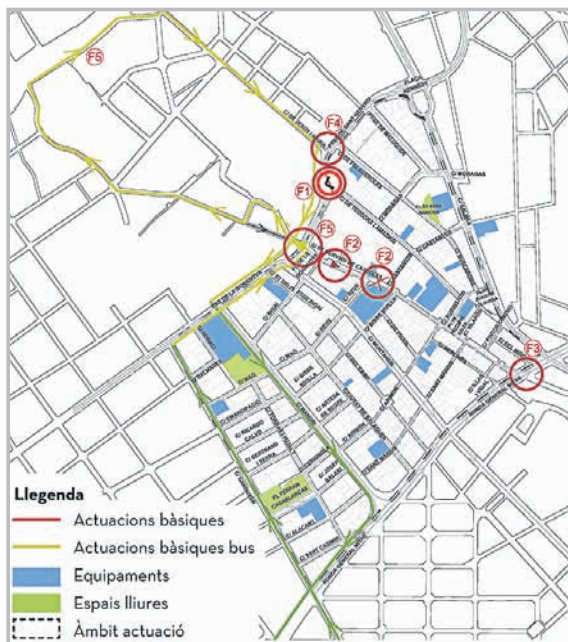
En aquest moment, s'estan fent les propostes per millorar la mobilitat. Un cop s'aprovin, es començarà a fer una urbanització que ha de comportar millores en el confort del carrer: no s'han de fer grans obres, sinó que els veïns podran apropiarse de l'espai urbà en detriment dels vehicles. Finalment, caldrà fer algunes actuacions urbanístiques estructurals, com ara arreglar alguns carrers, cosa que és més lenta i implica un pressupost més elevat.

L'equip d'Ecologia, amb l'assessorament de la comissió, va proposar unes actuacions molt concretes en els àmbits de mobilitat, transport públic i urbanitzacions.

Salvador Albuixech, de l'associació de comerciants Barnavasi, és favorable a aquestes actuacions, tot i que adverteix que

Actuacions previstes en mobilitat

Actuacions funcionals

segurament no comptaran amb el suport de tots els botiguers de la zona. I és que el petit comerç de barri es posa en alerta quan sent parlar de canvis, malgrat que molt probablement acabaran sent favorables per als seus negocis (com s'ha demostrat en la majoria d'àrees de vianants o pacificades ja fetes, com per exemple al carrer de l'Àngel a Ciutat Vella o al carrer Major a Sarrià). Joan Gili, gerent de relacions externes per Barcelona de Mercadona, és un veí més, considera que allò que es bo pels habitants del barri també ho serà per ells. A la plaça Bonanova amb el carrer de Sant Gervasi de

Cassoles hi ha molta disponibilitat d'aparcament en garatges, i per això creu que la pacificació d'aquest carrer o un canvi de sentit a la part alta no els afectarà més enllà d'un parell de mesos, fins que els clients que es desplacen amb cotxe sàpiguen com arribar-hi. Tant Albuixech com Gili pensen que si pel carrer hi passen menys cotxes, la gent pot passejar més tranquil·la i entretenir-se als aparadors de les botigues.

Per Joan Sancho, pacificar els carrers i places de la Bonanova significarà recuperar l'essència i l'esperit del barri, cosa que l'AV intenta des de fa molts anys. També

ACTUACIONS ESTRUCTURANTS

Cost: 400 €/m² de carrer

- E1-** Reurbanització de Sant Gervasi de Cassoles entre Plaça de la Bonanova i Ronda General Mitre. Sup.: 7.544 m²
- E2-** Pl. Frederic Soler i pacificació dels carrers Vilaros i Rubinstein. Sup.: 2.498 m²
- E3-** Carrer Cerignola entre Mandri i Ganduxer, i Arimón entre Mandri i Ciutat de Balaguer. Sup.: 1.899 m²
- E4-** Carrer Bigai. Sup.: 2.095 m²
- E5-** Carrer Dalmases. Sup.: 706m²
- E6-** Carrer Josep Balari entre Torras i Pujalt i Mandri. Sup.: 952 m²
- E7-** Carrer Sant Marius entre Mandri i St. Gervasi de Cassoles. Sup.: 2.656 m²

Actuacions estructurants

milloren la connectivitat entre els centres cívics i socials. Per l'associació, és bàsic fer una reforma integral del "cor" del barri: el carrer Sant Gervasi de Cassoles, les places Joaquim Folguera i Frederic Soler i les zones d'influència. Tothom pensa que acabar la construcció de la Línia 9 del metro serà decisiu per reduir l'alt nivell de trànsit de vehicles privats que suporta el barri.

Al Consell de barri de Sant Gervasi-la Bonanova del 28 de març, es va presentar i validar el Pla d'Acció de la Superilles del barri. Així s'han acomplert les dues fases inicials del programa, la de diagnòstic i la d'elaboració del Pla d'Acció i la definició dels projectes associats. Amb el nou govern municipal, s'ha de dotar cada proposta amb un projecte executiu i el seu

corresponent pressupost i, finalment, fer la licitació de les obres.

El camí segueix: la proposta, a llarg termini, és molt engrescadora. Esperem que l'Ajuntament i el Districte compleixin els seus compromisos i que entre el veïnat també hi hagi consens per fer realitat aquest projecte: és bàsic per al barri, però també decisiu per al districte de Sarrià – Sant Gervasi i per a Barcelona. ■

DADES D'INTERÈS:

A la pàgina web <http://ajuntament.barcelona.cat/superilles/ca/content/sant-gervasi-de-cassoles> es poden consultar tots els documents i les actes de les reunions del Grup Impulsor de la Superilles de Sant Gervasi – la Bonanova. Aquests documents mostren en detall l'evolució en la confecció del Pla d'Acció i la seva presentació al veïnat.

Superservis

Supermercats des de 1945

!! Nou servei a domicili amb furgoneta!!

Les nostres botigues:

- Vallirana 21 93.368.45.71
- Major de Sarrià 85 93.203.04.94
- Avinyó 11 93.317.53.91
- Aribau 156 Fruiteca 93.218.10.58

i també estem al Vallès Oriental (Parets)

Obert de dilluns a dissabte: 09:00 - 21:00h

Arribem a tot arreu: Bonanova, Monterols, Galvany, Turo Park, Farró, Putget, Sarrià....

Tenim de tot! xarcuteria, carnisseria, fruiteria, totes les seccions i departaments...

VISIT'NS

gràcies per escollir-nos

BARRERAS

INSTITUT DENTAL

93 525 99 37
L-V: 09:00 - 20:30
S: BAJO CITA PRÉVIA
RUBINSTEIN 4, 08022
A 100M FGC PUTXET

Jardins de la finca Agustí Pedro Pons

M. JOSEP TORT

La finca Agustí Pedro Pons, ubicada als peus del Parc Natural de Collserola, acull una gran varietat d'espècies botàniques i paisatges diferents. Conté jardins d'estil italià, passeigs arbrats, antics horts i abruptes zones boscoses que dibuixen un bellíssim mosaic d'espais verds, que recullen la història del seu origen pagès i dels canvis produïts per la burgesia catalana quan van adquirir aquesta propietat.

La finca està situada al peu de la serra de Collserola, al número 25 de l'avinguda de Vallvidrera, i abasta unes 6.000 hectàrees de superfície. L'edifici prové d'una antiga masia del segle XVI, de conreu de vinya, anomenada can Mestres, que està inclosa en el catàleg del Patrimoni arquitectònic i historicoartístic de la ciutat de Barcelona.

L'il·lustre metge i cirurgià Agustí Pedro i Pons (1898-1971) va comprar la finca l'any 1958 com a residència habitual i la va deixar en testament a la Universitat de Barcelona. Avui, és la seu de la Fundació Universitària Agustí Pedro i Pons, que gestiona diferents òrgans i serveis de la UB dedicats a la difusió internacional, la recerca, les activitats institucionals i la concessió d'ajudes als estudis universitaris, en l'àrea de les ciències.

L'edifici destaca pels seus esgrafiats de caràcter barroc que criden l'atenció del passejant i també pel "Patufet", un penell articular de ferro que mesura la direcció del vent i que és considerat com una peça única en l'espai aeri de Sarrià. Així mateix, cal remarcar el conjunt de mosaics escampats pels diferents racons de la finca que recullen

© M. Josep Tort

frases i proverbis de diferents autors que fan referència a la jardineria i al món vegetal.

La finca està enquibida entre dos grans murs de pedra situats entre el passeig de Vallvidrera i el carrer Vidal i Quadres. El terreny s'enfila costerut pel vessant marítim de la serra de Collserola i dibuixa un conjunt de feixes amb els marges empedrats, que havien estat antics horts i que avui dia estan pràcticament envaïts pel bosc autòcton. Al voltant de la casa se situen els jardins i un gran hort amb algunes espècies de conreu testimonials.

El passeig. L'accés a la finca s'inicia per un passeig arbrat flanquejat per dues espècies d'arbres caducifolis, els lledoners i els carpins. En arribar a la casa un tell argentat i un auro americà ombregen l'accés. Als dos costats del passeig s'estenen dos prats elevats on hi viuen un conjunt de fruiters i dos grans pins blancs imponents.

El carpi (*Carpinus betula*) és un arbre molt semblant al faig. Viu al centre d'Europa i al sud-oest de Rússia i Ucraïna en boscos mixtes. A la península Ibèrica s'infiltra pel Pirineu navarrès i la conca del Bidasoa. S'utilitza com arbre ornamental per guarnir jardins i places de moltes ciutats europees pels bells matisos de colors que adquireix a la tardor. És reconeix fàcilment pels fruits agrupats en ramells, cada un dels quals està adherit a una fulleta modificada trilobulada que recorda la petjada d'un dinosaure. La fusta és dura i molt apreciada en torneria. Antigament s'utilitzava per construir jous de bous i rodes dentades de molins.

© M. Josep Tort

Els horts. Davant la casa se situa un gran pla, limitat per tanques de xiprers que havia estat l'horta de la masia. Està solcat per dos recs longitudinals que abeuraven antigament la plantació. Avui dia queden alguns fruiters i tres línies de vinya emparada en un filat. A la zona boscosa que s'enfila costa amunt, es dibuixen diverses terrasses amagades, una de les quals ha estat cedida a la Fundació Assís per formar a persones sense sostre en tècniques de conreu urbà i compostatge.

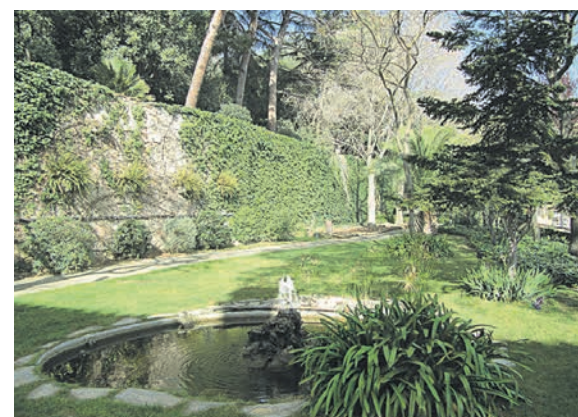
El jardí italià. Al costat de la casa, es dibuixa un jardí de geometria regular d'inspiració italiana, constituït per un petit laberint de mata baixa de l'espècie Evònim del Japó, al centre del qual, se situa un doble estany connectat per un rec, amb nenúfars i altres plantes aquàtiques. Un margalló esponent viu entre els dos estanys. Al final del laberint una glorieta semicircular amb rosers emparats tanca aquest espai d'estructura basilical. Al voltant s'albiren teixos podats i alts i esvelts xiprers.

El Jardí posterior. Darrere la casa s'estén un llarg i estret jardí, limitat per un gran mur de contenció, entapissat per heures i falgueres. A l'inici trobem un petit estany amb un brollador, rodejat d'alguns arbres remarcables com una xiranda amb els seus fruits en forma de castanyola i l'arbre de l'amor amb la seva espectacular floració violàcia. Més enllà, el jardí s'estreny fins arribar a la font empedrada de Sant Fiacre, el patró dels jardiniers. Un indret ple de lliris d'aigua i falgueres, amable i recollit, apte per a la introspecció. Aquest jardí està flanquejat per alzines, lledoners, llorens i troanes. També hi trobem un exemplar de magnòlia, un avet i un castanyer d'Índies.

El bosc. El bosc s'enfila costa amunt fins al segon revolt de la carretera de Vallvidrera. A les parts més baixes s'identifiquen algunes feixes d'antics conreus d'arbres com el garrofer, l'olivera o l'ametller que es mantenen ufanes malgrat la competència amb les espècies boscanes. S'albiren també algunes feixes amb petites instal·lacions en desús que havien estat utilitzades per diferents entitats, com un aviari, un viver de planté, etc.

Més amunt, el bosc mediterrani va recuperant les seves particularitats. Els pins blancs i pinyoners s'enlairen per sobre la resta d'arbres. L'alzinar es va refent i, altres espècies com el marfull, l'aladern, l'ullastre o l'arboç acaben de guarnir aquest bosc en procés de maduració. ■

Més amunt, el bosc mediterrani va recuperant les seves particularitats. Els pins blancs i pinyoners s'enlairen per sobre la resta d'arbres. L'alzinar es va refent i, altres espècies com el marfull, l'aladern, l'ullastre o l'arboç acaben de guarnir aquest bosc en procés de maduració. ■

© M. Josep Tort

CONEIXEM ELS OCELLS

El ballester

ENRIC CAPDEVILA

Amb l'arribada de la primavera apareixen els primers ocells estivals, i un dels més matiners és el ballester (*Apus melba*), un ocell de la família dels apòdids, que cada any retorna al seu niu. El seu hàbitat original són els penya-segats i zones muntanyoses, però s'ha adaptat molt bé a l'ambient urbà, on hi cria, especialment en els forats de les parets mitgeres. És un ocell d'uns 21 cm de llargada i 55 cm d'envergadura, que no té dimorfisme sexual. S'identifica fàcilment per les llargues ales en forma de falç mentre vola i per les taques blanques de la gola i la panxa, amb una banda fosca pectoral. Té un vol molt aerodinàmic, qualitat que li permet dormir, aparellar-se i menjar insectes i aràcnids mentre vola. És un dels ocells més ràpids: pot arribar als 100 km/h, però ho fa bategant les ales lentament (de 4 a 8 cops per segon)

i enèrgicament (en podem sentir el batec si som a prop). Té un cant fort amb refilets. Només toca terra per criar, i ho fa en colònies, on hi ha parelles i grups d'individus no reproductors.

A Barcelona es comptabilitzen unes 700 parelles d'aquests animals. No se l'ha de confondre amb el falciot negre (*Apus apus*), més petit i de plomatge fosc uniforme, que és més abundant a la ciutat (més de 3.000 parelles); ni amb el falciot pàl·lid (*Apus pallidus*), molt més escàs (una vintena de parelles) i difícil de distingir del negre. El ballester és una espècie protegida pel seu valor en el control de la població d'insectes. Per això cal preservar-ne els nius, fins al punt que el Barça haurà de tenir en compte, per remodelar el Camp Nou, el cicle de reproducció de les cent parelles de ballestes que hi crien.

La dita: *Ocell i flor, a l'abril busquen el seu amor* ■

8ª Mostra del Comerç de Galvany

dissabte

4

maig

de 10 del matí
a 3 de la tarda

carrer Madrazo
entre Santaló i Amigó

Comerços del barri de Galvany
Jocs per a totes les edats

Organitzada per:

Amb la col·laboració de:

La Música religiosa harmonitza el Centre Cívic Pere Pruna

MARTA TRIUS

El ja tradicional cicle de concerts de música religiosa organitzat pel Centre Cívic Pere Pruna i el cor de cambra Dyapason, amb la col·laboració del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, ha arribat enguany a la seva desena edició i ho ha fet amb 3 concerts de gran nivell.

El primer d'aquests va tenir lloc el 21 de març i va ser un concert de piano a quatre mans, que va córrer a càrrec de Nexus Piano Duo format per la Mireia Fornells i el Joan Miquel Hernández, que van interpretar el Rèquiem de W.A. Mozart a la versió de Carl Czerny (1791-1857). El 27 de març van ser el tenor líric Marc Sala i la soprano Sara Baeras acompanyats al piano per Jordi Romero, els qui van dedicar la vetllada

als cants espirituals interpretant, sols o duo, composicions de Haendel, Mozart, Schubert o Haydn entre d'altres. També vam poder gaudir de dues obres de Bach: *Jesus bleibet meine Freude* i el *Ària de la suite en re*, que Jordi Romero va tocar al piano tot sol per a delit del públic.

I per concloure el cicle, el divendres 29 de març el Cor de Cambra Dyapason va interpretar obres de Bach, Schubert, Bonet i altres compositors dirigits per Teodor Roura i guiats pel piano de Lluís Roselló.

Aquest cicle de concerts de música religiosa ha posat un any més una cirereta musical al barri que, si bé ja compta amb molts aficionats des de la seva primera edició, en aquesta ocasió ha atret a alguns nous que han gaudit de la música i l'entorn que ofereix el Centre Cívic Pere Pruna. ■

© Marta Trius

Esplendor de música de Cambra a l'Acadèmia Marshall

MARTA TRIUS

L'Acadèmia Marshall va oferir el passat 19 de març un concert de música de cambra, que sota el títol *Inspired by Folk* (Inspirat en el Folk) va ser interpretat pel Duo Shaw-Magnussen. Va agrupar peces d'autors diversos però amb ritmes i melodies units pel folk o "música del poble".

Jacob Shaw i David Lau Magnussen, al violoncel i piano respectivament, van començar la vetllada tocant una peça del compositor Ernst Bloch, per seguir amb obres de Edvard Grieg, Robert Schumann, Franghiz Ali-Zade, Manuel de Falla i Béla Bartók.

Per presentar cadascun dels compositors, Jacob Shaw va oferir una petita introducció amb alguna anècdota o pasatge del moment històric en què es va crear cada obra, la qual cosa ens va acostar una mica més a les diferents peces i ens va fer vibrar amb les seves notes. Jacob Shaw és un reconegut violoncel·lista britànic que ha ofert concerts a llocs tan emblemàtics com el novaorquès Carnegie Hall o el Berlin Konzerthaus. Especialitzat a treballar amb joves talents,

en l'actualitat és director de l'Escola de Violoncel Escandinava i imparteix classes magistrals en algunes de les universitats més importants del món.

Al seu costat, el danès David Lau Magnussen s'ha consolidat en els últims anys com un dels pianistes més destacats del seu país. Magnussen compta amb nombrosos premis, entre els quals el prestigiós Oddfellow Artist Award danès. Ha tocat en molts països europeus i ha fet diversos enregistraments de CD de música de Cambra.

Durant tot el concert, el públic, reduït però coneixedor i admirador de les peces que es van interpretar, es va mostrar atent i agraït de poder compartir la música en directe d'aquests dos grans intèrprets europeus. ■

© Marta Trius

El pintor que cremava els seus quadres

ROSER DÍAZ

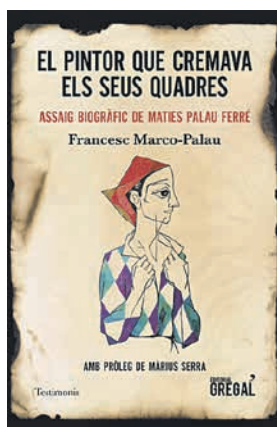
Tots ens vam encuriosir amb el títol de l'obra *El pintor que cremava els seus quadres*. I més ara que sembla que el fet de crear i descrear ha arribat al món de l'art.

A l'Institut Francès del carrer Moia ens vam aplegar un bon grup de gent al voltant de l'autor i familiar del protagonista del llibre, Francesc Marco-Palau, qui ens va fer la seva presentació, envoltat per Màrius Serra, escriptor i autor del pròleg; Josep Andreu, alcalde de Montblanc, qui va conèixer personalment al pintor; Josep Maria Pujals, exconseller de Cultura i estudis de l'obra de Palau Ferré; i Mònica Morros, politòloga i moderadora de la taula de presentació.

Segons Màrius Serra, l'anagrama (és a dir, joc amb les lletres d'una paraula que també pot tenir un sentit premonitori o màgic) de Matías Palau Ferré podria ser "Estima Lapau Refer": si reordenem les lletres ens queda "Estima Refer La Pau", i res més adient per presentar-nos a un pintor, escultor i ceramista, nascut a Montblanc l'any 1921 i que representa un dels millors exponents de l'art català de la segona

meitat del segle xx. Definit com a "glocal" (persona del món global) i arrelat a la seva terra (local), Palau Ferré era un home que dins de la foscor de l'art de la postguerra va marxar a París, on es va relacionar amb la cultura europea d'avantguarda, que va importar cap al seu Montblanc natal. Quan als anys seixanta torna de França, signa uns contractes a canvi d'unes terres, i aquí comencen els problemes. És la lluita entre el sentiment artístic i la legislació artística, entre el cor i la raó. El plet arriba al Tribunal Suprem i aquest dictamina en contra de Palau Ferré. La sentència: pintar i donar 46 metres de teles al marxant. L'artista se sent enganyat, i per rebel·lia crema una bona part de la seva obra pictòrica.

El seu estil, influenciat per l'art romànic, d'on surten els grans ulls de les seves escultures o els colors plans vermells i verds, s'entrellaça amb el món franciscà tancat a la terra que estima, però obert al món picassà i postcubista. El resultat, un artista complet, molt ben documentat i amb molta força personal. Avui en dia retrobareu les seves obres en alguns museus i a la seva casa pairal de Montblanc. ■

Jordi Cornudella i Marina Porras

Foix i Els lloms transparents

ROSER DÍAZ

El passat 17 de març, a Vil·la Joana, es va fer la presentació de la nova edició del llibre de J. V. Foix *Els lloms transparents*. El títol d'aquesta obra ha estat inspirat, segons l'autor, en la possibilitat imaginària d'una biblioteca on els llibres tinguessin els lloms transparents i es pogués arribar directament a la seva saviesa, al seu contingut, sense la necessitat d'obrir-los. Aquest llibre és una reedició d'una obra que Foix va publicar l'any 1969, ara fa cinquanta anys. Es presenta a les llibreries amb el mateix aspecte i format que aleshores. És un conjunt d'articles que l'autor va publicar en els diaris de l'època entre els anys 1931 i 1936. El pròleg és de Gabriel Ferrater. De la mà de Marina Porras i Jordi Cornudella, vam fer un recorregut magistral per l'obra, el moment històric i la visió que Ferrater tenia de Foix.

El pròleg no és, per això, un pròleg a l'obra en si, si no un apropament

a l'escriptura del poeta de Sarrià. Recordem que entre el Foix ciutadà que escrivia al dictat dels sentiments i la raó, i el Foix militant, amb la mirada àmplia des de València i Mallorca fins al Rosselló, on estenia la seva catalanitat, hi havia el Foix publicista que creava un munt d'articles sobre la realitat espanyola i estrangera del moment.

Amb aquest llibre retrobem l'escriptor partidari d'una idea abstracta, aplicada a Europa com un país de pobles, una federació de federacions que coexisteix a través del lligam de les llengües, i que dona com a resultat una única pàtria literària. El llibre s'estructura en tres parts: la primera es basa en la militància ideològica dels escriptors, separada sempre dels seus sentiments personals; la segona part, més costumista, es recolza en els assumptes interns i polítics del país; i a la tercera part, el fil conductor és la idea d'una pàtria temporal.

Seguint aquests articles, que el mateix Foix va seleccionar 30 anys després de la publicació inicial, revivim moments especials de la vida de l'autor i de la Catalunya d'un període tan convuls com van ser els anys trenta, on els moments polítics, socials i filosòfics teixien un entramat complicat i on els referents literaris i magistrals del poeta havien començat a desaparèixer. ■

© Roser Díaz

LES RESSENYES DE LA CASA USHER

FUGIR ERA EL MÉS BELL QUE TENÍEM Marta Marín Dòmine

Club editor

"... M'agradaria haver burxat més en la teva memòria, haver-te escoltat amb més deteniment per poder transmetre ara el que senties aleshores..."

Agafar unes memòries, uns records, una part privada i íntima i posar-la en un mar més ampli, que és el de la literatura. I poder així tornar a dialogar amb el seu pare.

CORAZÓN QUE RÍE, CORAZÓN QUE LLORA Maryse Condé

Impedimenta

"... Primero me dio por pensar, indignada, que la identidad es como un vestido que tienes que ponerte, lo quieras o no lo quieras, te quede bien o no. Después, sucumbí ante la presión y probé a ver si el hábito hacía al monje..."

No es fácil vivir entre dos mundos y la niña Marysé lo sabe. Éstos son sus recuerdos, muchos años después, en un ejercicio de autodescubrimiento que le permitirá hacer las paces con sus orígenes.

JUNY Gerbrand Bakker

Raig verd

"... La dona de l'alcalde tampoc no malgastava paraules, s'havia limitat a una petita reverència. Però vaja, pel que n'ha vist, del municipi de Wieringermeer, ja ha entès que no s'hi voldria passar hores. Que potser ni tan sols podria, encara que volgués..."

Del dolor en una comunitat, una família i diverses generacions, escrit amb gran detall i definit amb tendresa i compassió.

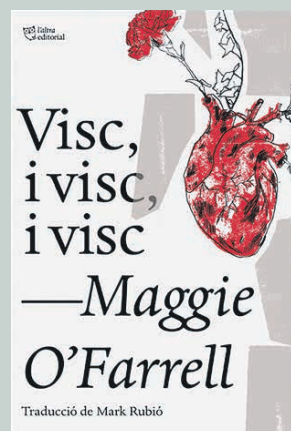
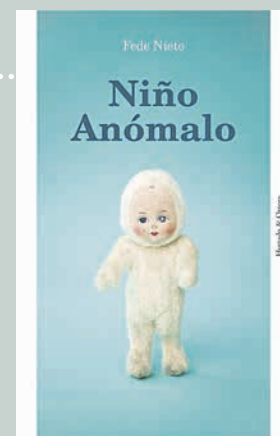

NIÑO ANÓMALO Fede Nieto

Hurtado&Ortega

"... Pero en esa conversación ocurren tres cosas, la primera es que en ese momento creo la idea del Nosotros como algo que me incluye a mí en todos los elementos pasados de la familia, pasó a formar parte de la lucha, la ideología y de algo más grande que yo, que se ha creado antes de que naciera; la segunda, que en ese instante se gesta la semilla del Niño Anómalo en mí y la tercera, que ahí acaba mi infancia..."

Con siete años Fede vive ya en la clandestinidad, y se parte en dos: aparece Niño Anómalo, que lo habita hecho de rabia y miedo, que lo domina y lo maltrata, y que a pesar que los años pasen no envejece ni pierde poder. Acabar con él requiere recoserse al mundo con lazos nuevos, pero también actuar y arriesgarse.

VISC, I VISC, I VISC Maggie O'Farrell

L'Altra

"... En moments així, el teu pensament s'encongex, s'afila, s'estreny. El món es tanca i quedes reduïda a un puntet diàfan, a un sol propòsit: mantenir la teva filla amb vida, atrapar-la en el món dels vius, agafar-t'hi i no deixar-la anar mai..."

Disset vinyetes tenses, visceral i plenes de vida, en les que trobem a l'autora en diferents etapes vitals i diverses mentalitats però amb la vida corrent perill en comú. El llibre ens interpel·la i ens reclama no deixar-nos perdre, ni vèncer, i aprofitar cada batec.

MONSTRUAS Y CENTAURAS Marta Sanz

Anagrama

"... No me siento cómoda en esta encrucijada [...] y, sin embargo, nos estamos pensando. A nosotras mismas y el mundo en que vivimos. Supongo que eso es un síntoma de buena salud..."

Páginas que nacen del desconcierto que provoca la saturación informativa. Reflexiones y posibles vías de trabajo. Puntos que se señalan en el mapa del tesoro.

Segueix-nos al web!

www.diarieljardi.cat

Informa't de tot el que passa als barris del districte dia a dia, consulta l'agenda d'activitats, visita els articles que publiquem al web i accedeix a l'hemeroteca amb un sol clic!

SANG A SANT GERVASI

Jordi Quer

Concentra't, en cada text hi ha un error (32)

NOVA ENTREGA D'UNA NOVEL·LA
QUE TÉ EL SEU ESCENARI A SANT GERVASI

Un grinyol irritant em va despertar. El cap em feia un mal horrible. Vaig remoure'm a la llitera i vaig notar que lliscava per la seva superfície, lleugerament inclinada, i queia al terra. Vaig estavellar-me en unes totxanes posades de costat i acabades en vèrtexs afilats, que van esgarrinar-me dolorosament.

Les parets eren pintades de negre i solcades de dibuixos geomètrics: esferes de grandàries varies i colors fluorescentes, un tauler d'escacs, línies paral·leles que acabaven convergint.

Una llum exsangüea s'escolava per uns vitralls verds. Al seu costat hi havia un rellotge. Les dues agulles eren iguals i no sabies quina indicava els minuts i quina les hores.

El sostre, baix i recobert d'una goma enganxifosa, bullia. El grinyol era continu i reverberava en els murs. L'estança, reduïda i claustrofòbica, era un forn.

Les previsions horroroses es confirmaven, i ho feien en les meves pròpies carns: havien reconstruït la txeca psicodèlica i jo m'hi trobava a dins. No li faltava cap complement sinistre, i l'havien millorada en algun aspecte, com les totxanes afilades.

¿Com havia estat tan estúpid de no sospitar de Coderola des del primer moment que l'havia vist, amb aquella fila de ric cultivat, fent-se l'editor filantròpic dels desvaris de la Lúdia?

Vaig arraulir-me al terra punxegut abraçant-me els genolls, i vaig plorar. Com si tota la tensió acumulada els darrers dies esclatés i brollés en aquella situació penosa.

El metrònom, però, no deixava ni un moment per a l'autocompassió. Per molt que sabessis que era pura escenografia per torturar-te, se't clavava al cap i l'anava perforant. Aleshores, si miraves les parets, que tenies a un pam del nas, veies aquells dibuixos estúpids.

Vaig maleir Laurencic, els soviètics i fins i tot Kandinsky. Vaig cridar socors amorrat a la porta. Vaig donar-hi cops de puny. No hi havia ningú a l'altra banda. La meva desolació era absoluta.

Tanmateix, havia de fer alguna cosa, no podia rendir-me... "Pensa, Raimon!", vaig dir-me a mi mateix. "On sóc?" Donant la volta al recinte, abans que em capturesin, no havia vist rastre de les cel·les. Segurament hi havia una mena d'espai resguardat de l'exterior. "Concentra't, en cada text hi ha un error". Vaig palpar les parets. Vaig localitzar on era entaforat el metrònom, i vaig fote-hi una puntada. La patcada no va produir cap efecte en el giny diabòlic, sinó que va adolorir-me els dits del peu.

El rellotge avançava amb una lentitud exasperant, de manera que aviat no sabia l'hora que era en realitat. Els vitralls eren tan opacs i tènics que prompte no podria inferir si era de dia o de nit. La xafogor era tan intensa que em va fer l'efecte que em marejava i vaig estirar-me com vaig poder al terra, amb l'esperança de descansar com un faquir arran de les totxanes afilades.

"Revisa, hi ha d'haver un error". Vaig centrar la ment recordant aquell famós un que era tan perfeccionista que ell mateix posava errades als seus llibres per si algú les identificava, cosa que ben pocs aconseguien.

Vaig observar detingudament els dibuixos geomètrics. Les esferes i les línies, estant ajagut, quedaven just sobre meu. "Vejam on pot ser, l'error". Vaig estar una bona estona escodrint-les.

De sobte una esfera groga es va moure i, tot seguit, una blava i una vermella van fer el mateix. Van recórrer les línies paral·leles al ritme del metrònom i van eclipsar el tauler d'escacs. Llavors, van quedar embolcallades d'una nebulosa espessa. Un fum fètid, que sorgia dels orificis de les totxanes, va envair la txeca. Vaig inhalar aire amb dificultats. M'ofegava.

Il·lustració: Gràcia Farràs

—Auxili! —vaig exclamar estossegant.

Un home va aparèixer entre la boirina. Vaig reconèixer-lo. Era Santi Sostras, amb la vestimenta impecable i brandant un Ginvasi. El paio va observar com em retorçava postrat al terra, rient per sota el nas:

—Com va dir Sant Agustí, patir és dolent, però haver patit és bo —va dir xarrupant gíntonic—. Això que t'estàs passant, encara que ara no puguis apreciar-ho, serà beneficiós per a tu. Aprenderàs que un home ha de sofrir per veure realitzats els seus somnis. Només així la humanitat avança. La gent defuig el patiment i això té efectes devastadors en la forja del caràcter. Quan hagis passat aquest tràngol, seràs de veritat un dels nostres i podrem fer coses importants junts...

El forrellat de la porta va grinyolar. A cavall de l'angoixa i del deliri havia passat unes hores interminables sense aclucar l'ull. Dos individus alts i corpulents van entrar i van emmanillar-me. Van arrossegar-me fora.

Al costat de la meua cel·la hi havia altres construccions on carrisquaven els metrònoms. Va sentir-se un xiscle desesperat. Vaig girar-me per mirar, però un carceller va ventar-me un cop de puny va fer-me caminar. Les extremitats, de ser a la cel·la, em cruïen.

La txeca es trobava en un pati interior, que vam travessar immersos en la penombra. El sostre, coronat per la cúpula que s'albirava des del carrer, era de cristall i deixava veure un tros de cel obscur. Durant el dia feia efecte hivernacle i la temperatura hi assolía màximes tropicals.

Els homes van estirar-me cap a una passarel·la que s'endinsava en un edifici atrotinat d'aire neoclàssic. Vam discórrer per corredors llòbrecs, i vam arribar a una sala

que per la seva amplitud feia pensar en el dormitori primigeni de la clínica.

Una taula de fusta massissa, que rememorava una mesa presidencial, s'aixecava enmig de la sala. Un escut franquista d'Espanya lluita al seu frontal, i tres poltrones hi eren encaixades. Una làmpada d'aranyia rovellada, d'on penjaven banderoles amb el jou i les fletxes de la Falange, expel·lia una llum vaporosa i espectral.

La resta de l'espai i les parets eren buides. Tot caminant-hi, ressonava l'eco dels nostres passos.

Els guardians van dur-me a una cambra a la qual s'entrava per una batent de vidre. En ser-hi van obligar-me a seure en una cadira i es van quedar en posició vigilant al meu darrere.

Tecleant un portàtil en una taula hi havia l'home de les rastres. La Lúdia era dreta al seu costat. Els seus ulls d'ambre van esguardar-me impertorbables.

—He, he, així que la policia ens ha descobert i ens ve a buscar? —va dir l'home de les rastres amb sorna—. El teu estimat comissari és tan incompetent que no ens trobaria ni que ens tingués a davant del nas...

—I en Sostras? —vaig dir.

—Et refereixes al periodista d'ArribaBCN?

—Sí, vull parlar-hi.

L'home es va aixecar i va venir cap a mi.

—Tio, desperta d'una puta vegada! —va dir bufetejant-me—. Aquí estàs sol. A més, si hi hagués en Sostras, dubto que ajudés un desgraciat com tu.

—Lúdia, permetràs això? —vaig dir-li mirant-la de fit a fit.

—He, he, passerell! —va exclamar l'home deambulant per la cambra.

Els seus trets facials, sota la tofa de les rastres, recordaven granment Coderola.

—Va, Lúdia —vaig insistir en front del seu silenci—. Dignes-li a en Coderola que això s'ha acabat...

—Et creus molt espavilat. —va saltar l'home—. No sóc en Marc, el meu germà, sinó Borja Coderola, i saps què, imbècil? No permetré que m'aigualeixis la festa.

—Amb tots els respectes, Borja, comprenc el fons dels vostres objectius, però no la forma —vaig dir per guanyar temps—. Recuperant la memòria històrica de les txeques seria més que suficient. Museïtzar Vallmajor i Sant Elies, per exemple, que es prengui consciència del que va passar-hi.

—A la gent de la teua mena us tinc controlats —va assenyalar-me amb el dit—. Aneu de mosquetes mortes pel món, però us acabeu posant en la vida dels altres i els dieu el que han de fer, sense cap mirament pel seu dolor...

—La museïtzació pot incloure el nom de totes les persones assassinades i torturades.

—No em vinguis amb collonades! El meu avi, Francisco Coderola, van engarjolar-lo al Preventori de Vallmajor simplement perquè era de dretes i se sentia espanyol. Tens una remota idea de què vol dir, això? —va dir agafant-me pel coll i ofegant-me—. L'home va embogir i van haver de tancar-lo a la seva pròpia clínica de per vida. La família, sense ell que estirés el carro, va arruïnar-se.

—Si us plau —vaig balbucejar quedant-me sense respiració—. ■

EL LLIBRE DEL VEÍ

Al Jardí amb... Salva Soler

"M'AGRADA LLEGIR VERITATS"

SANDRA PALAU

Tots els llibres tenen una olor característica, aquell aroma subtil que evoca un vincle amb el lector que va més enllà de les paraules... De què fa olor la poesia?

Abans ens educaven a percebre aquesta composició literària des d'una olor tan intel·ligible que provocava rebuig... El poeta, Salva Soler, ens ajuda a destruir vells mites, a identificar-nos amb la bellesa de la senzillesa dels seus versos, a captivar-nos amb la melodia de les imatges...

I és que ja fa anys que ens convida descobrir-lo des de l'escenari, a través de la música, del teatre, de la poesia oral... i ara, gràcies a l'essència d'aquest art i a la necessitat de plasmar totes les emocions compartides, ha nascut "Aire de globo", el seu primer llibre, que ja ha exhaurit la segona edició.

I aquí estic, embriagada per l'olor dels poemes, del ritme... de la màgia.

La màgia de la poesia és...

Crec que és quelcom que tenim tots de manera intrínseca. La capacitat de veure amb els nostres ulls una alternativa a la realitat. Que tot sigui el que tu vulguis que sigui... amb el teu sentiment, el teu llenguatge... Cada visió és única i especial, aquesta és la màgia.

Amb la teva poesia aconseguies fer més proper el que sempre ha semblat elitista...

Intento cercar imatges que no siguin massa complicades. Barrejo

diferents estils: rima, sense rima, prosa... L'objectiu és que la persona que ho rebí es senti com en un castell de focs artificials i trenqui els prejudicis que pugui tenir...

I vas als instituts a compartir aquesta poesia contemporània...

Sí, i sempre començo preguntant el mateix: "A qui no li agrada la poesia?" El 80% aixeca el braç... Em diuen que no l'entenen, que és avorrida... Però quan descobriren que ells també són capaços d'escriure el que senten, i que ho poden compartir, amb el seu llenguatge propi... això és màgic.

Adolescents de diferents parts del món han estudiat la teva poesia...

Fins i tot existeix una classe d'un institut de la Bretanya Francesa que es diu Salva Soler! (riu)

Que bonic... Recordes el moment que vas decidir ser poeta?

Ho vaig descobrir fa uns sis anys... Jo escrivia per necessitat. Necessitat de fugir de la realitat, o de generar una realitat alternativa... Recordo el moment que vaig tenir clar que em dedicaria a l'art... Portava deu anys fent de cambrer i estava perdut, no m'atrevia a fer el canvi. Un dia em vaig decidir i vaig començar els meus estudis de cant a l'escola Eòlia. Volia aprendre a convertir els meus poemes en cançons, i cantar-los.

Què és el que t'agrada menys de la teva professió?

Els egos. Haver de compartir molts moments amb persones que no m'aporten res.

Si et poguessis retrobar amb el Salva que estudiava a l'escola Eòlia... Quin consell li donaries?

Toca de peus a terra... No siguis tan romàntic, tan idealista... Tens talent, però t'has de centrar.

A qui admires?

A qualsevol artista que pren la decisió, que s'ha atrevit a sortir del camí establert apostant al 100%. Perquè aleshores, quan el llegeixo, me n'adono que són veritats, i això és el que vull, m'agrada llegir veritats, que les paraules siguin reals... Alguna vegada he llegit coses meravelloses però he conegut l'autor...

I no heu connectat...

No, és que potser sóc molt extrem en això, però no suporto els discursos falsos.

'Aire de globo' està ple de veritats...

Sí, tenia la necessitat de plasmar en un paper tot el que feia a l'escenari... És un llibre molt eclèctic, hi trobem humor, espiritualitat, amor, desamor... A més a més cada poema té el seu codi QR, i així tot-hom pot veure el vídeo i recuperar la sensació que ha viscut en els meus recitals.

© Imma Domènech

Algun escriptor, poeta... que t'hagi marcat especialment?

M'agrada molt Octavio Paz, Lorca... Però algú que realment m'hagi marcat és Silvio Rodríguez. La seva música em va apropar la poesia.

El darrer llibre que t'ha emocionat?

M'agrada llegir de tant en tant *L'art d'estimar*, d'Erich Fromm. I em segueix emocionant... (aprofito per regalar-li 'Grans Èxits' de Ramon Monton, editat per La vocal de lis. També hi ha elements d'amor... Contes romàntics, absurds, de denúncia... I sí, sense oblidar-nos de la POESIA)

Què t'indigna?

La falta d'empatia. Per a mi tot es redueix a això, a la capacitat de posar-te a la pell de l'altre.

La paraula que no et cansaries mai d'escriure és...

Bellesa

El títol de la teva biografia seria...

L'art de sobreviure.

Quin superpoder t'agradaria tenir?

La capacitat de teletransportar-me.

Molts em diuen "poder volar"

Ah, doncs jo volar no perquè tinc vertigen, així que he de trobar altres camins per desplaçar-me... (riu)

El millor moment del dia és...

M'encanta la sensació de llevar-me pel matí, agafar el diari i llegir-lo acompanyat d'un cafè amb llet. ■

Sant Jordi 2019

Perquè un paper mai no t'ha emocionat tant...
Perquè quan el toques sents bullir la sang...
I és que amb ell somies, plores, rius... VIUS.

I per Sant Jordi, més que mai, amb un rosa i un t'estimo, seguirem viatjant en aquest món de PAPER...

Vine a celebrar-ho amb nosaltres!!

Durant la setmana santa ens trobaràs al Passatge Arcàdia...

I el dia de Sant Jordi...
T'esperem a l'Av. Diagonal 500 (cantonada amb Carrer Balma) amb tots els nostres autors!

LA
VOCAL
DE
LIS
EDITORIAL

Passatge Arcàdia
(Balma 179, Barcelona)
934 637 494
editorial@lavocaldelis.com

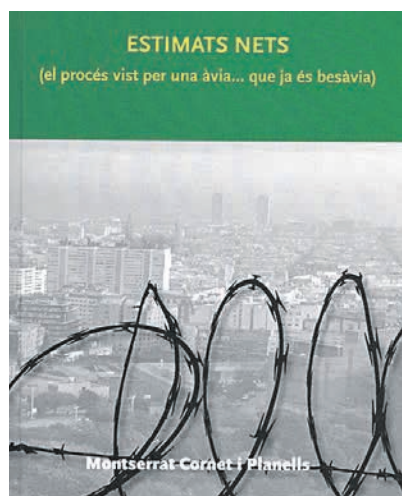
Una llarga carta als nets

JESÚS MESTRE

Montserrat Cornet i Planells, veïna de Galvany, és escriptora i col·laboradora habitual d'*El Jardí*. Té 84 anys i es va formar com a assistent social tot i que ha fet feines molt diferents, des d'administrativa i agent d'assegurances fins a periodista. En la seva secció s'identifica com a "una velleta", però és una dona en prou coratge per organitzar un verkami per poder publicar el seu darrer llibre. I se n'ha sortit!

Estimats nets (el procés vist per una àvia... que ja és besàvia) l'ha publicat l'editorial Trialba el març d'aquest any i Cornet l'ha escrit com una llarga carta dirigida als seus néts... i a tothom que s'hi interessi. Ofereix una visió del procés molt centrada en els fets polítics dels anys 2017 i 2018, però amb incursions a records més antics i moltes referències al barri, al seu espai vital, a les seves emocions. No vol ser una anàlisi del "procés", sinó donar una visió honesta i sincera de com ella l'està vivint. Vol donar-ho a conèixer als seus néts, ja que tot això s'ha de recordar.

El llibre s'estructura en petits capítols, alguns pocs més d'uns paràgrafs, els més llargs fins a sis pàgines, escrits amb un recurs epistolar, com un text dirigit a algú altre. En aquests capítols es desgranen

moments, dates, fets, recull de documents, sensacions que van configurant un relat que, per tots els que ho vam viure, se'ns fa molt reconeixible: "Vàrem començar a posar llacets grogs als balcons, a pintar-los a terra, a les façanes... A mi em va semblar un detall innocent i que demostrava que allò era una injustícia. I vaig acabar amb un llacet a la jaqueta, comprat als xinesos del barri. Continuo pensant que és un detall que no fa mal a ningú i que demostra la tristesa que sentim mentre els nou presos continuen entre reixes". ■

Èxit a l'Ohlala!

JUANJO COMPAIRÉ

El vespre del dimecres 13 de març va tenir lloc l'acte inaugural d'Ohlala!, la segona edició del festival de cinema francòfon de Barcelona, a l'Institut Francès. Al llarg d'una setmana, a la seu de l'Institut del carrer Moià es van projectar a concurs 11 pel·lícules de tota mena. Totes elles de producció francesa, però també belga, canadenca i fins i tot de la RD del Congo, fora del circuit comercial del nostre país. Paral·lelament, els cinemes Texas van fer una retrospectiva de 4 films dedicada a la directora Agnès Jaoui, declarada enguany "padrina" del festival.

La inauguració va comptar amb la presència a la catifa vermella de l'actor Sergi López i la directora Isabel Coixet, i també de Catherine Corsini i de l'actor Pierre Deladonchamps. Amb la sala de l'Institut plena a vessar, les organitzadores Mélody Brechet-Gleizes i Ana-Belén Fernández i la directora de l'Institut Francès, Pascale de Schuyter, van convidar als assistents a gaudir del bany d'emocions que depararien els films projectats.

Balanç del festival i premis

Les diverses projeccions van ser seguides amb molt d'interès, amb les entrades exhaurides en la major part dels casos,

batent el rècord d'assistència amb 3.100 espectadors, 600 més que l'any passat.

El premi del jurat, format per un grup de periodistes, va recaure en el film *Mon cher enfant*, de Mohamet Ben Attia. Es tracta d'una pel·lícula tunisiana que explica la vivència d'un pare enfrontat a la radicalització gihadista del seu fill. També va rebre una menció especial *Un amour impossible*, de Catherine Corsini, que tracta també una relació maternofamiliar.

El festival va disposar, a més, d'un altre jurat, format per joves alumnes de l'Institut, i vam comprovar a l'acte de cloenda que s'havien pres la seva tasca de forma molt conscient. La pel·lícula premiada per aquest jurat va ser *Les chatouilles*, d'Andréa Bescond i Eric Métayer, amb una menció especial per a *Les rois mongols*, de Luc Picard.

Finalment, el premi del públic —atorgat en funció de les votacions al final de cada sessió— va recaure en el film documental *L'homme qui répare les femmes*, de Thierry Michel, sobre el Doctor Denis Mukwege, premi Nobel de la Pau 2018. ■

ECONOMIES ALTERNATIVES

La mobilitat sostenible es presenta al districte

BERNAT JULIÀ I RUTH MELLADO

El passat 20 de març Vil·la Urània va acollir la presentació de Som Mobilitat, la primera cooperativa de consumidors i usuaris que amplia les alternatives de transport sostenible i les construeix amb perspectiva comunitària i en xarxa amb la resta d'agents de l'Economia Social i Solidària. En una conversa distesa i pausada l'Alfredo Cano, membre fundador de la cooperativa, ens va explicar el funcionament i els objectius.

Som Mobilitat ofereix una flota de cotxes elèctrics disponibles per als socis de la cooperativa per hores o dies i aposta així per la reducció del nombre de cotxes i alhora per una mobilitat més sostenible i menys contaminant. La cooperativa, però, no se centra només en el transport en cotxe, sinó que sobretot vol promoure també la mobilitat a peu, en bicicleta i transport públic. Tot i així, posa sobre la taula que, en cas de necessitar un vehicle privat, es pot fer de forma compartida i sostenible.

Els grups locals es constitueixen i fan una aportació voluntària per tal d'adquirir entre tots el vehicle a compartir i a partir d'aquest moment es pot fer servir l'aplicació per accedir a tots els vehicles de Som Mobilitat. El cotxe es pot obrir i tancar a través de l'app i planificar les reserves fins amb 90 dies d'antelació.

L'activitat de la cooperativa se centra en dissenyar, produir i finançar nous serveis i productes tecnològics, treballar en xarxa amb altres cooperatives. Així mateix, contribueix a facilitar la creació de comunitats i noves cooperatives fora de Catalunya. També s'esmerça en la creació de grups locals i al finançament de projectes locals i en l'implicació dels organismes públics.

La seva acció sempre es desenvolupa amb el respecte als seus valors fonamentals:

- **Mobilitat.** Amplien les alternatives en transport sostenible
- **Comunitat.** Construeixen junts altres opcions de mobilitat
- **Sostenibilitat.** Aposten per una mobilitat menys contaminant
- **Ciutat.** Comparteixen vehicles i redueixen el nombre de cotxes
- **Qualitat.** Milloren la qualitat de l'aire de les ciutats
- **Estalvi.** Redueixen despeses en la mobilitat individual

Amb d'aquesta perspectiva, des de SSG Coopera creiem que un projecte tan interessant com aquest en un districte com el nostre no només és interessant sinó necessari. Ens hi sumem i organitzem el grup local de Sarrià - Sant Gervasi?

SSG COOPERA. ASSOCIACIÓ CULTURAL CASA ORLANDAI

EL FARISTOL

El folk indie de Marta Knight i Bianca Steck captiven la Casa Orlandai

EDUARD SANT I CHALOIS

D'ençà d'uns quants anys, els divendres al vespre a Casa Orlandai estan reservats per l'*Imperdible del Divendres*, un cicle amb una clara aposta per programar, en format íntim, l'art emergent amb propostes de dansa, teatre i música.

El passat 1 de març, una sala d'actes ambientada íntimament per una foscor trencada per un tub de llums grogues tènues delimitant l'escenari va acollir les propostes de folk indie femení de dues joves compositores de casa nostra. Estem parlant de Bianca Steck i Marta Knight.

Amb la gent encara acabant de prendre posicions, tímidament, Bianca Steck, guitarra en mà, va sortir

a l'escenari versionant el clàssic de Bob Dylan *Don't Think Twice, It's All Right*. Bianca Steck és una jove barcelonina d'arrels angleses i alemanyes. Tot i formada amb una base purament de clàssica, en concret amb estudis de piano, va decidir escriure els seus temes amb una guitarra per la facilitat de transport que permet aquest instrument.

Al llarg de mitja hora d'actuació, Bianca Steck va anar presentant, adaptat per l'ocasió en format íntim, els temes que formaran part del seu primer treball discogràfic, que aviat veurà la llum. Més enllà de la mateixa música, les històries de les composicions formen part fonamental d'un nucli principal: l'experiència de la seva estada durant dos

anys vivint a Oslo, on s'ha adaptat no només professionalment sinó també personalment.

Amb una veu dolça al més pur indie/folk actual i una actitud encara un pèl tímida sobre l'escenari, el concert de Steck va anar clarament en crescendo. Va destacar especialment el seu tema *Voices and Noices*.

A continuació, la convidada següent i en el fons la cap de cartell de la vetllada, Marta Knight, va fer acte de presència a sobre l'escenari. Marta Knight, una jove cantautora de folk alternatiu de 19 anys, nascuda a Martorell però criada a Andorra, és sens dubte, avui dia, un dels noms més prometedors de l'escena independent a casa nostra. Amb només un sol EP

de cinc cançons publicat (*Peterloo Heroes*) i un single, *Resurrection*, Marta Knight ha aconseguit captivar tant la premsa com programadors i espectadors. Durant els 40 minuts de concert, això sí una mica minvada de veu a causa d'un fort refredat (ella mateixa va demanar disculpes per aquest fet), Marta Knight va demostrar amb escreix el perquè de les expectatives creades sobre ella. Amb una solidesa sobre l'escenari impròpia d'una artista novell com és ella, va repassar la seva curta però prometedora discografia. També es va atrevir a versionar alguns dels seus referents musicals, com per exemple Sharon Van Etten o Kurt Vile.

En definitiva, una vetllada amb dos noms locals que haurem de seguir. ■

A l'esquerra Marta Knight i a la dreta Bianca Steck

NO EXISTEIX UNA BELLESA ÚNICA

Totes i cada una de nosaltres tenim una bellesa pròpia que ens fa genuïnes

NÚVIES

ENS OCUPEM QUE EL DIA DEL TEU CASAMENT ESTIGUIS RADIANT Especialitzats en núvies, t'oferim un servei integral de perruqueria, estètica, maquillatge i Atelier floral per aquest dia tan especial.

ATELIER FLORAL

TAKCTA ÉS UN ATELIER ON LES FLORS SÓN PROTAGONISTES

Al llarg de la història, les flors s'han convertit en símbol de feminitat. Descobreix el nostre racó de venda de plantes i la nostra pròpia marca TOKATS. Corones i tocats fets artesanalment per celebracions. Deixa'ns potencia la teva bellesa natural a través de les flors.

PERRUQUERIA

LA TEVA IMATGE A LES NOSTRES MANS Volem que et miris al mirall i et reconeguis.

ESTÈTICA

CUIDEM DEL TEU BENESTAR DES DE L'INTERIOR L'única manera de ressaltar la teva bellesa natural és escoltar i respectar el teu propi estil.

Si vols demanar informació o reservar una sessió a Takcta
639 377 708 / info@takcta.com
www.takcta.com

Horari

Dilluns tancat. De dimarts a divendres, de 9:30 a 19:30 h
Dissabte: Perruqueria, de 10 a 14 h
Estètica: Reservat per events.

On estem?

c/ Sant Gervasi de Cassoles, 59 bis

Entrevista

CASAL JOVE DE VALLVIDRERA: "Volem ser un espai de cohesió on joves que no es coneixen puguin trobar-se"

ELENA BULET (@ELENABULET)

Vallvidrera ja té casal de joves. Fa poc més d'un mes que aquests tres nois han fundat el Casal Jove de Vallvidrera, un espai per teixir relacions entre la joventut i compartir activitats amb persones amb qui potser mai abans havies parlat. Cansats d'haver de fer la seva vida social a Barcelona, l'Albert Segarra, el Jan Cardena i el Robert Garcia han decidit fer tota la feina burocràtica perquè aquest espai de trobada sigui possible. Parlem amb ells per conèixer el projecte.

Com va sorgir la idea de fundar el casal?

Perquè sentim que falten activitats per a joves a Vallvidrera. El poble és bo per als infants, les persones adultes i la gent gran, però per als joves no hi ha vida. De fet, només coneixes altres persones al funicular, al supermercat, a les festes majors o als Pastorets.

Quines activitats s'han organitzat fins ara?

Una de les que més persones reuneix és la Festa Jove. Després de l'èxit d'aquest any, se'ns va donar la idea d'utilitzar els diners que s'aconsegueixen per reinvertir en activitats per a joves.

Heu teixit vincles amb altres entitats de Vallvidrera?

Hi ha algunes associacions que ens funcionen com a paraigües, com la Federació de Casals Joves de Catalunya i l'Associació

de Veïns de Vallvidrera. També hi n'ha altres amb les quals ens donem suport, com ara la Buenos Aires o la Comissió de Festes de Vallvidrera. Les entenem com a germanes.

Quina rebuda ha tingut el projecte?

De moment, el "feedback" és molt bo. Vam fer una assemblea oberta i sense fer gaire difusió érem 12 persones. D'allà van sortir activitats com mirar sèries a la fresca, fer diversos tallers, degustacions de cervesa, balls de swing, alguna calçotada...

Quin és l'objectiu principal?

La idea és ser un espai de cohesió on joves que no es coneixen puguin trobar-se. Fins ara, era complicat quedar amb els amics quan algú no tenia casa lliure.

I pel que fa al posicionament ideològic?

Volem treballar uns valors i un missatge a transmetre. Ara bé, la idea no era actuar com a òrgan directament polític, sinó com a espai més social i d'oci. Tot i així, el casal és de tothom i per a tothom. Per tant, es farà el que la gent vulgui. Nosaltres només l'hem creat i no tenim més pes que ningú.

Amb quina periodicitat us reuniu?

Fem un sopar cada diumenge. Però també volíem organitzar una assemblea oberta per conèixer les propostes o inquietuds dels pobles i persones del voltant. ■

Instagram: @casaljovedevallvidrera
Mail: jovesdevallvidrera@gmail.com

Més de 130 alumnes demanen més carrils bici, més transport públic i voreres més amples

CARME ROCAMORA

Més de 130 alumnes de 3r, 4rt i 5è de Primària de les escoles Nausica, Frederic Mistral i Projecte han participat durant aquest curs en un programa educatiu que lidera l'Ajuntament per fomentar la promoció i la difusió dels drets dels infants a nivell de Barcelona: el 'Pregó dels Infants'. En aquest marc, havien preparat un manifest i diverses preguntes al Govern del districte.

L'acte, en què uns alumnes van llegir el manifest al conseller de Barcelona en Comú, Joan Manel del Llano, es va celebrar el 20 de març a l'espai Tavern de l'Hospital Plató, on els petits van demanar més espai públic i menys cotxes. En el text, al qual ha tingut accés "El Jardí", els petits de Sarrià - Sant Gervasi aposten perquè Barcelona sigui una ciutat construïda amb les propostes dels infants, però també de totes aquelles persones que fa molts anys que hi viuen "o aquelles que acaben d'arribar-hi."

La primera petició concreta pel districte és que es construeixin espais dins dels barris on poder conèixer nens i nenes d'altres escoles, per jugar plegats i també per fer activitats que millorin els barris com ara "una recollida d'escombraries que acabés amb un esmorzar final." El que serà el futur del barri també demana que hi hagi materials com ara pilotes o cordes als diferents parcs i jardins, o bé poder participar donant idees de cara a les festes majors: "Per exemple, es podrien posar bústies a les diferents escoles per recollir propostes i fer-les arribar a l'Ajuntament."

El medi ambient és un dels punts centrals de les preocupacions dels joves, cada vegada més conscienciats, però també dels infants, que demanen en el manifest que es millori la xarxa de transport públic per arribar a les escoles sense cotxe, i la cobertura de la ronda de Dalt, que "està plena de fums i olors". També es queixen que hi ha molts cotxes dins dels barris, i per això van demanar a Del Llano que els semàfors vagin més ben coordinats i donin més temps als vianants, i que se n'augmenti la presència: "Prop de l'Escola Frederic Mistral-Tècnic Eulàlia no hi ha semàfors." Sobre la proposta de Camí Escolar Verd, van dir que podria ser més directe i amb més zones verdes.

"També seria bona idea que les voreres fossin més amples i poder tenir més espai per passejar. Fins i tot es podrien posar més carrils bici per poder venir a l'escola en bicicleta o patinet", van concloure els infants, que esperen que els polítics tinguin en compte les propostes i les incloguin a les seves agendes. Així mateix, van agrair l'oportunitat de ser escoltats mitjançant aquesta iniciativa i van assegurar tenir ganes de continuar treballant per fer de Barcelona "una ciutat activa, acollidora, moderna, respectuosa, atenta, amable i participativa." ■

Columna jove

DONA

ESPLAI MOVI DE SARRIÀ

Aquest mes, coincidint amb el dia de la poesia i el dia de la dona, us portem dos poemes fets pels infants de l'esplai de manera conjunta a mode de "cadàver exquisit" (construït frase a frase per diferents membres del grup i només veient les dues frases anteriors). Ambdós parlen sobre la dona i la premissa no era més que aquesta, parlar de la dona.

Tenim dret a jugar a futbol
Tenim dret a marcar gol
Tenim dret a portar samarreta
Tenim dret a portar faldilla
Tenim dret a maquillar-nos
Tenim dret a votar
Tenim dret a passar-nos-ho bé
Tenim dret a treballar
Gràcies als nens i les nenes per tot el que han fet
Tenim dret a sortir de casa
Perquè tothom té dret a portar flors al cap.

[Tanda de Petits 1]

Oh Dona
sense tu res funciona
ets aquella ona
que trenca Barcelona
En la naturalitat la bellesa
que es mostra espontàniament
comuna deessa
t'admiro profundament

[Tanda de Petits 2] ■

La privatització de l'espai públic posa en perill la Festa Major

SOUNDGERVASI

Durant els últims 4 anys, un grup de joves de Cassoles, sota el nom de SoundGervasi, han organitzat activitats juvenils en el marc de la Festa Major de Cassoles. Aquest any, per primera vegada, han organitzat la Festa Major d'Hivern. El cartell era senzill, donat que no rebia cap mena de subvenció pública, però contenia un sopar popular, una xerrada, un petit concert el divendres a la plaça de Joaquim Folguera i un cercatasques i una nit de dissabte amb PDs a la plaça de la Bonanova.

Tal com exigeix l'Ajuntament, es van preparar unes peticions de permís per poder dur a terme els actes de la Festa Major a la via pública, i es van celebrar diverses reunions amb el cos tècnic de l'Ajuntament a la seu del districte, per resoldre diversos problemes sorgits del veto de certes places del barri: és més fàcil denegar permisos a les persones que volen organitzar actes pel barri que dinamitzar un debat sobre els drets i els deures de l'ús col·lectiu de l'espai públic.

Finalment, aquests permisos es van entregar dins del període admès, i van començar de valent els preparatius finals de la Festa Major. El dia anterior a l'inici, l'Ajuntament comunica que els permisos havien estat tramitats i que ja es podien anar a buscar.

Quina sorpresa més desagradable al veure

l'import: 893,88 €

Pràcticament 900 euros per organitzar una Festa Major, els beneficis de la qual són per sufragar els costos de la següent. Són 900 euros que van a parar a les mans de l'Ajuntament, que no ha donat més que el permís per fer actes al carrer, que és de tots. Són 900 euros que dificulten moltíssim l'organització de la següent Festa Major. Són 900 euros que no podem pagar. Són 900 euros que no pensem pagar.

Aquestes taxes estan pensades perquè cap individu o empresa pugui treure benefici privat de l'espai de tothom. Però què passa quan és l'Ajuntament qui treu benefici de la feina voluntària i compromesa d'una part del jovent del barri, que treballa per mantenir els vincles socials que el nou model de ciutat sembla obstinat a destruir?

900 euros per organitzar la Festa Major d'Hivern, 300 euros per fer una calçotada popular a Sarrià, 120 euros per celebrar l'aniversari de l'Assemblea de Joves... L'Ajuntament s'excusa que aquests imports són per culpa de petits errors dels sol·licitants a l'hora de demanar els permisos, però per què no se'ls alerta de l'error? Per què no es retira el cobrament quan és clar el caràcter no lucratiu de l'organització que el duu a terme? Sembla més aviat una trampa burocràtica que desgasta el teixit associatiu i ajuda a l'Ajuntament a evitar converses difícils sobre les seves polítiques de l'espai públic. ■

Un diumenge de barri

MARCO RENZELLI

Acompanyat per un dia estiuenc, el matí del diumenge 24 es converteix en un dia poc convencional. És clar, no cada dia es fa una calçotada popular, no cada dia es congrega el barri...

Agafant com a emplaçament la plaça Joaquim Folguera, Arran Cassoles ens convida a ser participants d'una calçotada popular. Arrencant a les 12 del matí amb un vermut, sonarà de fons la música del col·lectiu del barri Ital Skol, qui ens acompanyaran fins ja entrada la tarda.

La gent va arribant a la plaça, alguns amb el pla ja muntat i d'altres que, atrets per la curiositat en veure tal cúmul de persones, s'apropen a preguntar què s'està celebrant. Però no se celebra res en particular, més enllà del fet que el barri surt a conèixer els seus veïns o a trobar a les seves amistats, que no és poc.

El dinar dona pas a un agradable sobretaula, d'aquestes que duren hores. Llavors arriba la tarda, i un cop finalitzada la música comença l'"Expropiem Cassoles". Es tracta d'un joc de l'estil del Monopoly, naturalment ambientat a Cassoles. Jugant per equips, ens trobem que haurem d'anar responnent preguntes per tal d'anar aconseguint espais del barri, majoritàriament places. Era d'esperar la gran participació de la gent, ja que el joc és una proposta curiosa per fer caliu i acabar la festa, que es tancarà no sense abans punxar unes últimes cançons prèvies a la recollida final.

Cal fer un agraïment a Arran Cassoles, així com a tots els participants que han gestionat aquest esdeveniment i han transformat un diumenge qualsevol en un diumenge de barri. ■

Dos jocs de taula sobre la història dels barris

EL JARDÍ

El districte de Sarrià-Sant Gervasi ha dissenyat el joc de taula *Sàvium* i una adaptació del *Joc de l'Oca* amb l'objectiu de difondre entre el veïnat la història del territori i posar en valor el seu ric patrimoni històric, urbanístic o cultural, recordant els diferents punts d'interès que hi ha als barris del districte. Els dos jocs, dissenyats i produïts pel districte amb els beneficis de la taxa turística de la ciutat, seran distribuïts a les escoles, instituts i equipaments del districte perquè tant petits com grans puguin jugar i aprendre.

Espais o personatges de Sarrià – Sant Gervasi

El *Joc de l'Oca de Sarrià – Sant Gervasi* està pensat per infants de 5 a 12 anys i a través de les imatges de les seves caselles els més menuts de casa podran descobrir l'Observatori Fabra, el pantà de Vallvidrera, edificis modernistes com la Casa Orlandai o finques convertides en equipaments com la Casa Sagnier o el Centre Cívic Can Castelló.

El *Sàvium*. El *joc de preguntes de Sarrià – Sant Gervasi* està pensat per un públic major de 12 anys. Els jugadors podran passejar virtualment per la història i la geografia del districte a través de preguntes i respostes sobre els barris, les persones que l'han habitat, els equipaments o els espais verds que hi ha, o a què o a qui fan referència els noms dels carrers. ■

Dita

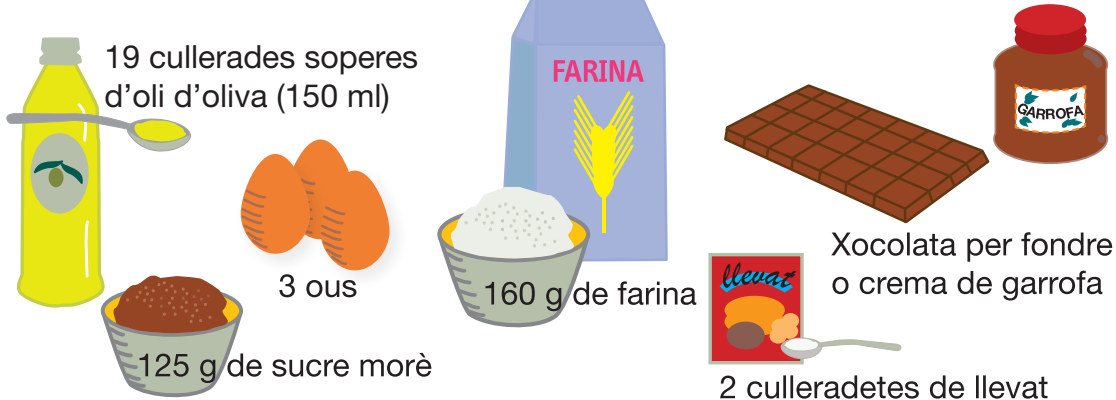
**Llibre tancat
no fa lletrat**

Per Sant Jordi, el 23 d'abril,
a Catalunya celebrem el dia
del llibre i de la rosa.

És un bon dia per mirar
i comprar llibres
a les parades que
es posen al
carrer!

FEM UNA MONA DE PASQUA

INGREDIENTS:

1 Posa l'oli en
un bol gran.

2 Aboca-hi
el sucre morè.

3 Afegeix els ous
i remena-ho
molt bé.

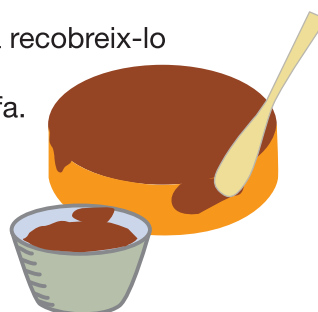
4 Amb un colador
tamisa la farina
i afegeix-hi el llevat.
Remena-ho
fins que quedi
una massa fina.

5 Escalfa el forn
a 200 °C.
Unta un motlle, que
pugui anar al forn,
amb oli, i escampa-hi
una fina capa
de farina.
Després
aboca-hi
la massa.

6 Amb l'ajuda dels pares,
posa el motlle al forn,
aproximadament durant
45 minuts.
Un cop la massa estigui cuita,
deixa-la refredar i desemmotlle
el pastís.
Amb una espàtula recobreix-lo
amb la xocolata o
la crema de garrofa.
Si prefereixes la
xocolata, altre
cop amb l'ajuda
dels pares,
desfés-la al bany
Maria.

7 Decora la mona amb
plomalls, pollets, ous
de xocolata, ous pintats
o el que se t'acudeixi.
T'atreveixes a fer les teves
pròpies decoracions?

El dòmino de les paraules

Troba la síl·laba que falta a cada fitxa per poder fer una paraula

LLE		CON		RI		TIN		CO
BRE		LI		TA		SA		
LA	FO	TA	TRA	LLI	MA	PREM	TE	VIS

CUINA DE CONVENT

Guisar el peix en les festivitats

FRA VALENTÍ SERRA

En ocasió de la celebració de les grans festes litúrgiques en els convents i monestirs, un dels plats de

més categoria que assolí més prestigi i que es començà a introduir a finals del segle XVIII és l'arròs amb llamàntol. El llamàntol és una mena de llagosta una mica més gran i negrosa, que dona un gust molt cremós i agradable a l'arròs. En temps

més recents, reservat a les grans festes litúrgiques, se sol guisar una cassolada de peix i marisc popularment anomenada *sarsuela* que, per fer-la, el peix que la integra —majoritàriament rap— se sol coure dins d'una cassola de terrissa on s'ha de sofregir la sípia i els calamars amb les nyores, el tomàtec i un raig de brandi o de ratafia. El rap s'ha d'enfarinar i fregir-lo abans d'incorporar-lo al sofregit de la cassola. Al darrer moment hi afegim les petxines, els musclos, els escamarlans i les gambes; i ho

deixem encara un quart més al foc abans de servir la cassola a taula. A partir de la restauració de la vida religiosa, una volta superada l'exclusió de 1835, alguns convents i monestirs de casa nostra han comptat amb cuiners que havien treballat en el camp de la restauració abans de fer-se religiosos, i que han introduït noves maneres de guisar el peix en dies de festa. Per exemple, coure pop a la planxa i servir-lo a taula amb ceba confitada i caramel·litzada; o cuinar el llom de bacallà al forn, a

baixa temperatura, acompanyat de talls de cansalada virada, aquella que té vies de carn magra i que és molt gustosa, feta a la brasa.

En els nostres dies ha esdevingut un peix molt apreciat en la cuina monàstica la sèpia, que se sol servir al refetor, tallada a daus i amb una abundant picada, ben ruixada amb rom cremat, i acompanyada de patates estofades i amanides amb ceba confitada. A l'article vinent us vull parlar, si Déu vol, de com guisar el pop i el rèmol. ■

Il·lustració d'un llamàntol (*Homarus gammarus*)

FRA VALENTÍ SERRA
DE MANRESA
ÉS ARXIVER
DELS CAPUTXINS

Faves a la catalana

MARTA CASTELLS

Ingredients:

- 1 tassa de faves tendres sense tavella
- 2 cebes tendres tallades a quadradets
- 3 alls tendres tallats fins
- Mitja tassa de seitan tallat a daus mitjans
- 1 tassa i mitja d'aigua o brou vegetal
- Sal, tamari, mugi miso, oli, llorer, farigola, pebre negre, julivert picat fi.

Elaboració:

1. Enrossiu el seitan en una paella amb unes quantes gotes d'oli i unes quantes gotes de tamari. Reserveu-lo i poseu-lo sobre un paper absorbent.
2. Sofregiu la ceba en una cassola amb unes quantes gotes d'oli i un polsim de sal fins que estigui tendra.
3. Afegiu-hi els alls i remeneu-ho 5 minuts.
4. Afegiu-hi el llorer i la farigola. Coeu-ho tapat i a foc baix durant 7 o 8 minuts o fins que vegeu

que tots els ingredients estan ben amalgamats. Si cal, afegiu-hi una mica d'aigua.

5. Afegiu-hi les faves i la tassa i mitja d'aigua o brou vegetal. Bulliu-ho, abaixeu el foc i coeu-ho a foc lent i tapat uns 40 o 50 minuts o fins que les faves estiguin cuites.
6. En l'últim moment afegiu-hi el seitan, moleu el pebre i, si cal, afegiu-hi unes quantes gotes de tamari.
7. Afegiu-hi el miso i serviu-ho decorat amb el julivert. ■

Us desitgem una bona i dolça Pasqua

pastís i sucre

nova adreça!
plaça de Joaquim Folguera, 9
93 124 91 29
pastisuc@gmail.com
<http://www.pastisuc.com/>

Pâtisserie artisanale de qualité

La Despensa de Eva Barcelona
c/ Aribau 254, 08006 Barcelona
93 631 83 70

La Despensa de Eva
pl/ de Viladecans, 11
08840 Viladecans (Barcelona)
93 658 35 53
www.ladespensadeeva.es

La Despensa de Eva
Pâtisserie & Experience

Màgia i cervell

CLAUDIA AINETO

Màgia i psicologia, una interessant combinació. El passat 17 de març, va tenir lloc al CCCB (Centre de Cultura Contemporània de Barcelona), dins del marc del Brain Film Fest-Premi Solé Tura, un taller sobre màgia i cervell amb el Mag Igor i tres psicòlegs de la Fundació Uszheimer: el Guillem Martin, l'Eulalia Vives i la Claudia Aineto. Va ser molt interessant preparar aquesta intervenció, que va causar molta expectativa entre el públic. El nostre objectiu era explicar d'una manera amena els diferents processos psicològics que intervenen i succeeixen davant un joc de màgia. Òbviament, un dels elements claus eren les funcions cognitives: memòria, llenguatge, percepció i atenció, entre d'altres.

Tot i que l'ésser humà té diverses funcions cognitives, varem centrar la nostra explicació en la "funció estrella" de què fan ús els mags: l'atenció. Els mags "juguen" amb la nostra atenció intentant alterar els nostres sentits. Hi ha diverses tipologies d'atenció, com per exemple: l'atenció selectiva, l'atenció focalitzada i l'atenció dividida. Segurament, a molts lectors us han dit alguna vegada "has de prestar més atenció!". Realment, el conflicte no és tant en què hem de prestar més atenció sinó a focalitzar més la nostra atenció en un sol fet o objecte, ja que no podem prestar atenció amb la mateixa intensitat a dos fets alhora. Precisament, d'aquest fet se'n aprofiten els mags per fer la seva màgia. Un clar exemple en què succeeix una alteració de la funció cognitiva atencional és el famós "joc del Trilero", on la bola es mou tan ràpidament que la nostra vista no pot seguir tots els moviments que succeeixen en tan poc temps.

Però això no acaba aquí. Un altre objectiu que té la màgia és alterar la nostra percepció visual, que és l'encarregada de discriminar estímuls externs visuals relacionats amb el nostre coneixement previ. Un clar exemple seria el "joc dels quatre vasos", que consisteix en com en vasos de diferent mida hi cap la mateixa quantitat de líquid. La lògica cognitiva ens diria que resulta impossible que

tal fet sigui una realitat, però a vegades els mags fan ús d'un mecanisme que s'anomena *il·lusió òptica*, i aquest mecanisme s'encarrega d'alterar la percepció visual que teníem d'entrada.

La màgia juga amb molts aspectes cognitius de l'individu, com ara els cinc sentits: vista, olfacte, tacte, oïda i gust. El mag pot manipular-los per confondre'ns, per distreure'ns i finalment per sorprendre'ns. La conclusió a la qual arribo després de la meua petita experiència en aquest món és que la màgia consisteix en l'engany i la manipulació de totes les capacitats i funcions cognitives que creiem que són inalterables, però finalment quedem estupefactes quan ens adonem que el nostre cervell és fàcilment manipulable. ■

CLAUDIA AINETO ÉS PSICÒLOGA

FUNDACIÓ USZHEIMER

Centre de Dia i Unitat de Memòria
Passatge Foraste, 11 • 934 18 65 65
www.fundaciουςzheimer.org

Sant Jordi i els herois

Amb la festa de Sant Jordi oficiem la primavera. Si no, d'on sortirien tantes noies, tantes roses, tants galants i tants llibres que amb les seves fulles noves de tal manera s'exposen.

Una lluita per amor i salvar la princesa, entre el drac i el cavaller, amb victòria de l'heroi, ens recorda en aquest dia la nostra identitat pròpia. Romàntics, cavallerosos, honrats, tossuts i fidels a defensar les arrels dels orígens i la terra.

I heus aquí un any més disfrutant de la diada, bon moment per fer propòsit de no deixar de ser mai els herois, que a semblança de Sant Jordi... Quan convé vencem el drac!

MAITE PIPÓ I VALLS

Mostra de teatre a la Llar Mossèn Lluís Vidal

MARIA ANTÒNIA FONT

El dimecres 27 de març, Dia Mundial del Teatre, la Llar de gent gran Mossèn Lluís Vidal va esdevenir l'escenari de dues breus obres teatrals. Primer va actuar el grup de la casa, amb tres peces breus que porten el títol "Tres senyores i un senyor": una mare es queixa que les seves dues filles, ja grans, són molt presumides; una d'elles, que han plantat a l'altar tres vegades, aconsegueix quedar embarassada... de miracle.

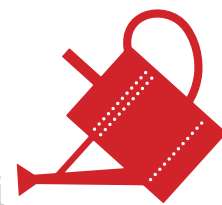
I tot seguit va pujar el grup Tramoia, amb l'obra "Un creuer pel Mediterrani". Acabats d'arribar a la primera ciutat, Alexandria, descobreixen que una passatgera una mica malparlada ha mort assassinada. Un detectiu que també era al creuer descobreix que el "presumpte" l'autor no és qui semblava.

És encomiable el bon paper (mai tan ben dit) que van fer les dues formacions. Un cop més, la gent gran ens

demostra que és la que sol tenir més empena i ganes de fer coses. Justament, fa tres setmanes els nostres artistes van participar a una mostra de teatre de gent gran a Sarrià.

El presentador va assegurar que el teatre és l'ofici més antic del món (i no aquell altre). El que és segur és que el timbre és un invent relativament modern que va sonar massa vegades. Però només el timbre va fer un mal paper. ■

Fes-te'n subscriptor/a!

Rep *El Jardí* a casa per 50 € l'any
Envia un correu a: info@diarieljardi.cat
Consulta: www.diarieljardi.cat

[f](#) [t](#) [i](#) [@diarieljardi](#)

El Jardí
PREMSA LOCAL

BUFETS JURÍDICS

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

PASTISSERIA

RESTAURACIÓ

FARMÀCIA CABANAS
muntaner 476 - Bcn
www.facebook.com/FarmaciaCabanas
93 201 03 89

Bufete
Vall-Lamora
www.valllamora.com
c. La Torre, 28, local 1
08006 Barcelona
Tel. 93.435.32.77

OCI

Bombons Blasi
XOCOLATERS 1877 ARTESANS
Fabricació ARTESANA i FAMILIAR
BOMBONS BLASI
C/ Alfons XII, 26, 08006 Barcelona - Tel. 93 415 52 79
www.bombonsblasi.cat

Cuina d'avui, cuina de sempre
LA FONDA DE SANT GERVASI
BAR-RESTAURANT
Obert de dilluns a dissabte, de 9 a 19 h.
Sant Màrius, 22 - 08022 Barcelona
T. 93 211 52 40 - fondasantgervasi.cat

INSTITUT AUDITIU
salesa
El meu centre auditiu de confiança
70 Anys d'Audiologia i ORL 1949-2019
Ronda de Mitre, 134
Tel. 935 507 920
www.salesa.es

KOPERUS
Business & Legal Services

c. Borrell i Soler 8, Pedralbes
Tel.: +34 93 119 02 97
Mov.: +34 692 208 354
info@koperus.com
www.koperus.com

SLAM BRIDGE

Ronda General Mitre, 126
Teléfono Club: 93 269 5578
Web: www.clubslambridge.com
Email: bridgenouslam@gmail.com

PUBLICITAT:
info@diarieljardi.cat
654 04 44 10

SALUT

CLÍNICA DENTAL
Dra. Maria De Almeida Eliseu

C. Laforja 15, local 9
08006 Barcelona
T. 934 995 122 M. 676 437 333

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

SERVEIS DE NETEJA

JARDINERIA

BARRERAS
INSTITUT DENTAL

Implantologia · Ortodòncia
Estètica · Cirurgia · Periodòncia
Odontopediatria · Prostodòncia
Endodòncia · Conservadora
Radiologia

93 525 99 37

institutdentalbarreras.com
C/ Rubinstein 4, a 100m FG C Putxet

OiE! CLÍNICA DENTAL
URIBE ECHEVARRÍA
ODONTOLOGIA INTEGRAL ESTÈTICA
93 114 66 89

• IMPLANTOLOGIA • ORTODONCIA
• CARILLAS • ESTETICA LABIAL
• PRÓTESIS FIJA • FISIOTERAPIA ATM

C/ Sant Gervasi de Cassoles 49, 08022 Barcelona
www.oiedental.net

Takcta
Tokats

c/ Sant Gervasi de Cassoles, 59 bis
639 377 708 / info@takcta.com
www.takcta.com

Loc Net 17
Serveis de neteja

Pau Claris, 149 3r 2n
08009 Barcelona
Tel. 93 490 43 14

JARCLOS
GARDEN CENTER

c/ Collserola, 22-24
93 418 32 06

c/ Escoles Pies, 67
93 212 45 96

www.JARCLOS.com

CLÍNICA
SAGRADA FAMÍLIA

www.csf.com.es
c/ Torras i Pujalt, 1
08022 Barcelona
Tel: (+34) 93 212 23 00
URGENCIAS 24h

Unidad del Dolor
Clínica Sagrada Familia

C/ Torras i Pujalt, 11-29
Consultorios CSF, Planta 2,
Despacho 2

Tel. 935661257
unidaddeldolor@consultoriscsf.com
www.unidaddolor-csf.com
www.clinicasagradafamilia.com

Anuncia't al directori per menys d'1€ al dia!

Directori de comerç
del districte Sarrià-Sant Gervasi

www.diarieljardi.cat/directori-empreses

Teatre de Sarrià

Sarrià

V Cicle Música Dones i Compositores 2019

Talent femení
en la creació musical

24 d'abril

Teatre de Sarrià
C/ Major de Sarrià, 117
**Nexus Piano Duo:
Homenatge a Mercè
Torrens**
20 h. Entrada gratuïta

31 de maig

Centre Cívic Pere Pruna
C/ de Ganduxer, 130
**Marta Bonet i Imma
Trepapat obres de
Pauline Viardot
i Clara Schumann**
(200 aniversari del seu
naixement)
20 h. Entrada gratuïta

Districte de
Sarrià-Sant Gervasi

Ajuntament de
Barcelona

